

ZMĚNY A DOPLŇKY ZA ROK 2006

ABCHÁZSKO

- 21.3. předsedou exilové vlády, sídlící v Tbilisi, se stal Malchaz AKIŠBAJA
- 25.7. Gruzie v rozporu s dohodou o příměří z r. 1994 a bez informování ruských mírových sil či pozorovatelů OSN své vojenské jednotky do strategické soutěsky Kodori; vláda proti tomuto kroku protestovala
- 27.7. po 3 dnech bojů obnovila Gruzie svou kontrolu nad soutěskou Kodori a ohlásila svůj záměr ustavit zde exilovou abcházskou vládu
- 13.10. RB OSN přijala rezoluci č. /2006 vyzývající Gruzii, aby upustila od provokování napětí v této separatistické republice, a současně prodlužující mandát mise OSN UNOMIG o dalších 6 měsíců, tj do 15.4.2007
- 18.10. parlament se obrátil na Rusko se žádostí o uznání nezávislosti Abcházské republiky na Gruzii
- 7.12. po demonstracích obyvatel za nezávislost na Gruzii prohlásil prezident Bagapš, že země se nikdy nestane součástí Gruzie; tento požadavek jednomyslně podpořila i ruská Státní дума

Aceh	Nanggroe Aceh Darussalam
Státní zřízení:	zvláštní území Indonéské republiky s vnitřní autonomií
Nejvyšší představitel:	prezident Indonéské republiky, zastupovaný guvernérem Irwandim YUSUF-em
Zákonodárná moc:	legislativa Indonésie, ve vyhrazených věcech Provinční shromáždění
Výkonná moc:	regionální vláda řízená guvernérem
Soudní moc:	Vrchní soud
Správní rozdělení:	3 regencie (<i>kabupaten</i>)

- 11.12. ve volbách guvernéra, viceguvernéra a dalších funkcionářů samosprávy zvítězili nezávislí kandidáti za hnutí GAM Irwandi Yusuf a Muhammad Nazar se ziskem 39 % odevzdaných hlasů před oficiálními kandidáty GAM Humamem Hamidem a Hasbi Abdullahem se 17.5 % (nástup do funkce 8.2.2007)
- 15.12. formálně skončila činnost pozorovatelská mise EU AMM

ADYGEJSKO

- 11.4. odstoupil prezident Chazret Sovmen
- 30.5. úřadujícím předsedou vlády se stal Jevgenij Alexejevič KOVALJOV
- 16.9. úřadujícím předsedou vlády se stal Kazbek Ismailovič PARAŇUK
- 13.12. parlament potvrdil 50:1 hlasu při 2 neplatných hlasech jmenování Aslančery Kitoviče TCHAKUŠINOV-a novým prezidentem (nástup 13.1.2007)

AFGHÁNISTÁN

- 9.1. mluvčí Talibánu odmítl nabídku prezidenta Karzáiho z 8.1. na zahájení mírových rozhovorů
- 22.3. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí jmenován Dr. Rangín Dadfar SPANTA
- 20.4. parlament schválil 20 nominovaných do nové vlády, rekonstruované 22.3. prezidentem Karzáím (vč. MZV Spanty), v případě dalších 5 resortů (finance, obchod, informace, záležitosti žen a civilní letectví a doprava) musí prezident předložit nové kandidáty (slib vláda složila 2.5.)

- 7.8. parlament schválil nominaci posledních pěti ministrů, jejichž předchůdce odmítl v dubnu
- 12.9. RB OSN schválila rezoluci č. 1707 (2006) o prodloužení mandátu vojenské mise OSN ISAF o dalších 12 měsíců do října 2007

ALTAJ

- 20.1. hlavou státu a předsedou vlády se stal Alexandr Vasiljevič BERDNIKOV

ALŽÍRSKO

- 24.5. odstoupil premiér Ahmed Ouyahia, jeho nástupcem byl jmenován Abdelaziz BELKHADEM
- 25.5. jmenována nová vláda (MZV Mohammed BEDJAOU)

ANGOLA

- 2.2. vláda pozvala zástupce separatistického Kabinského fóra pro dialog (FCD) k jednání o zvláštním statutu Kabindy, vedoucím k její větší autonomii
- 10.7. FLEC vyhlásila za souhlasu Kabinského fóra pro dialog příměří a vyslovila se pro přímá jednání s vládou, která se mají konat v Brazzaville pod patronátem AU
- 13.7. setkáním ministra územní správy Virgilia de Fontese Pereiry s bývalým vůdcem Fronty osvobození Kabindy (FLEC) a představitelem Kabinského fóra pro dialog Antóniierm Bento Bembem byla zahájena jednání o zvláštním administrativním statutu této enklávy v rámci Angoly; FCD i současný předseda FLEC N'Zita Tiago však 11.7. odmítli podporu Bembově misi
- 1.8. ve městě Namibe podepsal velitel frakce FLEC-Renovada António Bento Bembe za Kabinské fórum pro dialog (FCD) se zástupci vlády mírovou dohodu, která kromě zvláštního statutu Kabindě obsahuje i odzbrojení vzbouřenců a amnestii na všechny jejich činy po dobu 30 let trvajícího konfliktu; frakce FLEC-FAC však mírovou dohodu odmítá
- 21.12. poradní výbor pro uspořádání parlamentních a prezidentských voleb oznámil, že z důvodů pomalé registrace voličů, která neskončí do původního termínu voleb v červnu 2007, budou parlamentní volby odloženy do poloviny r. 2008 a prezidentské do r. 2009

ANGUILLA

- 2.6. premiér jmenoval zástupcem guvernéra Stanleje REID-a, který se neprodleně stal úřadujícím guvernérem, neboť guvernér Alan Huckle opustil svůj úřad
- 10.7. novým guvernérem se stal Andrew GEORGE

ARGENTINA

- 23.2. parlament schválil reformu nejvyššího samosprávného orgánu soudní moci, Consejo de la Magistratura

ARMÉNIE

- 10.-11.2. prezidenti Arménie a Ázerbajdžánu jednali v Rambouillet u Paříže o osudu sporného území Náhorního Karabachu; nebylo dosaženo žádné dohody
- 12.5. pro rozpory s prezidentem o zahraniční politiku země odstoupil předseda Národního shromáždění Artur Bagdasarjan a ohlásil odchod své strany z tříčlenné koaliční vlády; následovaly další změny ve složení vlády (MP i MZV zůstávají)

1.6. novým předsedou Národního shromáždění zvolen Tigran TOROSJAN

ATHOS

- X/06 řecký soud rozhodl o osvobození devíti mnichů z kláštera Esfigmenou, které církevní orgány odsoudily k dvouletému domácímu vězení za nelegální obsazení kláštera v r. 2003 a za neuposlechnutí příkazů k jeho opuštění, jak ze strany pravoslavného patriarchy Bartoloměje I., tak řeckého Nejvyššího soudu
- 20.12. guvernér Athosu Georgios Dalacouras nařídil zásah proti ilegálnímu osazenstvu kláštera Esfigmenou a jeho zpřístupnění pro legálně uznané mnichy poté, co opat Methodius, stojící v čele rebelů, odmítl se svými přívrženci klášter vyklidit dobrovolně

AUSTRÁLIE

- 12.1. Austrálie a Východní Timor podepsaly dohodu o rozdělení zisků ze společné těžby ropy a plynu ve sporném hraničním území v Timorském moři
- 24.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 1.8. novým guvernérem Reserve Bank of Australia byl jmenován Glenn STEVENS, který funkci nastoupil 18.9.

AZÁD KAŠMÍR

- 9.-10.7. parlamentní volby do Zákonodárního shromáždění Azád Džamú a Kašmíru se 49 členy
- 24.7. složením slibu byl inaugurován nový premiér Sardar ATTIQ AHMED KHAN
- 27.7. parlament zvolil 40 hlasy novým. prezidentem Raja ZULQARNAIN-a KHAN-a (inaugurován 25.8.)

ÁZERBAJDŽÁN

- 6.-7.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 10.-11.2. prezidenti Ázerbajdžánu a Arménie jednali v Rambouillet u Paříže o osudu sporného území Náhorního Karabachu; nebylo dosaženo žádné dohody
- 13.5. doplňující volby do Národního shromáždění v 10 obvodech, kde byly výsledky řádných voleb z 6.11.2005 následně anulovány

AZORY

- 30.3. zástupcem prezidenta se stal představitel republiky José António MESQUITA

BAHAMY

- 1.2. úřad generálního guvernéra převzal Arthur Dion HANNA

BAHRAJN

- 25.11. parlamentní volby do Národního shromáždění s 80 členy, z nichž polovinu jmenuje král
- 3.12. II. kolo parlamentních voleb (předseda Khalifah Bin Ahmed AL-DHAHRANI)
- 12.12. král jmenoval novou vládu se 24 členy (MP šajch KHALIFAH bin Salman al-Khalifah, MZV šajch KHALED bin Ahmad al-Khalifah)

BANGLADÉŠ

- 22.1. jednodenní generální stávkována svolána na podporu požadavku opozice reformovat dosavadní volební systém a odvolat stávající volební komisi
- 5.2. hlavní opoziční strana Liga Awami ukončila svůj bojkot činnosti parlamentu

- 5.10. první schůzka mezi generálními tajemníky vládoucí Nacionalistické strany (BNP) Abdulem Mannanem Bhuiyanem a jeho kolegou z opoziční Ligy Awami Abdulem Jalilem zahájila jednání obou stran o řešení vzájemných sporů kolem konání příštích voleb, které chce opozice bojkotovat, nedojde-li ke změně volebního systému
- 27.10. skončil ústavou daný 5 let trvající mandát vlády premiérky Khaledy Zíové, opoziční Liga Awami však odmítla nominaci bývalého předsedy Nejvyššího soudu K.M. Hasana do funkce předsedy přechodné vlády, která má do 90 dní uspořádat nové volby (28.10. Hasan svou kandidaturu ze zdravotních důvodů stáhl)
- 29.10. poté, co se politické strany nedohodly na jiném řešení, postavil se do čela přechodné vlády prezident Iajuddin Ahmed, který má do 15 dní jmenovat radu 10 poradců, která bude vykonávat funkci přechodné vlády
- 31.10. prezident jmenoval radu 10 poradců, která bude zajišťovat svobodný a spravedlivý průběh parlamentních voleb, které se mají konat v lednu 2007 (sám jí jako hlavní poradce předseda a 1.11. převzal funkci poradce v MZV)
- 22.11. odstoupil opozicí napadaný hlavní volební komisař M.A. Azíz
- 23.11. novým hlavním volebním komisařem jmenován Mahfuzur Rahman, zbývajících pět bylo jmenováno do 28.11.
- 27.11. volební komise stanovila, že všeobecné volby se uskuteční 21.1.2007; opozice je však odmítá dříve, než budou provedeny jí požadované změny ve volebním zákoně
- 7.12. s odvoláním na trvající politickou nestabilitu v zemi posunula volební komise termín parlamentních voleb o dva dny na 23.1.2007
- 11.12. 4 členové rady poradců (prozatímní vlády) odstoupili na protest proti rozhodnutí prezidenta z 9.12. rozmístit v ulicích armádu, aby zabránila protestům opozice a nepokojům obyvatel v předvolebním období a zajistila řádný průběh voleb (13.12. nahrazení novými osobami)
- 20.12. ve snaze přimět opoziční Ligu Awami a její spojence, aby kandidovaly v lednových parlamentních volbách, poslala prozatímní vláda kontroverzního volebního komisaře S.M. Zakaríju na dlouhodobou dovolenou až do termínu voleb
- 24.12. aliance 14 opozičních stran vedená Ligou Awami odvolala bojkot předčasných parlamentních voleb 22.1.2007 poté, co vláda slíbila zavést požadované reformy volebního zákona

BARBADOS

- 18.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

BARBUDA

- 19.1. úřad předsedy Barbudské rady nastoupil Randolph BEAZER

BARMA

- 31.1. vláda ukončila zasedání Národního konventu, který má připravit návrh nové ústavy, zahájené 5.12.2005 a ohlásila příští, konečné zasedání na období po sklizni, tj. opět na konec roku 2006
- 27.3. inaugurace nového hlavního města země, které bylo z Pinyinana přejmenováno na Naypidaw – Sídlo králů

- 2.9. vláda oznámila zahájení nového kola jednání Národního konventu o nové ústavě země na druhý týden v říjnu (10.10. činnost Národního konventu obnovena)
- 10.11. Národní konvent ukončil svou činnost zveřejněním návrhu nové ústavy země, jejíž jméno má znít Svaz republiky Myanmar (Pyidaungsu Thamada Myanmar Naing-Ngan Daw)

BELIZE

- 13.4. změny ve vládě, novým MZV jmenován Eamon COURTENAY

BĚLORUSKO

- 17.2. Ústřední volební komise zveřejnila jména 4 kandidátů, registrovaných k prezidentským volbám v březnu 2006
- 26.3. v prezidentských volbách zvolen znovu Aljaksandar Hryhoravič LUKAŠENKA, který získal 82,6 % odevzdaných hlasů před Aljaksandarem Uladzimiravičem Milinkevičem (6,1 %), Sjarhejem Hajdukevičem (3,5 %) a Aljaksandarem Uladzislavovičem Kazulinem (2,2 %), neplatných 1,7 %; inaugurace 8.4.
- 31.3. opoziční kandidát Milinkevič podal stížnost k Nejvyššímu soudu na neregulérní průběh hlasování
- 17.4. dolní komora parlamentu potvrdila Sjarheje Sjarhejeviče SIDORSKÉHO ve funkci předsedy rady ministrů
- 5.5. prezident provedl změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 24.11. prezident Lukašenko veřejně přiznal zfalšování výsledků prezidentských voleb 26.3.2006 s tím, že ve skutečnosti pro něj hlasovalo o 10 % více voličů než nakonec oficiálně oznámených 82,6 %

BENIN

- 15.2. pro podezření z korupce odvolal prezident ministra zahraničí Biaoua, novým ministrem zahraničí jmenován Frédéric DOHOU
- 5.3. v prezidentských volbách nejvíce hlasů získali Yayi Boni (35,78 %), Adrien Houngbédji (24,22 %), Bruno Amoussou (16,29 %), Léhadi Vinagnon Soglo (8,44 %), Antoine Kolawolé Idji (3,25 %), Lazare Séhouéto (2,04 %), Séverin Adjovi (1,78 %), Antoine Dayori (1,25 %) a dalších 18 kandidátů méně než 1 % odevzdaných hlasů
- 15.3. Ústavní soud přezkoumal všechny protesty proti průběhu prezidentských voleb 5.3. a zjištěné nedostatky neshledal tak závažnými, aby výsledky voleb měly být prohlášeny neplatnými; současně rozhodl, že do II. kola postoupili B. Yayi a A. Houngbédji a navrhl jeho konání 22.3.
- 17.3. vláda odmítla žádost Národní volební komise, podporovanou Nejvyšším soudem, o posunutí II. kola prezidentských voleb na 22.3. a nařídila jeho uspořádání již 19.3.
- 19.3. ve II. kole prezidentských voleb zvolen hlavou státu dr. Yayi BONI, který získal 74,60 %, zatímco jeho protikandidát Adrien Houngbédji 25,40 % (inaugurace 6.4.)
- 8.4. prezident jmenoval novou vládu (MZV Mariam Aladji BONI DIALLO)
- 23.6. Národní shromáždění odhlasovalo 71 hlasy proti osmi prodloužení svého mandátu ze 4 na 5 let a odložení parlamentních voleb do r. 2008

BERMUDY

30.10. novým premiérem zvolen Ewart BROWN

BHÚTÁN

- 7.9. rotující předsednictví vlády převzal na zvláštním zasedání Královské rady (*Lhengay Zhungtshog*) ministr zahraničí Lyonpo Khandu WANGCHUK
- 19.9. vrchní volební komisař Dasho Kunzang Wangdi oznámil podrobnosti průběhu všeobecných parlamentních voleb, které poprvé v historii země proběhnou v r. 2008 a tvoří základní předpoklad pro přechod od absolutistické ke konstituční monarchii; v I. fázi voleb, které se může zúčastnit libovolný počet politických stran a kandidátů, budou vybrány dvě nejsilnější politické strany, které budou moci postavit kandidáty na poslance do Národního shromáždění se 120 členy; ve II. fázi bude zvoleno Národní shromáždění – strana s větším počtem poslanců vytvoří vládu, druhá přejde do opozice; 2/3 poslanců nově zvoleného Národního shromáždění musí potvrdit plánovanou abdikaci krále (ústava, upravující tento postup, bude přijata v r. 2007)
- 14.12. král Jigme Singye Wangchuk abdikoval ve prospěch svého syna, korunního prince Jigme Kesar NAMGYALA WANGCHUKA, který se stal 5. Dračím králem (*Druk Gyalpo*)

BOLÍVIE

- 22.1. inaugurován prezident Evo MORALES AYMA, viceprezident Álvaro GARCÍA LINERA převzal funkci předsedy Národního kongresu, zatímco do funkcí předsedů obou komor byli instalováni Santos RAMIRÉZ VALVERDE (Senát) a Edmundo NOVILLO AGUILAR (Poslanecká sněmovna)
- 23.1. prezident jmenoval novou vládu (MZV David CHOQUEHUANCA CÉSPEDES)
- 7.3. prezident podepsal zákon ze 4.3., svolávající na 2.7. volby do zvláštního Ústavodárného shromáždění o 255 členech, které má do roka připravit novou ústavu země, jakož i zákon o referendu k větší autonomii bolívijských provincií a přímé volbě jejich guvernérů, které proběhne rovněž 2.7.
- 29.4. prezident Bolívie, Kuby a Venezuely podepsali v Havaně jako reakci na tzv. zónu volného obchodu, podporovanou USA, tzv. Bolivariánskou alternativu pro Ameriku
- 2.7. volby do Ústavodárného shromáždění s 255 členy a referendum o větší autonomii 9 provincií; v referendu hlasovalo 57,59 % voličů proti větší autonomii, s výjimkou 4 provincií bohatých na nerostné suroviny (Santa Cruz, Tarija, Pando a Beni), kde se voliči vyslovili pro větší míru samosprávy; na celostátní úrovni hlasovalo 42,44 % voličů hlasovalo pro zvýšení autonomie regionů
- 6.8. ustavující schůze Ústavodárného shromáždění
- 1.9. Ústavodárné shromáždění přijalo opatření v provedení ústavních změn, u nichž není třeba předepsané 2/3 většiny jako u nové ústavy
- 15.11. Poslanecká sněmovna schválila zákon o pozemkové reformě, 24.11. však přijetí reformy zablokoval opozicí ovládaný Senát
- 17.11. poté, co Ústavní soud zamítl námitky opozice proti tomuto postupu, rozhodlo Ústavodárné shromáždění, že ústavní změny budou moci být schvalovány prostou většinou hlasů, zatímco úplné konečné znění ústavy bude nadále vyžadovat dvoutřetinovou podporu členů Ústavodárného shromáždění

- 24.11. dva regiony – provincie Santa Cruz a Beni – se usnesením svých orgánů oficiálně postavily proti plánu ústřední vlády na redistribuci zemědělské půdy bezzemkům a na vytvoření nové ústavy
- 28.11. Senát schválil zákon o pozemkové reformě

BOSNA A HERCEGOVINA

- 31.1. úřad Vysokého představitele OSN a zvláštního představitele EU převzal Christian SCHWARZ-SCHILLING
- 28.2. úřad předsedy prezidia převzal podruhé Sulejman TIHIĆ
- 18.3. dohodnut soubor ústavních reforem posilujících jednotu země a úlohu centrální vlády; místo tříčlenného prezidia prezident a dva viceprezidenti, volení oběma komorami Parlamentního shromáždění, sestávajícího ze Sněmovny reprezentantů s 87 členy a Sněmovny národů s 21 členem
- 25.3. prezidium schválilo soubor ústavních reforem a předalo jej k projednání parlamentu
- 19.4. vysoký představitel OSN Schwarz-Schilling vyzval RB OSN ke zrušení kontroly mezinárodního společenství nad Bosnou a Hercegovinou, která by se měla stát „normálním evropským demokratickým státem“ plně integrovaným do evropských struktur
- 26.4. pouze 26 ze 42 členů Sněmovny reprezentantů schválilo plánovanou změnu ústavy (požadovaná ústavní většina byla 28), takže dohodnuté reformy státní správy ve smyslu posílení její jednoty nemohly být zavedeny
- IV/06 předsedou Sněmovny reprezentantů zvolen Martin RAGUZ
- 23.6. vysoký představitel OSN Schwarz-Schilling ohlásil ukončení činnosti svého úřadu k 30.6.2007
- 1.10. volby členů předsednictva (Haris SILAJDŽIĆ - Muslim, Nebojsa RADMANOVIĆ – Srb, Željko KOSMIĆ - Chorvat), federálního Parlamentního shromáždění, sestávajícího ze Sněmovny reprezentantů s 42 členy a Sněmovny národů s 15 členy
- 1.10. úřad mezinárodního správce zvláštní oblasti Brčko převzal Raffi GREGORIAN
- 6.11. inaugurace předsednictva, předsedou zvolen Nebojsa RADMANOVIĆ
- 21.11. RB OSN přijala rezoluci č. 1722 (2006) o prodloužení mandátu mírových sil EU EU-for o dalších 12 měsíců
- 23.11. plánovaná ustavující schůze Sněmovny reprezentantů byla odložena

REPUBLIKA SRBSKÁ BOSNA A HERCEGOVINA

- 26.1. poté, co Strana demokratického pokroku opustila koaliční vládu a přešla do opozice, ztratila vláda většinu v parlamentu, který ji 44 proti 29 hlasům při 6 abstencích vyslovil nedůvěru, a premiér Pero Bukeylovič oznámil její demisi
- 5.2. na funkci předsedy vlády nominován Milorad DODIK (nástup 28.2. poté, co byla schválena jeho vláda parlamentem)
- 1.10. parlamentní volby do Národního shromáždění s 83 členy a Sněmovny národů s 28 členy
- 9.11. prezidentský úřad nastoupil Milan JELIĆ
- 30.11. Lidové shromáždění schválilo novou vládu (MP Milorad DODIK)

FEDERACE BOSNA A HERCEGOVINA

- 1.10. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 140 členy a Sněmovny národů se 74 členy

BOUGAINVILLE

- 30.1. oznámeno, že novým guvernérem autonomní provincie Papuy Nové Guineje byl zvolen Leo HANNETT

BRAZÍLIE

- 3.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 1.10 prezidentské volby (Luis Inácio Lula da Silva – 48,6 %, Geraldo José Alckmin Filho – 41,4 %, Heloisa Helena – 6,9 %, Cristovam Buarque – 2,6 %, Luciano Bivar – 0,1 %, José María Eymael – 0,1 % a Ana María Rangel – 0,1 %) a parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 513 členy (Arlindo CHIGNALIA JÚNIOR) a třetiny Senátu s 81 členem (José Renan VASCONCELOS CALHEIROS)
- 29.10. ve II. kole prezidentských voleb zvítězil Luis Inácio LULA DA SILVA, který získal 60,8 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidát Geraldo José Alckmin Filho 39,2 % (inaugurace 1.1.2007)

BRITSKÉ PANENSKÉ OSTROVY

- 11.1. v souvislosti s ústavní změnou, která povyšuje hodnost zástupce královny z guvernéra na generálního guvernéra, byl novým generálním guvernérem jmenován David Pearey
- 10.4. skončil mandát předcházejícího guvernéra Macana, úřadující guvernerkou se stala Dancia PENN, 18.4.do nové funkce instalován David PEAREY

BULHARSKO

- 22.10. prezidentské volby (Georgi Parvanov - 64 %, Volen Siderov – 21,5 %, Nedelčo Beronov – 9,8 %, Georgi Markov – 2,7 % a 3 další se ziskem pod 1 %); protože účast voličů nedosáhla ústavou požadovaných 50, ale jen 43 %, koná se 2. kolo
- 29.10. ve II. kole zvolen prezidentem za účasti 41 % oprávněných voličů Georgi Sedefčov PARVANOV, který získal 75,9 % odevzdaných hlasů, jeho protikandidát Volen Siderov 24,1 %

BURKINA FASO

- 5.1. odstoupila vláda premiéra Yonliho, 6.1. znovuzvolený prezident Compaoré jmenoval předsedou vlády opět Paramangu Ernesta YONLI-ho, který 7.1. sestavil novou vládu (MZV Youssouf OUÉDRAOGO)

BURUNDI

- 11.3. vláda obdržela nabídku poslední vzbouřenecké organizace, Národních sil osvobození (FNL), na jednání o urovnání sporů; 13.3. oznámila, že k nim přistoupí až poté, co FNL zastaví své aktivity na venkově
- 17.3. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 25.3. předseda Fronty pro demokracii v Burundi FRODEBU Leonce Ngendakumana oznámil, že strana vystupuje z vlády a že její tři ministři odejdou 27.3. z koaliční vlády na protest proti porušování demokratických principů v jednání vlády; ministři však odmítli tak učinit a byli vyloučeni ze strany
- 10.4. RB OSN schválila rezoluci č. 1669 (2006) umožňující prozatímní rozmístění až 50 vojenských pozorovatelů z mírové mise OSN v Burundi ONUB na pomoc mise MONUC v Kongu, a to do 1.7.

- 29.5. v Dar es-Salaamu zahájeny pod patronátem OSN a AU mírové rozhovory mezi vládou a hutskými Národními silami osvobození (Palipehutu-FNL), které mají definitivně ukončit 13 let trvající občanskou válku (18.6. skončily podpisem rámcové dohody o ukončení nepřátelství a návrhu smlouvy o příměří s tím, že definitivní smlouva bude uzavřena do 1.7.)
- 23.6. začalo druhé kolo mírových rozhovorů mezi FNL a vládou
- 30.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1692 (2006) o prodloužení mandátu mírové mise OSN ONUB do 31.12.2006
- 6.7. vláda oznámila, že její mírové rozhovory s FNL, které se mají konat v Dar es-Salaamu, budou zahájeny až 13.7.
- 17.7. obnovena jednání o příměří mezi vládou a Národními silami osvobození (FNL)
- 7.9. na ceremoniálu v Dar es-Salaamu podepsali zástupci vlády s rebely ze Strany pro osvobození lidu Hutu - Národních sil osvobození (Palipehutu-FNL) dohodu o příměří, která by měla ukončit 13 let trvající občanskou válku mezi většinovými Huty a menšinovými Tutsii, v níž zahynulo přes 300.000 lidí (příměří vstoupilo v platnost 11.9.)
- 14.9. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 31.12. skončila činnost mise OSN ONUB, patronát na dokončení rozhovorů vlády s Palipehutu-FNL převzala mise AU

COOKOVY OSTROVY

- 19.7. v doplňujících volbách získala dosavadní opozice kontrolu nad parlamentem s 25 členy
- 25.7. zástupce královny Sir Frederick Goodwin oznámil, že na přání premiéra Maruraie rozpouští parlament a vyhlašuje nové volby na 26.9.; Marurai zůstal úřadujícím premiérem
- 26.7. parlament vyslovil nedůvěru vládě Jamese Maruraie a novým premiérem zvolil vůdce opozice Sira Geoffreya Henryho; jeho přísahu však odmítl Sir Frederick přijmout a opozice vzápětí požádala Kasační soud na Novém Zélandě, aby zrušil rozhodnutí o rozpuštění parlamentu
- 2.8. „vzdoropremiér“ parlamentu a předseda Strany Cookových ostrovů Sir Geoffrey Henry odstoupil z jejího čela ve prospěch svého syna
- 26.9. volby do Parlamentu s 25 členy potvrdily vítězství strany premiéra Maruraie

ČAD

- 8.2. na jednání v Tripolisu se Čad a Súdán dohodly na ukončení krize, spojené s ozbrojenými srážkami v hraničním území obou států, a na dislokaci mezinárodních mírových jednotek v tomto území
- 24.2. vláda rozhodla o uspořádání prezidentských voleb 3.5.; protože nevyslyšela požadavek opozice uspořádat před volbami celostátní rozpravu o volebním zákoně, kandidáti opozice se rozhodli prezidentské volby bojkotovat
- 15.3. vláda oznámila zmaření pokusu o svržení prezidenta Débyho, jehož letadlo mělo být sestřeleno při návratu z konference středoafričských prezidentů v Batě
- 13.4. vládní jednotky potlačily pokus o státní převrat, který v hlavní městě podnikly ozbrojené složky opoziční Jednotné fronty pro změnu (FUC), usilující o zabránění opětovné volby I. Debyho prezidentem
- 3.5. prezidentské volby, které bojkotovala opozice
- 14.5. Nezávislá národní volební komise potvrdila opětovné zvolení stávajícího prezidenta Débyho, který v prezidentských volbách 3.5. získal 77,53 %

odevzdaných hlasů a porazil další kandidáty; oznámení oficiálních výsledků vedlo k odvolání kandidáta Coumakoyého k Ústavní radě

- 28.5. Ústavní rada prohlásila vítězem prezidentských voleb Idrisse DÉBY-ho ITNO, jeho zisk však snížila na 64,67 % odevzdaných hlasů, zatímco Delwa Kassire Coumakoyé získal 15,13 %, Albert Padacke Rahimi 7,82 %, Mahamat Abdoulaye 7,07 % a Ibrahim Koulamallah 5,31 % odevzdaných hlasů (inaugurace 8.8.)
- 26.7. vlády Čadu a Súdánu uzavřely v Džameně dohodu o tom, že nebudou na svém území trpět činností vzbouřeneckých organizací, působících proti druhému účastníkovi dohody
- 28.7. vláda oficiálně zahájila národní dialog s opozicí o řešení problémů, kterým země čelí
- 15.8. jmenována nová vláda (MP Pascal YOADIMNADJI, MZV Ahmat ALLAM-MI)
- 13.11. na území provincií Ouaddai, Salamat a Wadi Fira při hranicích se súdánským Darfúrem vyhlásila vláda výjimečný stav (23.11. prodloužen o 6 měsíců)
- 26.11. vláda popřela zprávy o obsazení měst Biltine a Abeche u hranic se Súdánem vzbouřenci z odbojových organizací Sdružení demokratických sil (RAFD) a Síly pro rozvoj a demokracii (UFDD) 25.11. a o jejich tažení na hlavní město
- 24.12. prezident Déby a velitel Spojené fronty za demokratickou změnu kpt. Mahamat Nour podepsali v Tripolisu mírovou smlouvu

ČEČENSKO

- 5.2. premiér Ičkerie Abdul-Chalim Saduljev reorganizoval svou vládu
- 28.2. odstoupil premiér Abramov, který nominoval úřadujícího předsedu vlády Ramazana Achmadoviče KADYROV-a svým nástupcem
- 4.3. parlament jednomyslně schválil nominaci R.A. Kadyrova na funkci předsedy vlády
- 17.6. během akce ruských a vládních vojsk byl měšť Argun zabit ičkerijský prezident Abdul-Chalim Sajdullajev, novým prezidentem se 18.6. stal dosavadní viceprezident Doku UMAROV
- 19.7. ičkerijský prezident Umarov odmítl nabídku amnestie pro čečenské rebely, kterou jim po zabití velitele Šamila Basajeva 10.7. nabídl šéf ruských bezpečnostních sil Patrušev, pokud složí zbraně a začnou jednat o nastolení míru
- 4.9. prezident Alchanov navrhl přejmenování země a vyzval jazykovědce, aby navrhli nový název místo ruského pojmenování Čečna

ČERNÁ HORA

- 4.2. po jednání s orgány unie Srbska a Černé Hory bylo oznámeno, že referendum k dalšímu setrvání ve svazku se Srbskem se bude konat koncem dubna
- 28.2. oznámeno, že bylo dosaženo dohody mezi Srbskem a Černou Horou o konání referenda v Černé Hoře o jeho nezávislosti na Srbsku
- 2.3. parlament jednomyslně schválil zákon o referendu, který umožňuje svolat na 21.5. všelidové referendum o nezávislosti země na Srbsku; v referendu se musí nejméně 55 % hlasujících vyslovit pro nezávislost, aby referendum bylo platné

- 21.5. v celonárodním referendu se za účasti 86,46 % oprávněných voličů vyslovilo 230.711 (tj. 55,53 %) hlasujících pro vystoupení země ze svazku se Srbskem a pro nezávislost, zatímco 184.954 (tj. 44,47 %) se vyslovilo proti tomu
- 22.5. zastánci svazku se Srbskem, vedení Srbskou lidovou stranou, požadují na komisi EU pro referendum, aby zajistila přepočítání všech hlasovacích lístků, odevzdaných v referendu o vystoupení země z tohoto svazku
- 23.5. předseda Srbské lidové strany Dobrilo Dedeiĉ vyslovil požadavek plné kulturní autonomie pro Srby v rámci nezávislé Černé Hory
- 3.6. předseda parlamentu Ranko Krivokapić vyhlásil na jeho mimořádném slavnostním zasedání nezávislost země (15.6. ji uznalo i Srbsko); oficiální ceremoniál obnovení státnosti proběhl 13.7.
- 5.6. prezident požádal generálního tajemníka OSN o přijetí země do této světové organizace
- 10.9. parlamentní volby do Shromáždění republiky s 81 členem
- 2.10. předsedou Shromáždění znovu zvolen Ranko KRIVOKAPIĆ
- 3.10. svou demisi z osobních důvodů podal do rukou prezidenta premiér Milo Djukanović (jeho Demokratická strana socialistů navrhla 4.10. na jeho místo Željka Šturanoviće)
- 11.10. prezident Vujanović pověřil sestavením vlády Željka ŠTURANOVIĆ-e
- 10.11. parlament schválil novou vládu (MZV Milan ROĆEN)

ČESKO

- 3.1. místopředsedou vlády pro ekonomiku jmenován doc.Ing. Jiří HAVEL, CSc.
- 30.1. prezident vypsál parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 200 členy na 2. a 3.6.
- 2.2. prezident odvolal předsedkyni Nejvyššího soudu dr. Ivu Brožovou; Ústavní soud tento prezidentův krok 12.9. anuloval
- 8.5. náčelník generálního štábu Armády ČR Pavel Štefka povýšen do hodnosti armádního generála
- 2.-3.6. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 200 členy
- 5.6. prezident svolal ustavující zasedání nové sněmovny na 27.6.
- 27.6. poté, co byla 26.6. podepsána koaliční smlouva ODS, KDU-ČSL a Strany zelených, pověřil prezident jednáním o sestavení nové vlády předsedu ODS Mirka Topolánka
- 13.7. parlamentní volby do 1/3 Senátu vyhlásil na 20. a 21.10. prezident Klaus
- 14.8. ustavující schůze Poslanecké sněmovny zvolila 174 hlasy proti 17 (6 hlasů neplatných) jejím předsedou Ing. Miloslava VLČKA
- 16.8. prezident přijal demisi vlády J. Paroubka a předsedou nové jmenoval Ing. Mirka TOPOLÁNKA
- 4.9. jmenována nová vláda (MP Ing. Mirek TOPOLÁNEK, MZV RNDr. Alexandr VONDRA)
- 3.10. vláda premiéra Topolánka byla v hlasování o důvěře poražena 99:96 hlasům při 5 abstencích (11.10. podala demisi)
- 20.-21.10. komunální volby a 1. kolo parlamentních voleb do 1/3 Senátu
- 27.-28.10. 2. kolo senátních voleb
- 8.11. prezident znovu pověřil sestavením nové vlády Ing. Mirka TOPOLÁNKA
- 22.11. vláda navrhla jmenovat novým náčelníkem Generálního štábu Armády ČR s platností od 1.3.2007 generálporučíka Vlastimila PICKA
- 29.11. ustavující schůze Senátu v novém složení zvolila jeho předsedou opět Dr. Přemysla SOBOTKU

- 12.12. Poslanecká sněmovna zvolila hlasy 99 ze 188 poslanců veřejným ochráncem lidských práv (ombudsmanem) opět dr. Otakara MOTEJL-a
- 22.12. prezident odvolal z funkce náčelníka Generálního štábu Armády ČR arm.gen. Štefku a na jeho místo s platností 1.3.2007 jmenoval generálporučíka Vlastimila PICEK-a
- 28.12. podepsána koaliční smlouva o vytvoření nové vlády, kterou však prezident odmítl jmenovat

předseda představenstva Asociace malých a středních podnikatelů a živnostníků ČR
Břetislav OŠŤÁDAL

ČÍNA

- 15.2. oznámeno konání 5. kola rozhovorů vyslance dalajlámy Lodi Gyaltzen Gyariho se zástupci vlády od r. 2002, jejichž tématem je obnovení plné autonomie Tibetu
- 28.2. čínská vláda varovala před úmyslem tchajvanského prezidenta Čena z 27.2. rozpustit Radu národního sjednocení, vyvíjející aktivity ve směru připojení ostrova k pevninské Číně; přes tato varování prezident podepsal 28.2. příslušný dekret
- 16.4. při příležitosti návštěvy předsedy Kuomintangu Lien Čana v Pekingu, vyzval prezident Chu Tchajwan k zahájení rozhovorů o mírových vztazích mezi oběma zeměmi

DAGESTÁN

- 16.2. z důvodu vysokého věku odstoupil prezident Magomedali Magomedov
- 20.2. Státní rada schválila nominaci svého předsedy Muchu Gimbatoviče ALIJEV-a na funkci prezidenta; novým předsedou Státní rady byl zvolen Magomedsalem MAGOMEDOV, syn odstoupivšího prezidenta
- 6.3. novým předsedou rady ministrů jmenován Šamil Magomedovič ZAJNALOV

DOMINIKÁNSKÁ REPUBLIKA

- 16.5. parlamentní volby do Národního kongresu, sestávajícího z Poslanecké sněmovny se 178 členy a Senátu se 32 členy
- 24.7. předsedou Senátu zvolen Dr. Andrés Porfirio BAUTISTA GARCÍA, předsedou Poslanecké sněmovny Alfredo PACHECO OZORIA
- 17.8. změny ve vládě (MZV zůstává)

EGYPT

- 28.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

EKVÁDOR

- 24.5. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 6.7. prezident požádal všechny své ministry, aby mu svou demisí umožnili jmenování nové vlády (MZV zůstává)
- 15.10. parlamentní volby do Kongresu se 100 členy (Jorge José CEVALLOS MACÍAS) a prezidentské volby (Alvaro Noboa – 26,83 %, Rafael Correa – 22,84 %, Gilmar Gutiérrez – 17,42 %, León Roldós Aguilera – 14,84 %, Cynthia Viteri – 9,63 % + 8 dalších kandidátů)
- 26.11. ve II. kole prezidentských voleb byl zvolen Rafael CORREA DELGADO, který získal 56,67 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidát Alvaro Fernando

Noboa Pontón 43,33 % (výsledky 5.12. potvrdil Nejvyšší volební úřad) ;
inaugurace 15.1.2007

27.11. nově zvolený prezident jmenoval členy své vlády (MZV Dr. María Fernanda ESPINOSA GARCÉS)

ERITREA

17.1. prezident Afewerki odmítl mírovou misi USA, která se nabídla Eritreji zprostředkovat v jejím hraničním sporu s Etiopií

11.3. v Londýně skončila pod patronací USA a OSN probíhající jednání expertů Eritreje a Etiopie ze společné hraniční komise EEBC o řešení hraničního sporu ve smyslu rozsudku mezinárodního soudu v r. 2002 (další schůzka proběhne v dubnu)

14.3. RB OSN schválila rezoluci č. 1661 (2006) o prodloužení mandátu mise OSN UNMEE do 15.4.2006

13.4. RB OSN schválila rezoluci č. 1670 (2006) o prodloužení mandátu mise OSN UNMEE do 15.5.2006

17.5. v Londýně začalo nové kolo rozhovorů mezi zástupci Eritreje a Etiopie o sporném hraničním území

31.5. RB OSN schválila rezoluci č. 1681 (2006), snižující počet příslušníků mírových sil na hranicích Eritreje s Etiopií o třetinu na 2 300 příslušníků a prodlužující mandát UNMEE o další 4 měsíce do 30.9.

16.10. OSN vyzvala vládu ke stažení 14 tanků a 1500 vojáků, kteří v rozporu se smlouvou z prosince 2000 vstoupili do nárazníkového pásma beze zbraní při hranicích s Etiopií

29.11. poté, co 21.11. odmítly obě země její návrh na úpravu hranic, dala nezávislá hraniční komise rok Eritreji a Etiopii na to, aby fyzicky vymezily společnou hranici, jinak bude platit hranice stanovená komisí

ESTONSKO

18.4. vláda se rozhodla předložit návrh ústavy EU ke druhému čtení v parlamentu

28.8. v I. kole prezidentských voleb získala jediná kandidátka Ene Ergma pouze 65 hlasů poslanců Státního shromáždění, když jich ke zvolení potřebovala 68; následně odstoupila z voleb

29.8. ani ve II. a III. kole prezidentských voleb nebyl nikdo zvolen, protože ani kandidát Toomas Hendrik Ilves nedostal potřebnou dvoutřetinovou většinu poslaneckých hlasů, ale pouhých 64 hlasů v každém kole; volbu prezidenta nyní podle ústavy provede shromáždění volitelů 23.9.

23.9. Shromáždění volitelů, sestávající ze 101 poslance Státního shromáždění a 244 zástupců místních samospráv zvolilo prezidentem Toomase Hendrika ILVES-e, který získal 174 ze 345 registrovaných volitelů, zatímco stávající prezident Rütütel 162 hlasů při 8 abstencích (inaugurace 9.10.)

27.12. vláda oznámila uspořádání příštích parlamentních voleb 4.3.2007

ETIOPIE

11.3. v Londýně skončila pod patronací USA a OSN probíhající jednání expertů Etiopie a Eritreje ze společné hraniční komise EEBC o řešení hraničního sporu

- ve smyslu rozsudku mezinárodního soudu v r. 2002 (další schůzka proběhne v dubnu)
- 14.3. RB OSN schválila rezoluci č. 1661 (2006) o prodloužení mandátu mise OSN UNMEE do 15.4.2006
 - 17.5. v Londýně začalo nové kolo rozhovorů mezi zástupci Etiopie a Eritreje o sporném hraničním území
 - 31.5. RB OSN schválila rezoluci č. 1681 (2006), snižující počet příslušníků mírových sil na hranicích Etiopie s Eritrejí o třetinu na 2 300 příslušníků a prodlužující mandát UNMEE o další 4 měsíce do 30.9.
 - 10.8. šéf Národní osvobozené fronty Ogadenu (ONLF) admirál Mohammed Omar Osman popřel tvrzení vlády, že ONLF odmítá přistoupit na jednání o příměří s vládou, proti které od 90. let minulého století bojuje za odtržení Ogadenu
 - 23.11. premiér Zenawi nařkl somálský Svaz islámských soudů, že proti Etiopii vyhlásil svatou válku
 - 29.11. poté, co 21.11. odmítly obě země její návrh na úpravu hranic, dala nezávislá hraniční komise rok Eritreji a Etiopii na to, aby fyzicky vymezily společnou hranici, jinak bude platit hranice stanovená komisí
 - 30.11. parlament zmocnil vládu ke všem potřebným krokům proti případné ozbrojené intervenci ze strany somálského Svazu islámských soudů
 - 3.12. v Djibouti zahájeny za účasti zástupců sousedních zemí přímé rozhovory mezi vládou Etiopie a Svazem islámských soudů Somálska

FALKLANDY

- 5.8. úřadující guvernérkou se stala Harriet HALL
- 16.8. úřad guvernéra nastoupil Alan Edden HUCKLE

FIDŽI

- 16.1. dohoda mezi premiérem Laiseniou Qarase a velitelem armády Voreqe Bainimaramou o úpravě zákona o milosti pro účastníky převratu z r. 2000, kterou bude v únoru projednávat parlament, uklidnila politickou situaci v zemi a zabránila očekávanému převratu
- 1.3. premiér Qarase oznámil, že všeobecné a parlamentní volby se budou konat v termínu 6.-13.5. s tím, že stávající parlament bude rozpuštěn 27.3.
- 8.3. Velká rada náčelníků znovu jmenovala prezidenta Ratu Josefu Iloila prezidentem a Ratu Joni Madraiwiwi viceprezidentkou na druhé, pětileté funkční období
- 6.-14.5. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 71 členy (předseda Ratu Epeli NAILATIKAU do srpna 2006)
- 18.5. předseda SDL, která získala 36 ze 71 mandátů v nově zvolené sněmovně, Laisenia QARASE byl zvolen znovu předsedou vlády
- 22.5. ustavena koaliční vláda SDL a labouristů na multietnickém základě, první v dějinách země (MZV Kaliopate TAVOLA) – složením slibu se funkce ujala 24.5.
- 31.10. velitel ozbrojených sil komodor Frank J.V. Bainimarama odmítl návrh předsedy vlády na své odvolání z důvodů svého údajného vměšování do vnitřní politiky vlády, která chce udělit amnestii účastníkům rasisticky motivovaného převratu v r. 2000
- 1.11. předseda vlády Qarase odmítl ustoupit tlaku ozbrojených sil a rezignovat a svolal mimořádné zasedání Velké rady náčelníků

- 4.11. vláda oznámila, že provede změny v zákoně, který měl umožnit všeobecnou amnestii účastníků převratu z r. 2000
- 21.11. komodor Frank Josai Voreque Bainimarama vyzval vládu, aby vedle změn legislativy, která měla umožnit osvobození pučistů z r. 2000, splnila do 4.12. i další požadavky ozbrojených sil, vč. odvolání proaustralského velitele policie Hughese
- 29.11. bez konkrétní dohody skončily rozhovory premiéra Qaraseho s komodorem Bainimaramou na jednání Fóra pro jižní Pacifik na Novém Zélandu
- 30.11. premiér navrhl zastavit práce na kontroverzní legislativě o půdě, omilostnění pučistů z r. 2000
- 5.12. pod vedením komodora Josaia Voreqe (Franka) BAINIMARAMY, který se prohlásil úřadujícím prezidentem, sesadila armádou vytvořená Vojenská rada vládu premiéra Qaraseho, přechodným premiérem, který vzápětí rozpustil parlament, jmenovala dr. Jonu Baravilalala SENILAGAKALI-ho a přislíbila vyzvat Velkou radu náčelníků, aby obnovila výkonné pravomoci prezidenta Iloila, kterého vlivu zbavila vláda sesazená
- 6.12. v zemi byl vyhlášen výjimečný stav, 8.12. bylo Fidži pozastaveno členství v Commonwealthu, USA zastavily svou ekonomickou pomoc, Velká Británie, Austrálie a Nový Zéland zavedly proti vojenskému režimu sankce
- 6.12. složením slibu se funkce ujal premiér Dr. Jona Baravilalala Senilagakali a vedení ministerstev jejich nejvyšší úředníci (MZV Isikeli MATAITOGA)
- 20.12. zahájeno zasedání Velké rady náčelníků, která má zvolit nového prezidenta a viceprezidenta
- 21.12. zasedání Velké rady náčelníků odmítlo vyhovět požadavku Vojenské rady na jmenování nového civilního prezidenta a navrhlo vytvoření Státní rady (*Privy Council*), která by dohlížela na návrat země k demokraticky zvolené civilní vládě
- 18.12. úřadující prezident zakázal z důvodů její bezpečnosti Velké radě náčelníků další zasedání v době výjimečného stavu

FILIPÍNY

- 5.2. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 6.-7.2. vláda a islamističtí rebelové z Islámské osvobozené fronty Morů (MILF) obnovili v malajsijském hlavním městě Kuala Lumpur 10. kolem jednání o ukončení 30 let trvajícího konfliktu na ostrově Mindanao; definitivní dohody by mělo být dosaženo do konce tohoto roku
- 24.2. prezidentka vyhlásila na celém území státu výjimečný stav, který má zabránit pokusu o vojenský převrat, avizovaný velením ozbrojených sil (zrušen 3.3.)
- 15.4. zahájeny rozhovory o opětovném sloučení Islámské osvobozené fronty Morů (MILF) a Národní osvobozené fronty Morů (MNLF) do jediného politického uskupení
- 26.6. dva opoziční poslanci podali nový návrh na sesazení prezidentky za porušování ústavy, korupci, volební podvody, spoluúčast na politických vraždách a potlačování odpůrců režimu
- 12.7. odstoupil předseda Sněmovny reprezentantů Jesli Lapus, kterého jmenovala prezidentka ministrem školství; 1.8. nastoupil nový předseda Jose de Venancia Jr.
- 24.8. Sněmovna reprezentantů 173 hlasy proti 32 odmítla další požadavek opozice na odvolání prezidentky pro údajnou korupci, potlačování lidských práv a volební

obvody; tím zabránila projednávání této stížnosti v Senátu, který opozice kontroluje

- 12.12. vládní poslanci prosadili v Kongresu odložení plánu na svolání zvláštního Ústavodárného shromáždění, které mělo změnit ústavu ve smyslu přechodu z prezidentského na parlamentní systém vlády

FINSKO

- 15.1. v I. kole prezidentských voleb zvítězila současná prezidentka Tarja Halonen se 46,31 % odevzdaných hlasů před Sauli Niinisto-em s 24,06 %, Matti Vanhanenem s 18,63 %, Heidi Hautala-ovou s 3,49 %, Timo Soinim s 3,43 %, Bjarne Kallisem s 2,04 %, Henrikem Laxem s 1,61 % a Arto Lahtim s 0,43 % hlasů; první dva postupují do II. kola, které se koná 29.1.
- 29.1. ve II. kole zvolena prezidentkou opět Tarja Kaarina HALONEN s 51,8 % odevzdaných hlasů, když její protikandidát Sauli Niinisto získal 48,2 % hlasů (inaugurace 1.3.)

FRANCIE

- 3.1. vláda schválila odvolání bezpečnostní opatření mimořádného stavu, zavedená v listopadu 2005
- 4.1. prezident zrušil svým dekretem výjimečný stav zavedený v některých oblastech 8.11.2005
- 24.10. vláda stanovila, že prezidentské volby se uskuteční 22.4.2007

předsedkyně Svazu podnikatelů (MEDEF) Laurence PARISOT

FRANCOUZSKÁ GUAYANA

- 19.7. novým prefektem byl jmenován Jean-Pierre LAFLAQUIÉRE (úřad nastoupil 28.8.)

FRANCOUZSKÁ POLYNÉSIE

- 12.4. odstoupili 3 členové vlády za Stranu nové země (Ai'a Api), protože nesouhlasí s jejím většinovým požadavkem na získání nezávislosti země a přešli do řad opozice, požadující autonomii
- 13.4. Zákonodárné shromáždění zvolilo 29 hlasy proti 28 svým novým předsedou autonomistu Philipa SCHYLE-ho
- 20.4. prezident Temaru provedl změny ve vládě, do níž zahrnul i přeběhlíky z opozice do svého Svazu pro demokracii (UPD); prezident si ponechal i funkci ministra zahraničí
- 13.12. Zákonodárné shromáždění vyslovilo 29 hlasy::0 při absenci vládních poslanců nedůvěru vládě prezidenta Temarua
- 26.12. Zákonodárné shromáždění zvolilo novým prezidentem Gastona TONG SANG-a, který tak porazil dosavadního prezidenta Temarua v poměru 31:26 hlasům
- 30.12. prezident Tog Sang vytvořil 15-člennou vládu (viceprezident Temauri FOSTER)

GABON

- 19.1. inaugurace prezidenta Bonga do úřadu na další funkční období
- 20.1. novým předsedou vlády jmenován Jean Eyeghe NDONG
- 21.1. jmenována nová vláda (MZV Jean PING)
- 17.12. parlamentní volby do Národního shromáždění se 120 členy

24.12. odložené parlamentní volby v 7 obvodech

GAMBIE

- 21.3. vláda oznámila, že byl odhalen a zneškodněn pokus části ozbrojených sil o státní převrat, připravovaný náčelníkem generálního štábu ozbrojených sil plk. Ndure Chamem, kterému se podařilo uprchnout za hranice
- 22.9. prezidentem byl na třetí funkční období zvolen a vítězem voleb 23.9. prohlášen Yahya JAMMEH, který získal 67,33 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidáti Ousainou Darboe 26,69 % a Halifa Sallah 5,98 % odevzdaných hlasů (nástup 15.12.)
- 25.9. opoziční kandidát Ousainou Darboe, poražený v prezidentských volbách, oznámil, že podá stížnost k soudu na neregulérní průběh voleb a volební podvody
- 15.12. inaugurace prezidenta Jammeha a jeho nové vlády (MZV Musa Bala GARBA-JAHUMPA)

GHANA

- 28.4. ohlášeny změny ve vládě (MZV zůstává) – dokončeny 13.5.

GIBRALTAR

- 17.7. úřadujícím guvernérem se stal Philip BARTON
- 18.9. ministři vlád Velké Británie, Španělska a Gibraltarů podepsali v Cordobě rámcovou dohodu, podle které dojde k uvolnění hraniční kontroly, španělská letadla budou moci používat místní letiště a uvolní se telekomunikační styk mezi Gibraltarem a Španělskem
- 27.9. úřad guvernéra nastoupil Sir Robert FULTON
- 30.11. v referendu podpořilo 60,24 % hlasujících novou ústavu platnou od 2.1.2007 a s spojené přesunutí dalších pravomocí ve správě území z Velké Británie na místní orgány, zejména vytvoření vlastního soudního systému země; 37,75 % voličů hlasovalo proti nové ústavě

GRENADA

- 27.2. ze zdravotních důvodů odstoupila předsedkyně Senátu Leslie Ann Seon Holukoff, jejím nástupcem byl 14.3. zvolen Kenneth LAL SINGH

GRUZIE

- 31.1. RB OSN schválila rezoluci č. 1656 (2006) prodlužující mandát pozorovatelské mise OSN UNOMIG do 31.3.2006
- 15.2. parlament jednomyslně odhlasoval formou nezávazné rezoluce požadavek na Rusko, aby stáhlo své mírové jednotky z Jižní Osetie, a aby tyto jednotky byly nahrazeny mezinárodními mírovými silami; 16.2. prezident Jižní Osetie označil rezoluci za projev hysterie a psychózy, které vládnou v Gruzii
- 31.3. RB OSN schválila rezoluci č. 1666 (2006) o prodloužení pozorovatelské mise OSN v Gruzii (UNOMIG) do 15.10.2006
- 31.3. zástupci velení ozbrojených sil Ruska a Gruzie podepsali v Soči dvě nové smlouvy o podrobnostech stažení ruských vojenských sil z jejich základen v Gruzii v Alchalkalaki a Batumi
- 15.5. Rusko zahájilo stanování svých vojsk z Gruzie

- 18.7. Parlament schválil rezoluci, vyzývající ke stažení ruských vojsk ze separatistických útvarů na území Gruzie – Abcházie a Jižní Oseti – a žádající vládu, aby ukončila činnost cizích mírových sil na území Gruzie
- 27.7. po třech dnech bojů obnovila vláda svou kontrolu nad soutěskou Kodori a ohlásila svůj záměr ustavit zde exilovou vládu Abcházska
- 30.9. Rusko zastavilo stahování svých vojsk z Gruzie v souvislosti s napětím kolem údajných ruských špiónů
- 10.11. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 25.12. Rusko stáhlo svůj personál z velitelství ozbrojených sil ve Tbilisi
- 27.12. Parlament schválil balík ústavních změn, zejména o sjednocení termínu parlamentních a prezidentských voleb v r. 2008 a o úpravě pravomocí prezidenta vč. práva opakovaně za jeden mandát rozpustit parlament

GUADELOUPE

- 23.5. prefektem jmenován Jean-Jacques BROT (inaugurován 12.6.)

GUAM

- 7.11. guvernérem byl znovu zvolen republikán Felix CAMACHO, který porazil demokrata Roberta Underwooda
- 7.11. parlamentní volby do Senátu s 15 členy

GUATEMALA

- 25.7. z funkce odstoupil ministr zahraničí Jorge Briz Abularach
- 1.8. novým MZV se stal Gert ROSENTHAL KOENIGSBERGER

GUAYANA

- 28.8. odložené všeobecné a parlamentní volby do Národního shromáždění s 65 členy
- 2.9. do funkce prezidenta inaugurován opět Bharrat JAGDEO
- 4.9. do funkce premiéra prezident nominoval Samuela Archibalda Anthonyho HINDS-e
- 8.9. jmenována nová vláda (MP Samuel Archibald Anthony HINDS, MZV Dr. Samuel Rudolph INSANALLY) – 9.9. složila slib a ujala se funkce
- 28.9. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila jejím předsedou Hari Narayena RAMKARRAN-a

GUINEA

- 6.1. opoziční Svaz pro pokrok a obnovu (UPR) ohlásil bojkot činnosti Národního shromáždění na protest proti průběhu místních voleb v prosinci 2005
- 5.4. prezident vydal dekret, kterým sesadil premiéra Cellou Dalein Dialla a zrušil personální změny ve vládě, které premiér provedl 4.4., jakož i mimořádné pravomoci, které na něj byly rozhodnutím vlády přeneseny
- 29.5. prezident provedl změny ve vládě, kde zůstala funkce premiéra neobsazena (koordinátor vlády Elhadj Fodé BANGOURA, MZV Mamady CONTE)

GUINEA – BISSAU

- 26.1. Nejvyšší soud potvrdil ve funkci premiéra Gomeše, kterého jmenoval prezident bez ohledu na to, že není příslušníkem nejsilnější parlamentní strany; tento krok PAIGC napadla u soudu jako protiústavní

HAITI

- 8.1. na výzvu RB OSN navrhla Prozatímní volební rada, aby se 1. kolo již čtyřikrát odložených prezidentských (35 kandidátů) a parlamentních (129 míst v Kongresu) voleb uskutečnilo 7.2., případně 2. kolo 15.2. (10.1. to schválila vláda)
- 7.2. prezidentské (René Préval – 51,21 %, Leslie Manigat – 12,40 %, Charles Henri Baker – 8,24 %, Jean Chavannes Jeune – 5,59 %, Luc Masadiou – 3,35 %, ostatních 30 kandidátů – 19,23 %) a parlamentní volby do Kongresu – Senátu se 30 členy a Poslanecké sněmovny s 99 členy
- 14.2. prozatímní vláda nařídila prošetření stížností na údajné volební podvody při prezidentských volbách 7.2.; do té doby zakázala zveřejnit celkové výsledky
- 14.2. RB OSN přijala rezoluci č. 1658 (2006) o prodloužení mandátu mise OSN MINUSTAH do 15.8.2006
- 15.2. přes požadavek RB OSN, aby všechny stížnosti na neregulérnost prezidentských voleb byly řádně vyšetřeny, vyhlásil šéf aparátu prozatímního prezidenta Michel Brunache vítězem prezidentských voleb 7.2. René Garcii PRÉVALA, který získal 51,21 % odevzdaných hlasů; tomuto vyhlášení předcházely rozhovory vlády s volební komisí
- 2.3. předsedkyně Prozatímní volební rady Rosemond Pradelová ohlásila odklad II. kola parlamentních voleb z 19.3., protože stížnosti na průběh I. kola nebudou do té doby vyřízeny a sporné hlasy přepočteny; tento krok znamená rovněž odložení slavnostní inaugurace prezidenta Prévala před kompletním parlamentem, plánované na 29.3.
- 27.3. oznámeno odložení inaugurace nového prezidenta na 14.5., druhé kolo parlamentních voleb pak bylo posunuto na 21.4.
- 21.-22.4. II. kolo parlamentních voleb, v němž se rozhodovalo o 97 mandátech do Poslanecké sněmovny a o všech 30 senátorech Kongresu
- 10.5. předsedou Poslanecké sněmovny zvolen Pierre Eric JEAN-JACQUES
- 11.5. předsedou Senátu byl zvolen Joseph LAMBERT
- 14.5. inaugurace nového prezidenta René Garcii Prévala
- 18.5. novým předsedou vlády jmenoval prezident Préval Jacquese-Édouarda Alexise (schválen 24.5. Senátem a 25.5. Poslaneckou sněmovnou)
- 9.6. nástup nové vlády (MP Jacques-Édouard ALEXIS, MZV Jean Reynald CLÉRISMÉ)
- 15.8. RB OSN přijala rezoluci č. 1702 (2006) o prodloužení mandátu mise OSN MINUSTAH do 15.2.2007 a vyzývající vládu k dokončení voleb na celém území země
- 12.9. premiér jmenoval 7-člennou národní komisi v čele s Alix Fils-Aiméovou, která má dohlížet na odzbrojování milicí a gangů

HONDURAS

- 27.1. inaugurace prezidenta José Manuela Zelayi Rosalese a jeho vlády (MZV Milton JIMINEZ PUERTO)
- 28.4. Honduras a Salvador inaugurovaly svou nově vymezenou státní hranici, čímž definitivně vyřešily teritoriální spor sahající do r. 1969

HONGKONG

- 22.11. Zákodárné shromáždění zamítlo návrh, aby v r. 2012 byl správce oblasti zvolen ve všeobecném lidovém hlasování

- 10.12. volby 427 členů Volebního výboru s 800 členy, který zvolí v březnu 2007 příštího správce oblasti (280 míst je vyhraženo členům ústředního parlamentu ČLR zvolených za Hong Kong a 93 členům Zákonodárného shromáždění)

HORSKÝ BADACHŠÁN

- 25.11. novou hlavou administrativy se stal Kadyr KASYMOV

CHILE

- 17.9.2005 podpisem prezidenta nabyla účinnosti reforma ústavy, schválená 16.8.
- 15.1. ve II. kole prezidentských voleb zvolena hlavou státu Michelle BACHELET JERIA, která získala 53,49 % odevzdaných hlasů, zatímco její protikandidát Sebastian Piñera Echeñique 46,50 % (inaugurace 11.3.)
- 31.1. nastupující prezidentka Bacheletová zveřejnila složení své vlády (MZV Alejandro FOXLEY RIOSECO), která nastoupí do úřadu 11.3.
- 11.3. do funkcí uvedeni noví předsedové Senátu (Eduardo FREI RUÍZ-TAGLE) a Poslanecké sněmovny (Antonio LEAL LABRÍN)
- 14.7. změny ve vládě (MZV zůstává)

INDIE

- 14.1. premiér Singh jednal s delegací separatistů z Kašmírské lidové konference (KPC), která není součástí střeškové organizace Hurriyet (APHC), s níž indická vláda jedná již pravidelně
- 17.-18.1. v New Delhi proběhlo další kolo jednání představitelů ministerstev zahraničí Indie a Pákistánu o řešení dlouholetých sporů, vč. kašmírské otázky
- 29.1. změny ve vládě (ministrem zahraničí zůstává předseda vlády Manmóhan SINGH, státní ministr zahraničí Ánand ŠARMA)
- 31.1. po 4 dnech jednání se zástupci vlády v Bangkoku oznámilo vedení separatistické Národní socialistické rady Nágaska (NSCN), že o dalších 6 měsících prodlužuje jednostranné příměří, uzavřené r. 1997
- 7.2. dohodou skončilo 2. kolo rozhovorů mezi vládou a zprostředkovateli rebelů ze Spojené osvobozené fronty Assámu (ULFA), které má zahájit přímá jednání obou stran o ukončení 27 let trvající separatistického povstání v tomto východoindickém státě
- 24.3. vláda zveřejnila návrh textu nové indicko-pákistánské smlouvy o míru, bezpečnosti a přátelství mezi oběma zeměmi (vyvolal pozitivní reakci v Pákistánu)
- 3.5. dalším kolem pokračovala jednání premiéra s umírněnými kašmířskými separatisty z všestranné konference Hurriyat o budoucnosti Kašmíru v souvislosti s probíhajícími násilnostmi
- 20.5. vedoucí radikální frakce konference Hurriyat Syed Ali Shah Geelani odmítl účast své skupiny na mírových rozhovorech o budoucnosti Kašmíru, která probíhají 24. a 25.5. ve Šrínagáru pod patronátem premiéra Manmóhana Singha
- 23.5. v New Delhi zahájena dvoudenní indicko-pákistánské jednání o mírovém řešení sporu o ledovec Siachen v Kašmíru; skončila bez konkrétní dohody
- 22.6. začalo 3. kolo jednání mezi vládou a prostředníky ULFA o obnovení míru v Assámu
- 19.7. poté, co Indie odsunula po bombovém útoku na vlak v Bombaji 11.7. mírové rozhovory s Pákistánem, odmítl na zasedání Národní bezpečnostní rady pákistánský prezident Mušarráf spojování útoku s mírovým dialogem a vyzval k jeho urychlenému pokračování

- 31.7. státní ministři zahraničí Indie a Pákistánu Shyam Saran a Riaz Mohammad Khan se sešli v Dháce při příležitosti regionální konference SAARC, aby obnovili proces jednání o vyřešení sporných problémů
- 14.8. na 10 dní zastavila vláda vojenské operace v Assámu, aby napomohla pokroku v mírových jednáních mezi vládou a Spojenou osvobozenou frontou Assámu (ULFA), zastupovanou Lidovou poradní skupinou assámské občanské společnosti (23.8. prodloužila příměří o dalších 15 dní)
- 22.8. odstoupili dva ministři centrální vlády za regionální stranu Telangana Raštra Samithi (TRS), která odepřela podporu centrální vládě, protože odmítá zřídit stát Telangana v oblasti dnešního státu Andhra Praděš
- 16.9. na summitu Hnutí nezúčastněných zemí se indický premiér a pákistánský prezident dohodli na obnovení formálních mírových rozhovorů v co nejkratším době
- 20.9. nabyl účinnosti zákon měnící název jihovýchodního svazového teritoria Pondicherry na PUDUCHERRY
- 24.9. poté, co je separatisté opakovaně porušili, vláda odvolala šestitýdenní příměří se separatistickými povstalci v Assámu (ULFA) a obnovila vojenské operace proti nim
- 1.10. úřadujícím ministrem zahraničí se stal Šiv Šankar MENON
- 24.10. změny ve vládě (novým MZV se stal Pranáb MUKHERDŽÍ) – nástup 25.10.
- 14.-15.11. na úrovni státní tajemníků zahraničí Šiv Šankára Menona (Indie) a Riaze Mohammada Chána (Pákistán) byly v New Delhi obnoveny rozhovory o řešení vzájemných vztahů; skončily ustavením společného zpravodajského orgánu pro boj s terorismem
- 22.-23.12. v Rávalpindí se konaly rozhovory mezi zástupci indické a pákistánské vlády o dlouholetém hraničním sporu v bažinách řeky Sir Creek na pomezí pákistánského Sindhu a indického Gudžarátu

INDONÉSIE

- 26.1. vláda předložila parlamentu návrh zákona o samosprávě provincie Aceh ke schválení do 31.3.2006 s tím, že volby do orgánů autonomie proběhnou v měsíci dubnu; zákon umožňuje vytvoření místních politických stran a jejich účast ve volbách, rozděluje Aceh na 3 subprovincie (regencie) a zřizuje komisi pro islámské právo šarija a otázky lidských práv
- 22.4. viceprezident Yusuf Kala oznámil, že volby do orgánů místní autonomie v Acehu se budou konat v srpnu 2006 s tím, že pozorovatelská mise EU v Acehu (AMM) prodlouží do 15.9.2006 svůj mandát, který má skončit v červnu
- 24.5. třídní sjezd Svobodného hnutí Acehu (GAM) zřídil novou politickou stranu a zvolil dva kandidáty na úřad guvernéra autonomní provincie
- 11.7. parlament jednomyslně schválil zákon o rozšířené autonomii provincie Aceh, jejíž samospráva bude nesrovnatelná s ostatními provinciemi (bude kontrolovat 70 % svých příjmů z ropy a zemního plynu a dalších 20 let získávat speciální dotaci z centrálního rozpočtu; ve volbách budou připuštěny i místní politické strany, formálně bude přijata šarija)
- 8.8. pozorovatelská mise EU v Acehu (AMM) prodloužila o další 3 měsíce svůj pobyt v provincii, tj. do 15.12.2006, a to z důvodu posunutí termínu regionálních voleb, na něž má dohlížet, až do listopadu 2006
- 14.8. představitel GAM Malik Mahmud odmítl striktní aplikaci šarije v provincii Aceh po ustavení autonomní vlády

- 24.11. v Acehu zahájena kampaň před prvními volbami v historii, v nichž si občané sami přímo zvolí guvernéra a autonomní vládu
- 11.12. volby guvernéra a jeho zástupce v autonomní provincii Aceh vyhráli představitelé GAM Irwandi YUSUF a Muhammad NAZAR, kteří získali 39 % odevzdaných hlasů
- 15.12. formálně skončila svou činnost v Acehu mírová pozorovací mise EU (AMM)

IRÁK

- 10.2. předseda Volební komise Adil al-Lámí vyhlásil úřední výsledky parlamentních voleb do Rady zástupců Iráku s 275 členy, které se musí sejít do 15 dní; oznámil rovněž, že byly podány 24 stížnosti, komise však neshledala žádnou tak závažnou, že by ovlivnila výsledky voleb
- 13.2. vítězný šíitský blok – Spojená irácká aliance – nominoval dosavadního premiéra Ibrahima Džaafarího na funkci předsedy nové vlády
- 16.3. zahájena ustavující schůze Rady zástupců Iráku
- 5.4. premiér Džaafarí odmítl výzvy politických oponentů, spojenců a představitelů USA a Velké Británie na svou rezignaci, která by měla vyřešit patovou situaci v ustavování definitivních orgánů země, vzniklou jeho opětovnou nominací do této funkce
- 22.4. ustavující schůze Rady zástupců zvolila jejím předsedou Mahmúda al-MAŠHADÁNÍ-ho a je zástupci Chálida al-ATTÍJU a Árifa TAJFÚR-a, prezidentem Iráku opět zvolila Džalála TÁLABÁNÍ-ho, viceprezidenty Ádila Abdala al-MAHDÍ-ho a Táríka al-HÁŠIMÍ-ho a na prezidentův návrh novým předsedou vlády Núrí Džaváda al-MALIKI-ho
- 20.5. Rada zástupců schválila složení nové vlády (MZV Hošjár ZIBÁRÍ)
- 8.6. Rada zástupců schválila jmenování zbývajících členů rady ministrů
- 10.8. RB OSN přijala rezoluci č. 1700 (2006) o prodloužení mandátu mise OSN UNAMI do dalších 12 měsíců
- 1.9. pod kontrolu iráckých úřadů přešla teprve druhá provincie – Dhi Qar v jižní, Brity okupované části země (oficiální ceremoniál proběhl v jejím středisku Násiríji 21.9.)
- 5.9. parlament prodloužil o dalších 30 dní výjimečný stav v zemi (s výjimkou kurdské oblasti)
- 7.9. USA a spojenecké velení okupačních sil začaly předávat vládě kontrolu nad velením iráckých ozbrojených sil
- 24.9. šiitští politici se shodli na otevření parlamentní debaty o federálním uspořádání země a o takových změnách ústavy, které umožní vytvoření autonomních federálních území na jihu země, obdobných kurdské autonomii na severu
- 11.10. parlament schválil hlasy všech 138 přítomných poslanců zákon o možnosti provincií spojovat se na základě pozitivního rozhodnutí všelidového referenda do autonomních oblastí; hlasování bojkotovali poslanci dvou sunitských parlamentních skupin a dvou frakcí šíitské Spojené irácké aliance. Zákon může být použit poprvé až za 18 měsíců, do kdy musí být změněna ústava tak, aby zajišťovala přijatelné podmínky pro všechny skupiny obyvatel; za tím účelem byla zřízena 27-členná komise pro změny ústavy.
- 16.10. radikální sunnitské skupiny vyhlásily islámský stát na území provincií Bagdád, Anbár, Dijála, Kirkúk, Saláhaddín a Ninive a části provincií Babylón a Vásit, jehož vláda si vytkla za cíl „vyhnat okupanty, obnovit bezpečnost a umožnit sunnitům důstojný život“

- 12.11. na uzavřeném zasedání parlamentu vyzval premiér ke kompletní přestavbě vlády, která zatím není schopna čelit sektářskému násilí
- 28.11. RB OSN přijala rezoluci č. 1723 (2006), kterou se prodlužuje mandát spojeneckých sil vedených USA do 31.12.2007
- 5.12. premiér Malíkí oznámil, že v rámci tzv. Iniciativy za národní usmíření, kterou vyhlásil v červnu, se v polovině prosince sejdou představitelé všech politických hnutí, aby jednali o zastavení sektářského násilí
- 16.12. začala Celoirácká konference všech politických směrů země o národním usmíření
- 20.12. americká okupační správa na slavnostním ceremoniálu v jejím středisku oficiálně předala správu provincie Najaf iráckým bezpečnostním silám, a to jako třetí v pořadí (v červenci byla předána provincie Muthana, v září Dhi Qar)

ÍRÁN

- 15.12. volby místních rad a členů vlivné náboženské instituce, Rady odborníků (*Majli-e Khobregan*) s 86 členy

ISLAND

- 5.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 5.6. po porážce své strany v místních volbách odstoupil s účinností od 15.6. premiér Halldór Asgrímsson s tím, že úřad předsedy vlády převezme dosavadní ministr zahraničí Geir H. HAARDE (funkci nastoupil 15.6.)
- 14.6. jmenována nová vláda (MZV Valgerður SVERRISDÓTTIR), 15.6. schválena parlamentem

ITÁLIE

- 11.2. prezident rozpustil parlament a vláda následně vyhlásila termín předčasných parlamentních voleb na 9.-10.4.
- 9.-10.4. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 630 členy a do Senátu se 332 členy
- 11.4. s odvoláním na údajné neregulérnosti při hlasování odmítl volební blok Dům svobody přiznat porážku a požádal Kasační soud o nařízení přepočtu odevzdaných hlasů; ten nařídil přezkoumání 43 028 hlasovacích lístků pro volby do Poslanecké sněmovny (rozdíl 22 224 hlasů) a 39 822 hlasovacích lístků pro volby do Senátu, které byly vyřazeny ze sčítání
- 14.4. ministerstvo vnitra radikálně snížilo počet sporných hlasovacích lístků na 5 tisíc (2 131 v Poslanecké sněmovně a 3 135 v Senátu); současně bylo oznámeno, že obě komory nově zvoleného parlamentu se sejdou na ustavující schůzi 28.4.
- 19.4. Kasační soud potvrdil vítězství volebního bloku Jednota ve volbách do Poslanecké sněmovny rozdílem 24 775 hlasů poté, co prověřil platnost 2 131 hlasovacích lístků, které nebyly zahrnuty do výsledků původního hlasování
- 22.4. Kasační soud potvrdil i výsledky parlamentních voleb do Senátu s tím, že 158 senátorských míst patří volebnímu bloku Jednota, 156 bloku Dům svobody a jedno nezávislému kandidátovi
- 29.4. ustavující schůze obou komor parlamentu zvolila jejich předsedy – Poslanecká sněmovna (Fausto BERTINOTTI) a Senát (Franco MARINI), navržené blokem Jednota; s platností od 2.5. podal premiér Berlusconi podal do rukou prezidenta demisi své vlády

- 8.5. v I. kole prezidentských voleb nezískal ani jeden z kandidátů – Giorgio Napolitano a Gianni Letta - potřebnou 2/3 většinu přítomných 1010 volitelů
- 9.5. ve II. kole odevzdalo 1009 volitelů 724 nevyplněných lístků, takže žádný kandidát nemohl obdržet potřebné kvórum hlasů; obdobně dopadlo II. kolo
- 10.5. ve IV. kole byl prostou většinou 543 z 1009 potenciálních hlasů zvolen prezidentem kandidát bloku Jednota Giorgio NAPOLITANO (inaugurace 15.5.)
- 16.5. prezident pověřil sestavením nové vlády prof. Romana PRODI-ho
- 17.5. jmenována nová vláda (MZV Massimo D'ALEMA), která se téhož dne složením slibu ujala funkce
- 19.5. Senát potvrdil 165:155 hlasům program vlády levého středu, 23.5. vyslovila důvěru nové vládě 344 hlasy proti 268 i Poslanecká sněmovna
- 25.-26.6. ve všelidovém referendu odmítlo 61,7 % hlasujících návrh na změnu ústavy, posilující roli premiéra i autonomii oblastí; za volební účasti 56 % jich návrh schválený předcházejícím parlamentem i exekutivou podpořilo 38,3 %

IZRAEL

- 4.1. funkci předsedy vlády dočasně převzal Ehud OLMERT
- 12.1. protože Likud vystoupil z koaliční vlády, rezignovali tři jeho ministři na funkci ve vládě, ministr zahraničí Silvan Shalom tak učinil až 15.1.
- 15.1. protože zákon nedovoluje neomezené zastupování premiéra z důvodů jeho neschopnosti vykonávat úřad ze zdravotních příčin, jmenoval generální prokurátor Meni Mazuz zastupujícího Ehuda OLMERT-a úřadujícím předsedou vlády až do voleb 28.3.2006
- 18.1. úřadující premiér Olmert doplnil vládu o nové ministry (za odstoupivších příslušníky Likudu) a pověřil ministryni spravedlnosti Tzipi LIVNI, aby nadále řídila i resort ministra zahraničí
- 19.2. vláda a parlament přijaly řadu diskriminačních opatření proti orgánům palestinské autonomie po té, co ji ovládlo hnutí Hamás
- 28.3. předčasné parlamentní volby do Knessetu se 120 členy
- 6.4. prezident pověřil Ehuda Olmerta sestavením nové vlády
- 11.4. vláda prohlásila Ariela Šarona za trvale neschopného vykonávat funkci premiéra a formálně tím ukončila jeho mandát; premiérem se stal Ehud OLMERT
- 1.5. premiér Ehud Olmert jmenoval novou vládu (MZV Tzipi LIVNI)
- 4.5. Knesset zvolil svou novou předsedkyní Daliu ITZIK a 65 hlasy proti 49 vyslovil důvěru vládě, která se vzápětí ujala funkce
- 12.7. pozemní vojsko zaútočilo za podpory letectva na cíle v Libanonu a zahájilo jeho blokádu, která vyvrcholila obsazením jižního Libanonu
- 18.8. v souvislosti s událostmi v Gaze a Libanonu odvolal premiér Omert své plány na jednostranné stažení izraelských vojsk z okupovaných palestinských území na Západní břehu Jordánu
- 30.9. Izrael stáhl svá vojska z okupovaného jižního Libanonu
- 23.10. vládní koalice byla rozšířena o pravicovou stranu ruských imigrantů Yisreal Beytenu s podporou 11 poslanců Knessetu (30.10. vyslovil nové vládě důvěru Knesset 61 hlasy proti 38)
- 29.10. prezident odmítl výzvu generálního prokurátora k odstoupení z funkce s ohledem na šetření obvinění ze zneužívání funkce, vč. pohlavního zneužívání; o vznešených obviněních rozhodne Nejvyšší soud
- 25.11. Izrael a Palestina uzavřely příměří v pásmu Gazy, z něhož se opět stáhnou všechna izraelská vojska

JAMAJKA

- 15.2. úřad generálního guvernéra nastoupil prof. Sir Kenneth Octavius HALL
- 27.3. v souvislosti s ohlášeným odchodem premiéra Pattersona z funkce odstoupil ministr zahraničí Keith Desmond St. Aubyn Knight
- 29.3. svou rezignaci oznámil premiér Percival Noel James Patterson
- 30.3. do úřadu předsedkyně vlády nastoupila Portia Lucretia SIMPSON-MILLER
- 31.3. funkce se ujala nová vláda (MZV Anthony HYLTON)

JAPONSKO

- 20.1. ve svém výročním projevu při zahájení zasedání parlamentu přislíbil premiér předložit parlamentu návrh změny zákona, která umožní ženám nastoupit na císařský trůn, a uspořádat všelidové referendum o revizi pacifistické ústavy země
- 11.2. v reakci na odpor konzervativních sil i zprávu o těhotenství manželky mladšího císařova syna oznámil premiér, že návrh zákonné úpravy umožňující nástupnictví císařského trůnu i po ženské linii se odkládá a nebude zatím předložen parlamentu
- 27.3. oznámeno vytvoření společného velení (Rady štábů) pozemních, námořních a leteckých sil národní sebeobranu
- 21.4. náměstci MZV Jižní Koreje a Japonsko se na jednání 20.-21.4. v Soulu dohodli na odvolání plánovaného japonského výzkumu a na zahájení oficiálních jednání na vládní úrovni o svrchovanosti nad souostrovím Tokdo (Takešima); spor o tyto ostrovy je výsledkem nejednoznačně definovaných hranic teritoriálních vod obou zemí
- 5.7. vláda vyzvala Jižní Koreu, aby zastavila mořský výzkum ve vodách kolem sporných ostrovů Tokdo (Takešima)
- 20.9. vládnoucí liberálně demokratická strana zvolila nástupcem premiéra Koizumiho v čele strany i vlády Šinzó Abeho
- 26.9. horní sněmovna 136 hlasy ze 240 a dolní sněmovna parlamentu 339 hlasy ze 476 zvolily novým premiérem Šinzó ABE-ho, který téhož dne oznámil složení své vlády (MZV Taro ASO)
- 13.12. ministr zahraničí navrhl parlamentu vyřešení rusko-japonského sporu o Kurilské ostrovy jejich rozdělením podle jejich rozlohy tak, že by Rusku připadla většina ostrova Iturup, Japonsku pak jeho zbytek a ostrovy Kunašir, Šikotan a souostroví Habomai; Rusko návrh obratem odmítlo jako pro ně strategicky nevýhodný
- 15.12. horní komora parlamentu schválila zákon o zřízení ministerstva obrany

guvernér Bank of Japan Tošihiko FUKUI

JEMEN

- 11.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 24.6. přes svůj záměr z r. 2005 již nekandidovat, přivolil prezident Sálíh se svou nominací za vládní stranu do prezidentských voleb 10.9.
- 20.9. prezidentské volby vyhrál a prezidentem se opět stal Ali Abdullah SALEH, který získal podporu 77,17 %, zatímco mezi poraženými zůstali Faisal Uthman Bin Shalman (21,82 %), Fathi al-Azab (0,46 %), Ahmed al-Majidi (0,40 %) a Yasin Abdu Sa'eed (0,15 %); přísahu vítěz složil a úřadu se ujal 27.9.

JERSEY

- 7.4. úřad guvernéra opustil Sir John Anthony Cheshire
- 14.6. novým guvernérem se stal Andrew RIDGWAY

JIŽNÍ GEORGIE A SANDWICOVY OSTROVY

- 5.8. úřadující Vysokou komisařkou se stala Harriet HALL
- 28.8. úřad Vysokého komisaře nastoupil Alan Edden HUCKLE

JIŽNÍ OSETIE

- 15.2. parlament Gruzie jednomyslně odhlasoval formou nezávazné rezoluce požadavek na Rusko, aby stáhlo své mírové jednotky z Jižní Osetie, a aby tyto jednotky byly nahrazeny mezinárodními mírovými silami; 16.2. prezident Jižní Osetie označil rezoluci za projev hysterie a psychózy, které vládou v Gruzii
- 11.9. prezident Kokoity oznámil, že 12.11. proběhne spolu s prezidentskými volbami i referendum o vyhlášení plné nezávislosti země
- 12.11. v referendu se za účasti 95 % oprávněných voličů vyslovila většina (55 565 hlasujících - 99 %) pro plnou nezávislost země (60 voličů bylo proti); v souběžně probíhajících prezidentských volbách byl znovu zvolen Eduard Džambajevič KOKOITY, který získal 98 % odevzdaných hlasů
- 1.12. na obsazeném území vyhlášena pro-gruzínská exilová vláda v čele s prezidentem Dmitrijem Ivanovičem SANAKOJEV-em
- 7.12. předsedou exilové vlády se stal Uruzmag KARKUSOV

JIŽNÍ SÚDÁN

- 8.1. dosavadní vojenské milice SPLA byly začleněny do nových ozbrojených sil Jižního Súdánu (South Sudan Defence Forces)
- 22.1. provládní milice SSDF se rozpustily a začlenily do Súdánského lidového osvobozenického hnutí (SPLM) ve smyslu dohody, kterou v hlavním městě Juba podepsali předseda SPLM Salva Kiir Mayerdit a genmjr. Paulino Matiep za SSDF

JORDÁNSKO

- 22.11. král jmenoval novou vládu (MP Marouf al- BAKHIT, MZV Abdul Ilah KHATIB)

KABARDINSKO-BALKARSKO

- 19.6. úřadujícím předsedou vlády se stal Anuar Achmetovič ČEČENOV
- 22.6. novým předsedou vlády jmenován Andrej Veniaminovič JARIN

KAMBODŽA

- 22.1. první nepřímé parlamentní volby do Senátu s 61 členem
- 14.2. Národní shromáždění obdrželo vládní návrh zákona o změnách ústavy, které snižují potřebné kvórum pro ustavení vlády z podpory nynějších 2/3 členů NS na 50 % poslanců a jednoho
- 21.3. na ustavující schůzi Senátu zvolen jeho předsedou znovu Samdech Chea SIM
- 4.5. Nejvyšší magistrátní soud jmenoval panel 17 kambodžských a 13 zahraničních soudců mimořádných soudů OSN nad zločiny Rudých Khmerů
- 3.7. složením slibu na slavnostním ceremoniálu bylo inaugurováno 17 kambodžských a 10 zahraničních (jmenovaných OSN) soudců mimořádných

- mezinárodních soudů, které mají začít od poloviny r. 2007 soudit zločiny režimu Rudých Khmerů; další 2 soudci složí slib později
- X/06 poté, co monarchistická strana FUNCINPEC odvolala prince Norodoma Ranariddha ze svého vedení, byl novým předsedou Národního shromáždění zvolen Samdech Heng SAMRIN

KAMERUN

- 12.6. na třetím kole jednání na úrovni prezidentů obou zemí v New Yorku pod patronátem generálního tajemníka OSN souhlasila Nigérie s předáním na ropu bohatého poloostrova Bakassi Kamerunu s tím, že do 11.8. stáhne svá vojska a po 24 měsících bude civilní správa připravovat předání
- 14.8. dokončeno stahování nigerijských vojsk z poloostrova Bakassi a slavnostní akt jeho předávání Kamerunu podle rozsudku Mezinárodního soudního dvora v Haagu; protokoly o předání podepsali za účasti zástupců OSN, Velké Británie, Francie, Německa a USA ministři spravedlnosti obou zemí – Bayo Ojo za Nigérii a Maurice Kamto za Kamerun
- 22.9. jmenována nová vláda (MP Ephraim INONI, MZV Jean Marie ATANGANA MEBARA)

KANADA

- 23.1. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 308 členy
- 6.2. do funkce ustaven předseda vlády Stephen Joseph HARPER a členové jeho kabinetu (MZV Peter Gordon MacKAY)
- 3.4. předsedou Poslanecké sněmovny znovu zvolen Peter MILLIKEN
- 27.11. Poslanecká sněmovna schválila 266 hlasy proti 16 zákon, který přiznává občanům frankofonního Quebecu statut samostatného národa v rámci jednotné Kanady

KAPVERDY

- 22.1. parlamentní volby do Národního shromáždění se 72 členy (předseda Aristides Raimundo LIMA)
- 12.2. v prezidentských volbách byl hlavou státu opět zvolen Pedro Verona Rodrigues PIRES, který podle oficiálních výsledků získal 50,98 %, zatímco jeho protikandidát Carlos Veiga 49,02 % (inaugurace 7.3.)
- 8.3. prezident jmenoval novou vládu (MP Jose Maria PEREIRA NEVES, MZV Victor Manuel Barbosa BORGES)

KARAKALPACKO

- Nejvyšší představitel: prezident a předseda Zákonodárného shromáždění Musa Tažetdinovič ERNIJAZOV
- 3.3. novým předsedou vlády se stal Bachodyr JANGIBOJEV

KARÉLIE

- 3.3. místní zákonodárny sbor zvolil prezidentem znovu Sergeje KATANANDOV-a

KATAR

- 11.7. korunní princ provedl změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

KAZACHSTÁN

- 11.1. inaugurace prezidenta Nazarbajeva na další sedmileté funkční období

- 13.1. prezident vydal dekret, kterým zpětně prodloužil mandát vládě premiéra Achmetova od 4.12.2005, kdy byl zvolen prezidentem a vláda měla podle ústavy odstoupit
- 18.1. prezident navrhl parlamentu na funkci premiéra Danijala Kenžetajeviče ACHMETOV-a, kterého parlament schválil
- 19.1. jmenována nová vládu (MZV Kassymžomart Kemel-oly TOKAJEV)
- 3. a 19.4. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)

KEŇA

- 14.2. změny ve vládě po demisích jejích členů z 1. a 13. 2. (MZV zůstává)
- 24.7. v 5 volebních obvodech (Nakuru, Severní Horr, Saku, Laisamis, Moyale), jejichž poslanci zahynuli při leteckém neštěstí v dubnu, se konaly doplňující parlamentní volby
- 15.11. změny ve vládě (MZV zůstává)

KOKOSOVÉ OSTROVY

- 30.1. úřad administrátora převzal Neil LUCAS

KOLUMBIE

- 21.1. demobilizace 2 600 příslušníků pravicových paramilitárních jednotek AUC na ceremoniálu v Bogotě
- 2.3. při příležitosti konání nastávajících parlamentních voleb vyhlásila Armáda národního osvobození (ELN) jednostranné příměří
- 12.3. parlamentní volby do Kongresu, sestávajícího z Poslanecké sněmovny se 199 členy (předseda Julio E. GALLARDO ARCHBOLD do 20.6.2006) a Senátu se 114 členy (předsedkyně Claudia BLUM DE BERBERI); voleno 166 poslanců a 102 senátorů
- 28.5. prezidentem zvolen na druhé funkční období Alvaro URIBE VELEZ s 62,20 % odevzdaných hlasů před Carlosem Gaviriou Diazem s 22,04 %, Horaciem Serpou Uribem s 11,84 %, Antanasem Mockusem Sivickasem s 1,24 %, Enriquem Parejo Gonzálem s 0,38 %, Alvarem Leyvou Duranem s 0,19 % a Carlosem Rincónem Barretem s 0,17 % hlasů; inaugurace 7.8.
- 11.6. rebelové z Revolučních ozbrojených sil Kolumbie (FARC) vyhlásili válku další levicové guerilové skupině, Armádě národního osvobození (ELN), která napadla jejich jednotky v provincii Arauca
- 11.7. prezident ohlásil změny ve své vládě, novou MZV se stane María Consuelo Araújo Castro
- 20.7. novými předsedy obou komor Kongresu byli zvoleni Dilian Francisca TORO (předsedkyně Kongresu a Senátu) a Alfredo Ape CUELLO BAUTE (předseda Poslanecké sněmovny); jejich mandát končí v červenci 2007
- 7.8. nástup prezidenta Uribeho a jeho vlády (MZV María CONSUELO ARAÚJO CASTRO) do nového funkčního období
- 20.10. vláda přerušila jednání o výměně zajatců s levicovou guerillovou skupinou Revoluční ozbrojené síly Kolumbie (FARC), která 18.10. obnovila útoky na vládní vojáky
- 27.10. po 4 kolech průzkumných jednání v Havaně ohlásili kolumbijský zmocněnec Luis Carlos Restrepo a šéf vojenské složky Armády národního osvobození (ELN) Antonio Garcia zahájení oficiálních rozhovorů v listopadu tr.

- 7.12. pravicové paramilitární organizace sdružené ve Spojených silách sebeobraný Kolumbie (AUC) přerušily mírový proces poté, co byli jejich vězňů vůdci přemístěni do vysoce střeženého vězení

KOMORY

- 2.3. vláda oznámila, že prezidentské primárky se budou konat na ostrově Anjouan 16.4. s tím, že zvolený kandidát postoupí do voleb na úrovni federace, které proběhnou 14.5.
- 16.4. voliči na ostrově Anjouan vybrali do celostátních prezidentských voleb 14.5. ze 13 kandidátů Ahmeda Abdallaha Mohammeda Sambiho s 23,7 %, Mohameda Djaanfariho se 13,1 % a Abderemane Ibrahima Halidiho s 10,37 % odevzdaných hlasů
- 14.5. ve federálních prezidentských volbách byl zvolen Ahmed Abdallah Mohammed SAMBI, který získal 58,02 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho oponenti 28,32 % (Abderemane Ibrahim Halidi), resp. 13,65 % (Mohamed Djaanfari) odevzdaných hlasů (inaugurace 26.5.)
- 28.5. prezident jmenoval novou vládu (MZV Ahmed Ben Sa'íd JAFFAR)

KONGO (B)

- 25.3. vláda oznámila, že všeobecné volby se v r. 2007 nebudou konat v oblasti Pool, ovládané ozbrojenci bývalých vzbouřeneckých organizací tzv. Nindžů (obdobně tomu bylo o volbách v r. 2002, kdy 8 parlamentních mandátů za tuto oblast zůstalo neobsazeno)

KONGO (K)

- 3.1. pod vlivem výsledků referenda o nové ústavě zrušil její dosavadní odpůrce a předseda opozičního Svazu pro demokracii a sociální pokrok (UDPS) Etiénne Tshisekedi předcházející rozhodnutí o bojkotu parlamentních voleb v červenci 2006
- 11.1. Nezávislá volební komise zveřejnila konečné oficiální výsledky referenda z 18.12.2005, podle nichž v něm 84,31 % voličů podpořilo novou ústavu a 15,69 % bylo proti; výsledek referenda umožňuje uskutečnit prezidentské a parlamentní volby na jaře 2006
- 12.1. vláda stanovila, že parlamentní volby a 1. kolo prezidentských voleb se uskuteční 29.4., zatímco případné 2. kolo prezidentských voleb by proběhlo až 2.6.2006
- 27.1. RB OSN schválila rezoluci č. 1653 (2006) o situaci v oblasti Velkých jezer s přihlídnutím k situaci v Kongu
- 31.1. RB OSN schválila rezoluci č. 1654 (2006) o obnovení činnosti sankčního výboru, působícího v Kongu
- 18.2. prezident vyhlásil oficiálně v Kinshase novou ústavu a nové symboly země
- 21.2. parlament přijal na společné schůzi obou komor nový volební zákon, ukládající Nezávislé volební komisi uspořádat celostátní demokratické volby do 110 dní ode dne, kdy zákon nabyt účinnosti
- 22.2. Nezávislá volební komise oznámila odložení 1. kola všeobecných a parlamentních voleb na 18.6., toto rozhodnutí následně potvrdil prezident republiky

- 24.3. Nezávislá volební komise prodloužila konec lhůty pro registraci kandidátů do parlamentu i na úřad prezidenta o 10 dní z 23.3. do 2.4.
- 4.4. odstoupil předseda Sněmovny reprezentantů Olivier Kamitatu Eysu, 7.4. zvolen na jeho místo Thomas LUHAKA
- 10.4. RB OSN schválila rezoluci č. 1669 (2006) umožňující prozatímní rozmístění až 50 vojenských pozorovatelů z mírové mise OSN v Burundi ONUB na pomoc mise MONUC v Kongu, a to do 1.7.2006
- 25.4. RB OSN přijala rezoluci č. 1671 (2006), podle níž budou vyslány do země mírové jednotky EU („Eufor R.D. Congo“) v síle 1500 mužů na podporu mise OSN MONUC do 1.7.2006, aby zabezpečovaly klidný průběh červnových voleb
- 1.5. Národní nezávislá volební komise oznámila posunutí termínu prvního kola prezidentských a parlamentních voleb na 30.7.
- 30.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1693 (2006), která prodloužila lhůtu pro posílení mise MONUC dle rezoluce č. 1621 z 6.9.2005 do 30.9.2006
- 5.7. 19 z 33 kandidátů na úřad prezidenta vyzvalo k zastavení předvolební kampaně zahájené 30.6., aby došlo ke zvýšení transparentnosti prezidentských voleb
- 26.7. tři hlavní odbojné vojenské skupiny ve východní provincii Ituri známé jako Konžské revoluční hnutí (MRC) vyjádřily na jednání se zástupci vlády souhlas se svým odzbrojením a začleněním do řádné konžské armády (odzbrojování začalo 27.7.)
- 30.7. 33 kandidátů bylo Ústavním soudem připuštěno do prezidentských voleb (mj. Joseph Kabila Kabange, Azarias Ruberwa Manywa, Jean-Pierre Bemba Gombo, Roger Lumbala, Gerard Kamanda Wa Kamanda, Arthur Z'Ahidi Ngoma, Antoine Gizenga, François Joseph Mobutu Nzanga Ngangawe, Eugene Diomi Ndongala, Oscar Kashala Lukumuenda, Catherine Nzuzi wa Mbombo, Pierre Pay Pay Wa Syaksighe)
- 30.7. parlamentní volby do Národního shromáždění s 500 členy
- 1.8. kandidát Azarias Ruberwa odmítl výsledky prezidentských voleb 30.7. a oznámil, že použije všech právních prostředků k jejich zrušení; rovněž žádá o opakování voleb v některých oblastech
- 20.8. poté, co byly zveřejněny úřední výsledky prezidentských voleb z 30.7., bylo stanoveno, že 29.10. proběhne jejich II. kolo, v němž se utkají Joseph Kabila Kabange a Jean-Pierre Bemba Gombo, kteří získali nejvíce hlasů – 44,81 %, resp. 20,03 %. Na dalších místech se umístili Antoine Gizenga (13,06 %), François Joseph Mobutu Nzanga Ngangawe (4,77 %), Oscar Kashala Lukumuenda (3,46 %), Azarias Ruberwa Manywa (1,69 %), Pierre Pay Pay Wa Syakssighe (1,58 %), Vincent de Paul Lunda Bululu (1,40 %); dalších 25 kandidátů získalo méně než 1 % odevzdaných hlasů.
- 22.8. pod patronátem mírových sil OSN se dohodli hlavní rivalové z prezidentských voleb Kabila a Bemba na příměří a nařídili svým příznivcům, aby zastavili vzájemné ozbrojené střety, které vypukly 20.8.
- 14.9. Nejvyšší soud rozhodl, že termín II. kola prezidentských voleb (29.10.) je v rozporu s ústavou, která stanoví, že se má konat do 15 dní po vyhlášení výsledků I. kola (dosud se tak nestalo); volební komise se však proti rozsudku odvolá s ohledem na organizační potíže se zajištěním nových voleb v tak krátké době
- 15.9. Nejvyšší soud revokoval své rozhodnutí ze 14.9. a potvrdil, že II. kolo prezidentských a parlamentních voleb se může konat do 50 dní od oznámení oficiálních výsledků I. kola místo v ústavě stanovených 15 dní

- 22.9. ustavující schůze Národního shromáždění s 500 členy, které nahradí prozatímní parlament z r. 2002; úřadujícím předsedou zvolen nejstarší poslanec Joseph MBENZA THUBI
- 11.10. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 29.10. II. kolo prezidentských voleb a volby členů 11 provinčních shromáždění, která zvolí členy Senátu
- 5.11. přes původní záměr nezveřejňovat dílčí výsledky oznámil předseda volební komise Apollinaire Malumalu ve snaze zabránit šíření nepodložených odhadů, že po sečtení 5 % lístků získal ve II. kole prezidentských voleb Joseph Kabila 68,5 % a Jean-Pierre Bemba 31,5 % odevzdaných hlasů
- 16.11. předseda volební komise oznámil po sečtení všech hlasovacích lístků, že ve II. kole byl prezidentem zvolen Joseph KABILA KABANGE, který získal 58,05 % odevzdaných hlasů, zatímco Jean-Pierre Bemba 41,95 %; výsledky ještě podléhají schválení Nejvyššího soudu
- 18.11. poražený kandidát Bemba podal protest proti průběhu voleb Nejvyššímu soudu
- 28.11. Nejvyšší soud odmítl protesty poraženého kandidáta Bomby a potvrdil vítězství Josepha Kabily v prezidentských volbách (inaugurace 6.12.)
- 22.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1746 (2006) o navýšení sil mise MONUC do 15.2.2007, kdy má skončit její mandát
- 28.12. předsedou Národního shromáždění zvolen Vital KAMERHE
- 30.12. prezident jmenoval předsedou vlády Antoine GIZENGU

KOREA – JIŽNÍ

- 2.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 2.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 14.3. premiér I He-čchan nabídl prezidentovi svou demisi po kritice opozice, že se dostatečně nevěnoval odvrácení hrozby generální stávkou železničářů (prezident demisi téhož dne přijal, úřadujícím premiérem se stal Han Duk-soo)
- 24.3. prezident nominoval na úřad předsedy vlády paní Han Mjung-suk / Han Myung-sook (parlament ji schválil 19.4. 182 ku 77 hlasům)
- 20.4. nová vláda uvedena do úřadu (MP Han Mjung-suk, MZV PAN Ki-mun)
- 21.4. náměstci MZV Jižní Koreje a Japonsko se na jednání 20.-21.4. v Soulu dohodli na odvolání plánovaného japonského výzkumu a na zahájení oficiálních jednání na vládní úrovni o svrchovanosti nad souostrovím Tokdo (Takešima); spor o tyto ostrovy je výsledkem nejednoznačně definovaných hranic teritoriálních vod obou zemí
- 23.4. Japonsko stáhlo své výzkumné lodi z pobřežních vod souostroví Tokdo (Takešima)
- 3.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 8.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 9.10. RB OSN rozhodla doporučit Valnému shromáždění OSN, aby novým generálním tajemníkem OSN zvolilo MZV Pan Ki-muna
- 13.10. ministr zahraničí Pan Ki-mun byl všemi 192 členy zvolen novým generálním tajemníkem OSN (funkci převezme 1.1.2007)
- 10.11. v souvislosti s volbou za generálního tajemníka OSN odstoupil ministr zahraničí Pan Ki-mun
- 11.11. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí jmenován SONG Min-soon
- 14.12. do rukou předsedy VS OSN Haya Rasheda al-Khalífy složil slib nový generální tajemník OSN PAN Ki-mun, který funkci nastoupí 1.1.2007

KOSOVO

- 21.1. po úmrtí prezidenta Rugovy se úřadujícím prezidentem stal předseda parlamentu Nexhat DACI (inaugurace 22.1.)
- 10.2. parlament zvolil 80 hlasy proti 12 ve třetí kole hlasování novým prezidentem autonomie prof. dr. Fatmira SEJDIU
- 20.-21.2. ve Vídni se konalo za účasti zástupců tzv. konzultativní skupiny (Velká Británie, Francie, Německo, Itálie, Rusko a USA) přímé jednání mezi delegacemi Kosova a Srbska o konečném statutu Kosova
- 1.3. odstoupil premiér Kosumi a jeho vláda, jako jeho nástupce byl nominován Agim Ceku (2.3. jmenován prezidentem Sejdiu)
- 1.3. Demokratická liga Kosova rozhodla o odvolání Nexhata Daciho z funkce předsedy parlamentu a jeho nahrazení Kole Berishou
- 10.3. ústavní slib složil nový předseda vlády generálporučík Agim ÇEKU, kterému týž den vyslovil parlament důvěru 65 hlasy proti 33
- 10.3. novým předsedou Shromáždění byl zvolen Kole BERISHA
- 17.3. zahájena 2. etapa vídeňských rozhovorů mezi zástupci Kosova a Srbska
- 3.4. zahájena 3. etapa vídeňských rozhovorů mezi zástupci Kosova a Srbska
- 4.5. zahájena 4. etapa vídeňských rozhovorů mezi zástupci Kosova a Srbska
- 12.6. mezinárodní správce Soeren Jenssen-Petersen oznámil, že k 30.6. odchází z funkce, ve funkci jej nahradí jeho zástupce Steve SCHOOK
- 18.7. zahájena 7. etapa vídeňských rozhovorů mezi zástupci Kosova a Srbska
- 24.7. za účasti prezidentů a premiérů Srbska a Kosova se konala ve Vídni další, patrně rozhodující etapa jednání o budoucnosti této srbské provincie, sponzorovaných OSN (jednání skončilo krachem)
- 7.-8.8. proběhla 9. etapa vídeňských rozhovorů mezi zástupci Kosova a Srbska (protože odmítla statut Srbů jako menšiny, přerušila 8.8. jejich delegace účast na jednání se zástupci albánské komunity)
- 11.8. předsedkyně srbského Koordinačního centra pro Kosovo Sanda Rašković –Ivić připustila rozdělení Kosova, pokud nebude nalezeno žádné jiné dlouhodobé řešení
- 15.8. OSN jmenovala svým novým představitelem v Kosovu Joachima RÜCKER-a (nástup 1.9.)
- 7.-8.9. proběhla 10. etapa vídeňských rozhovorů mezi zástupci Kosova a Srbska
- 19.9. předseda parlamentu Kole Berisha varoval před občanskou revolutou v zemi, nebude-li naplněn cíl nezávislosti Kosova
- 20.9. zástupce vedoucího mise OSN Steven Schook odsoudil prohlášení předsedy parlamentu Berishy o možné vzpouře Kosovanů, nebude-li jim přiznána nezávislost

KOSTARIKA

- 5.2. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění s 57 členy
- 5.2. v prezidentských volbách zvítězil Oscar Ariás Sánchez se 40,510 % před Ottónem Solísem Fallasem – 40,288 % odevzdaných hlasů a dalšími kandidáty (Otto Guevara Guth – 8,417 %, Ricardo Jaime Toledo Carranza – 3,430 %, António Álvarez Desanti – 2,430 %, José Manuel Echandi Meza – 1,658 %, Juan José Vargas Fallas – 1,089 %, Bolivar Serrano Hidalgo – 0,917 %, Walter Muñoz Cespedes – 0,399 %, José Miguel Villalobos Umaña – 0,235 %, Manuel Vladimir de la Cruz de Lemos – 0,187 %, Alvaro Eduardo Montero Mejía –

- 0,167 %, Humberto Elias Vargas Carbonel – 0,143 % a José Umberto Arce Salas – 0,130 %)
- 6.2. s ohledem na skutečnost, že dva kandidáti získali v mechanizovaném zpracování hlasovacích výsledků více než 40 % odevzdaných hlasů, potřebných k vyhlášení vítězem, a rozdíl hlasů byl menší než 5000, nařídila Nejvyšší volební rada v souladu se zákonem ruční přepočítání všech hlasovacích lístků
 - 23.2. dokončeno ruční sčítání hlasů, podle kterého získal Arias 40,9 % a Solís 39,8 % platných odevzdaných hlasů; protože na základě takto těsného výsledku bylo z řad příznivců Solíse podáno na stovku stížností volebním orgánům, obrátil se Solís na soud se žádostí o jejich prošetření
 - 4.3. poté, co byly jeho stížnosti proti regulérnosti voleb volební radou odmítnuty, přiznal Otton Solís svou porážku
 - 7.3. Nejvyšší soud prohlásil příštím prezidentem republiky Dr. Óscara Rafaela de Jesús ARÍAS-e SÁNCHEZ-e poté, co odmítl jako neopodstatněné všechny stížnosti ne neregulérnost voleb, podané jeho protikandidátem (inaugurace 8.5.)
 - 1.5. funkci předsedy Zákonodárského shromáždění nastoupil Francisco Antonio PACHECO FERNÁNDEZ
 - 8.5. nástup nového prezidenta a jeho vlády (MZV Bruno STAGNO UGARTE)

KRYM

Nejvyšší představitel: prezident Ukrajiny, kterého zastupuje Henady MOSKAL

- 26.3. volby do Nejvyšší rady se 100 členy
- 12.5. předsedou Nejvyšší rady zvolen Anatolij Pavlovyč HRYCENKO
- 2.6. předsedou rady ministrů zvolen Nejvyšší radou Viktor Tarasovyč PLAKIDA

KUBA

- 29.4. prezidenti Kuby, Bolívie a Venezuely podepsali v Havaně jako reakci na tzv. zónu volného obchodu, podporovanou USA, tzv. Bolivariánskou alternativu pro Ameriku
- 31.7. ze zdravotních důvodů předal kubánský vůdce Fidel Castro dočasně po dobu svého léčení své funkce, včetně předsedy Státní rady, rady ministrů a vrchního velitele revolučních ozbrojených sil, svému bratru, prvnímu místopředsedovi obou orgánů a ministři revolučních ozbrojených sil armádnímu generálovi Raúlů CASTRO RUZ-ovi

KURDISTÁN

- 21.1. ustavující schůze regionálního parlamentu
- 7.5. slib složila nová vláda se 42 členy (MP Nechirvan Idris BARZÁNÍ)

KUVAJT

- 15.1. po dlouhé těžké nemoci zemřel emír Džábír al-Ahmad al-Džábír as-Sabah, novým 14. emírem vládnoucí dynastie se stal jeho bratranec a dosavadní korunní princ šajch SA'AD al-Abullah as-Sálím as-Sabah
- 18.1. parlament začal projednávat otázku nástupnictví po zemřelém emírovi v případě, že jeho nemocný nástupce šajch Sa'ad nebude schopen složit přísahu a ujmout se vlády
- 20.1. vládnoucí rod Sabahů určil novým korunním princem předsedu vlády šajcha SABAHA al-Ahmada al-Džábira as-Sabaha

- 21.1. poté, co šajch Sa'ad oznámil parlamentu, že je připraven převzít povinnosti emíra, vyžádala si vláda provedení zdravotní prohlídky šajcha Saada z hlediska jeho kompetence a začala tak proces přesunutí výkonných pravomocí emíra na předsedu vlády pro případ, že na základě této prohlídky prohlásí parlament úřad emíra za uvolněný, neboť jeho designovaný nástupce jej není schopen vykonávat
- 22.1. Národní shromáždění vyslovilo souhlas s tím, aby šajch Sa'ad 24.1. složil přísahu a ujal se vlády
- 23.1. vláda požádala oficiálně parlament, aby zahájil jednání o odvolání nového emíra z funkce z důvodů jeho špatného zdravotního stavu
- 23.1. emír šajch Sa'ad prohlásil, že je připraven abdikovat ve prospěch šajcha Sabaha, aby odvrátil hrozící ústavní krizi a rozvrat ve vládnoucí rodině Sabahů (jeho abdikaci potvrdila 24.1. vláda, abdikáčnÍ dopis parlamentu však došel až po jeho hlasování o sesazení)
- 24.1. poté, co Národní shromáždění prohlásilo poměrem hlasů 65:0 emírův trůn za uvolněný pro neschopnost následníka šajcha Sa'ada úřad vykonávat ze zdravotních důvodů, nominovala novým emírem svého předseda a korunního prince šajcha Sabaha al-Ahmada as-Sabaha
- 29.1. krátce poté, co mu parlament vyslovil svou podporu (64:0), ústavou předepsaný slib složil a inaugurován 15. emírem byl šajch SABAH al-Ahmad al-Džábir as-Sabah, který si má do roka vybrat svého nástupce a korunního prince
- 7.2. emír šajch Sabah jmenoval svým následníkem a korunním princem svého bratra a ministra vnitra šajcha NAVAF al-Ahmad al-Džábir as-Sabaha; novým předsedou vlády jmenoval svého synovce šajcha NASIR al-Muhammad al-Ahmad as-Sabaha
- 9.2. jmenována nová vláda (MZV šajch MUHAMMAD as-Sabah al-Sálím as-Sabah)
- 20.2. parlament jednomyslně potvrdil jmenování šajcha Navafa al-Ahmad al-Džábir as-Sabaha korunním princem
- 20.2. slib složila nová vláda (MP šajch NASIR al-Muhammad al-Ahmad as-Sabah, MZV šajch MUHAMMAD as-Sabah al-Sálím as-Sabah)
- 4.4. v obecních volbách do municipálních rad města Kuvajtu poprvé volily a kandidovaly ženy
- 16.5. Národní shromáždění rozhodlo o postoupení kontroverzního návrhu volebního zákona k posouzení Ústavnímu soudu, což může odložit jeho aplikaci až o 4 roky
- 21.5. emír rozpustil Národní shromáždění a vyhlásil volby do nového parlamentu na 29.6.
- 29.6. parlamentní volby do Národního shromáždění s 65 členy
- 10.7. poté, co rezignovala dosavadní vláda, jmenoval emír novou vládu (MP šajch NASIR al-Muhammad al-Ahmad as-Sabah, MZV šajch MUHAMMAD as-Sabah al-Sálím as-Sabah)
- 12.7. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila 36 hlasy proti 28 jeho předsedou znovu lojalistu Džasíma Muhammada Abdulmuhsína al-CHURÁFÍ-ho
- 17.7. parlament schválil 60 hlasy proti 2 při 3 abstencích nový volební zákon, který podle požadavku zvítězivších reformistů snižuje počet volebních obvodů z 25 na 5 (po 10 mandátech) a zvyšuje tak transparentnost voleb

KYPR

- 21.5. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 80 členy
- 1.6. předsedou Poslanecké sněmovny byl na její ustavující schůzi zvolen Dhimitrios CHRISTOFIAS
- 7.6. prezident jmenoval novou vládu (MZV Giorgos LILLIKAS) – 13.6. schválena parlamentem
- 15.6. RB OSN schválila rezoluci č. 1687 (2006) o prodloužení mandátu mírových sil OSN UNFICYP o dalších 6 měsíců
- 3.7. poprvé od referenda z r. 2004, v němž řecké obyvatelstvo odmítlo plán OSN na sjednocení ostrova, se sešli prezidenti obou komunit – Papadopoulos a Talat – aby oživilí reunifikační rozhovory podporované OSN
- 8.7. prezidenti Kypru a Severokyperské turecké republiky se pod patronátem OSN dohodli na krocích vedoucích k oživení mírového procesu, zastaveného r. 2004, kdy kyperští Řekové odmítli mírový plán OSN na sjednocení ostrova
- 8.9. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 15.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1728 (2006) o prodloužení mandátu mise OSN UNFICYP do 15.6.2007

KYRGYZSTÁN

- 8.2. po kritice prezidenta na nevykonnost práce parlamentu ohlásil jeho předseda Omurbek Čirkešovič Tekebajev svou rezignaci
- 20.2. Nejvyšší shromáždění odmítlo nabídku svého předsedy na odstoupení
- 27.2. předseda parlamentu demisi přesto podal (28.2. se parlamentu nepodařilo zvolit jeho nástupce)
- 2.3. novým předsedou Nejvyššího shromáždění byl zvolen Marat Abdyrazakovič SULTANOV
- 28.4. na základě zprávy předsedy nové vlády o její činnosti, vyslovilo Nejvyšší shromáždění nedůvěru většině členů vlády v individuálním hlasování o jednotlivých ministrech
- 2.5. na výzvu parlamentu nabídlo 13 z 15 členů vlády prezidentovi svou demisi, aby mu umožnilo reagovat na lidovou nespokojenost s prací nové vlády; prezident demisi nepřijal
- 6.11. poslancům Nejvyššího shromáždění se nepodařilo dosáhnout 2/3 většiny a tak schválit navrhované ústavní doplňky, podle nichž mají sice parlament i prezident setrvat v úřadě až do r. 2009, kdy budou uspořádány volby, ale parlament současně po schválení změny ústavy bude jmenovat nového premiéra a jeho vládu
- 7.11. poslanci dosáhli dohody o takových změnách ústavy, které omezí pravomoci prezidenta sestavovat a rozpouštět vládu (zvýšení počtu poslanců Nejvyššího shromáždění z dosavadních 75 na 90, omezení pravomocí prezidenta rozpustit parlament, parlamentu má být přiznána pravomoc zvolit předsedu vlády z nejpočetnější frakce)- poté, co s nimi vyslovil souhlas i prezident, schválili změny i poslanci 8.11. 65 hlasy ze 75 všech členů Nejvyššího shromáždění (10 poslanců bylo nepřítomno)
- 9.11. prezident Bakijev podepsal novou ústavu země, čímž tato vstoupila v platnost
- 19.12. prezident přijal demisi vlády Felikse Šaršenbajeviče Kulova, kterého jmenoval úřadujícím premiérem (MZV Alikbek Džekšenkulovič Džekšenkulov)
- 30.12. poslanci schválili řadu ústavních změn, které zčásti zrušily změny ústavy provedené v listopadu, jako právo prezidenta jmenovat předsedu vlády

LAOS

- 30.4. parlamentní volby do Národního shromáždění se 115 členy
- 7.6. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila jeho předsedou Thongsinga THAMMAVONG-a
- 9.6. Národní shromáždění zvolilo prezidentem předsedu Laoské lidové revoluční strany Choummaly SAYGNASONE-ho a předsedou rady ministrů Bouasone BOUPHAVANH-a; téhož dne byla schválena i nová vláda (MZV Thongloun SISOULITH)

LESOTHO

- 29.1. atentát na ministra zahraničí Monyane Molelekiho, novým ministrem zahraničí se stal Thomas THABANE
- X/06 odstoupil ministr zahraničí, který spolu s dalšími 17 poslanci opustil vládní Kongres pro demokracii Lesotha (LCD)
- 30.11. král rozpustil Národní shromáždění a vyhlásil předčasné volby na 17.2.2007

LIBANON

- 30.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1655 (2006) o prodloužení mandátu mírové mise OSN UNIFIL o dalších 6 měsíců, tj. do 31.7.
- 28.4. obnovená jednání politických sil o politické budoucnosti prezidenta Lahúda skončila bez konkrétní dohody
- 12.7. pozemní vojsko Izraele zaútočilo za podpory letectva na cíle v Libanonu a zahájilo jeho blokádu, která vyvrcholila obsazením jižního Libanonu
- 12.8. RB OSN přijala rezoluci č. 1701 (2006), vyzývající Izrael a Hizballáh k ukončení vzájemných vojenských operací, předpokládající rozmístění mírových sil OSN v síle 15 tisíc mužů, umístění jednotek regulární libanonské armády na jihu země a stažení izraelských okupačních vojsk poté, co budou rozmístěny mírové síly OSN UNIFIL (12.8. rezoluci přijal Libanon, 13.8. i Izrael) – v účinnost příměří vstoupilo 14.8. v 5,00 GMT
- 7.9. Izrael zrušil blokádu země ve vzduchu, kterou zahájil v rámci svých vojenských akcí proti Hizballáhu; námořní blokáda zůstala zachována do 8.9.
- 22.9. vůdce Hizballáhu šajch Hasan Nasralláh oznámil vítězství své strany v konfliktu s Izraelem
- 30.9. Izrael stáhl svá vojska z jižního Libanonu a tak splnil hlavní podmínku příměří, jež ukončilo jeho válku proti Hizballáhu
- 12.11. prezident oznámil, že současná vláda ztratila svou legitimitu, když z ní 11.11. odstoupilo 5 ministrů za levicové šiítské strany Hizballáh a Amál (vč. MZV), byť jejich demisi odmítl premiér Siniora přijmout

LIBÉRIE

- 13.1. předsedy obou komor parlamentu byli na jejich ustavujících schůzích zvoleni Edwin SNOWE (Poslanecká sněmovna) a Isaac NYANEBO (Senát)
- 16.1. inaugurace prezidentky Johnson-Sirleafové
- 17.1. prezidentka oznámila složení své vlády (MZV Thomas YAYA NIMLEY)
- 14.2. doplnění vlády na konečný stav
- 21.2. prezidentka inaugurovala 7-člennou Komisi pravdy a usmíření, která má vyšetřovat porušování lidských práv během občanské války a nepokojů v letech 1979-2003 (komise zahájila vyšetřování prvních obvinění 10.10.)
- 31.3. RB OSN schválila rezoluci č. 1667 (2006), kterou prodloužila mandát mise OSN UNMIL do 30.9.2006

- 17.4. změny ve vládě (novým MZV George WALLACE)
- 5.6. činnost zahájila Komise pravdy a usmíření, která shromažďuje informace o válečných zločinech v letech 1979-2003
- 13.6. RB OSN schválila rezoluci č. 1683 (2006), kterou omezila rozsah sankcí na dovoz zbraní, zavedených rezolucí č. 1343 z r. 2001
- 20.6. RB OSN schválila rezoluci č. 1689 (2006), kterou omezila zákaz exportu dřeva, zavedený rezolucí č. 1487 z r. 2003
- 13.7. RB OSN schválila rezoluci č. 1694 (2006) o posílení policejní složky mírové mise OSN UNMIL na úkol ozbrojených sil
- 1.8. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 21.10. RB OSN schválila rezoluci, která zachovává zákaz vývozu diamantů do doby, než se Libérie podřídí mezinárodním pravidlům potvrzování původu diamantů
- 20.12. RB OSN schválila rezoluci č. 1731 (2006) o obnovení embarga na dovoz zbraní a cestování o jeden rok a embarga na vývoz diamantů o 6 měsíců

LIBYE

- 5.3. Všeobecný lidový kongres provedl změny ve Všeobecném lidovém výboru (vládě), novým předsedou vlády se stal dr. Al-Baghdádí Alí al-MAHMÚDÍ (MZV zůstává Abd al-Rahmán Muhammad ŠALGAM)

LITVA

- 11.4. Sejm odvolal 94 hlasy proti 11 pro podezření ze zneužívání veřejných prostředků svého předsedu Arturase Paulauskase, úřadujícím předsedou se stal Vydas GEDVILAS
- 11.4. Paulauskasova strana Nový svaz – sociální liberálové (NS-SL) vystoupila ze 4-členné vládní koalice, která si tak uchovala jen těsnou většinu; odstoupil MZV Antanas Valionis (27.4. bylo portfolio ministra zahraničí přiděleno Svazu rolníků a nové demokracie /VNDPS/ a následně obsazeno Pietrasem VAITIEKUNAS-em)
- 13.4. novým předsedou Sejmu byl zvolen Viktoras MUNTIANAS
- 31.5. poté, co z vlády v dubnu vystoupil jeden její člen – NS-SL, rezignovala na účast ve vládě i nejsilnější Strana práce (DP); předseda vlády Brazauskas podal její demisi do rukou prezidenta; úřadujícím předsedou rady ministrů se 1.6. stal Zigmantas BALČYTIS
- 15.6. prezident navrhl Sejmu jako nového předsedu vlády Zigmantase Balčytise (parlament jej 20.6. odmítl, když se pro něj vyslovilo jen 52 ze 141 poslanců)
- 29.6. prezident navrhl do funkce předsedy vlády Gediminase Kirkilase, kterého pověřil sestavením vlády
- 4.7. parlament schválil 85:13 hlasům (5 abstencí) novým předsedou vlády druhého prezidentova kandidáta Gediminase KIRKILAS-e, který má do 15 dní sestavit vládu
- 18.7. Sejm vyslovil 58 hlasy proti 49 při 2 abstencích důvěru nové vládě (MP Gediminas KIRKILAS, MZV Petras VAITIEKŪNAS)

LOTYŠSKO

- 8.4. Sejm vyslovil 46 hlasy proti 35 při 10 abstencích důvěru zrekonstruované menšinové koaliční vládě Aigarse Kalvitise (MP i MZV zůstávají)
- 7.-8.10. parlamentní volby do Sejmu se 100 členy
- 7.11. parlament schválil 58:41 hlasům koaliční vládu (MP Aigars KALVITIS, MZV Artis PABRIKS)

7.11. na ustavující schůzi Sejmu zvolen jeho předsedou Indulis EMSIS

MADAGASKAR

- 8.5. Národní shromáždění odvolalo svého předsedu Jeana Lahiniriko, který ohlásil svůj záměr kandidovat v prezidentských volbách v prosinci 2006; novým předsedou zvolen Mahafaritsy Samuël RAZAKANIRINA
- 17.11. při nezdařeném pokusu o státní převrat vyhlásil generál Randrianafidiosa „Fidy“ převzetí vlády v zemi ozbrojenými silami, které mají zabránit opětovnému zvolení údajně nelegitimního prezidenta Ravalomanany; Ústavní soud totiž neosvědčil generála jako kandidáta do nadcházejících prezidentských voleb
- 23.11. osm kandidátů v prezidentských volbách veřejně podpořilo generála Rudyho, neboť jeho krok je údajně vyvolán potřebou chránit ústavnost v zemi
- 3.12. v prezidentských volbách byl opět zvolen Marc RAVALOMANANA (54,79 %); za ním skončili Jean Lahiniriko (11,65 %), Roland Ratsiraka (10,14 %), Herizo Razafimahaleo (9,03 %), Norbert Lala Ratsirahonana (4,22 %), Ny Hasina Andriamanjato (4,18 %), Elia Ravelomanantsoa (2,56 %), Pety Rakotoniaina (1,68 %), Jules Randrianjoary (0,75 %), Daniel Rajakoba (0,64 %), Manandafy Rakotonirina (0,33 %). Philippe Tsiranana (0,03 %), Ferdinand Razakarimanana (0 %) a Roindifo Monja (0 %) – oficiální výsledky byly potvrzeny Ústavním soudem 23.12.

MAĎARSKO

- 19.1. prezident vyhlásil parlamentní volby na 9. a 23.4.
- 9.4. I. kolo parlamentních voleb do Národního shromáždění se 386 členy
- 23.4. II. kolo parlamentních voleb
- 16.5. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila jeho předsedkyní znovu Dr. Katalin SZILI
- 29.5. podepsána koaliční smlouva mezi Maďarskou socialistickou stranou a Svazem svobodných demokratů
- 2.6. sestavena nová koaliční vláda (MP FÉRENC GYURCSÁNY, MZV KINGA GÖNCZ), potvrzená parlamentem 9.6. hlasy 206 poslanců z 386
- 6.10. po prohraných místních volbách 1.10. hlasoval parlament o důvěře koaliční vládě premiéra Gyurcsánye a 207 hlasy proti 165 ji podpořil

MADEIRA

- 30.3. zástupcem prezidenta se stal představitel republiky Antero Alves MONTEIRO DINIZ

MAKEDONIE

- 20.4. předseda Shromáždění Ljupčo Jordankovski oznámil konání parlamentních voleb 5.7.
- 5.7. parlamentní volby do Shromáždění se 120 členy (předseda Ljubiša GEORGIEVSKI)
- 28.7. prezident pověřil jednáním o sestavení nové vlády předsedu vítězné strany VMRO-DPMNE Nikolu GRUJEVSKI-ho
- 30.7. poté, co Nikola Grujevski uzavřel koalici s Demokratickou stranou Albánců a dalšími 3 menšími stranami, požádal ho prezident o sestavení nové vlády
- 26.8. parlament vyslovil 68 hlasy ze 120 členů důvěru nové vládě Nikoly Grujevského

27.8. nastoupila nová vláda (MP Nikola GRUJEVSKI, MZV Antonio MILOŠOSKI)

MALAJSIJE

- 14.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 3.11. devět sultánů tradičních zemí zvolilo sultána z Trengganu za 13. malajsijského panovníka (Yang di-Pertuan Agong) na pětileté období, začínající 13.12.
- 13.12. 13. malajsijským panovníkem a malajským králem intronizován Tuanku MIZAN ZAINAL Abidin ibni al-Marhum Sultan Mahmud al-Muktafi Billah Shah, sultán z Trengganu

MALAWI

- 10.1. opoziční poslanec Maxwell Milanzi s odvoláním na odpor veřejnosti i zahraničních dárců ekonomické pomoci stáhl svůj návrh na odvolání prezidenta
- 10.2. soud pozastavil platnost rozhodnutí prezidenta z 9.2. o odvolání viceprezidenta Cassima Chiluphy, dokud Ústavní soud nepotvrdí, že prezident má právo tak učinit
- 1.6. změny ve vládě (novou ministryní zahraničí se stala Joyce BANDA)

MALEDIVY

- 23.2. opozice bojkotovala úvodní zasedání Lidového madžlísu, zahájené projevem prezidenta Gajjúma
- 28.2. vládní poslanci na oplátku opustili zasedání ústavodárného Zvláštního lidového madžlísu, který má připravit novou ústavu země
- 18.6. ústavodárny Zvláštní lidový madžlís schválil 58 hlasy z 99 zákon o konání referenda k budoucímu systému vlády
- 21.7. vláda oznámila, že 16.9. se bude konat referendum o tom, zda má pokračovat prezidentský systém vlády nebo zda má být zaveden systém parlamentní, prosazovaný opozicí

MALI

- 30.6. v Alžíru uzavřeno jednání mezi vládou a vzbouřenými Tuarégy ze severovýchodní oblasti Kidan o řešení zaostalosti tohoto území
- 10.7. v Alžíru podepsána dohoda mezi vládou a tuarézskými povstalci, kteří se vzdali požadavku větší autonomie své oblasti výměnou za zřízení zvláštní koordinační rady, větších investic a stažení vládních vojsk z regionu Kidan
- 31.7. vláda zahájila rozsáhlý program ekonomického rozvoje „ADRE-NORD“ v tuarézském regionu Kidan

MAN

- 7.2. Sněmovna klíčů parlamentu schválila 19 hlasy proti 4 zákon o snížení limitu pro aktivní volební právo z 18 na 16 let
- 14.12. hlavním ministrem se stal James Antony BROWN

MAROKO

- 21.4. generální tajemník OSN vyzval k přímému jednání se zástupci Západní Sahary o referendu o příp. její nezávislosti, resp. k nalezení spravedlivého a oboustranně přijatelného řešení

MAURITÁNIE

- 19.4. Vojenská rada pro spravedlnost a demokracii schválila dodatky k ústavě, které zkracují funkční období prezidenta z 6 na 5 let, omezují jeho příslušnost k politickým stranám a umožňují opětovnou volbu na druhý mandát
- 25.6. ve všelidovém referendu schválilo 96,97 % voličů ústavní změny, omezující funkční období prezidenta
- 19.11. I. kolo parlamentních voleb do Národního shromáždění s 95 členy, v němž se volilo 29 členů parlamentu a místní radní
- 3.12. II. kolo parlamentních voleb, ve kterém se rozhodlo o 66 mandátech

MEXIKO

- 2.7. prezidentské volby a parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 500 členy (předseda Álvaro Elías LOREDO) a do Senátu se 128 členy (předseda Jesús Enrique JACKSON RAMÍREZ)
- 7.7. podle oficiálních výsledků zvítězil v prezidentských volbách Felipe Calderón Hinojosa s 36,38 % odevzdaných hlasů před Andrésem Manuelem Lópezem Obradorem s 35,34 %, Robertem Madrazem (21,57 %), Patricií Mercado Castrovou (2,81 %) a Robertem Campa Cifriánem (0,99 %)
- 10.7. se 231 stížnostmi na údajné zfalšování výsledků prezidentských voleb se poražený kandidát López Obrador obrátil na Federální volební tribunál a Nejvyšší soud, které požádal o úplný ruční přepočítání všech volebních lístků; volební tribunál musí konečné výsledky potvrdit do 6.9.2006, aby nabyly oficiálního charakteru (nový prezident bude inaugurován 1.12.)
- 25.7. poražený prezidentský kandidát podal trestní oznámení proti 9 členům Federální volební komise pro toleranci porušení volebního zákona při prezidentských volbách 2.7.
- 31.7. Federální volební tribunál vyslovil souhlas s požadavkem López Obradora projednat přepočítání všech hlasů odevzdaných při prezidentských volbách 2.7.
- 5.8. Federální volební tribunál nařídil přepočítání hlasů pouze v 11.839 volebních okrscích (tj. v 9 % ze všech 130.500) – přepočítání zahájen 9.8.; López Obrador tento rozsudek odmítl a vyzval k pokračování občanské nespokojenosti
- 28.8. Federální volební tribunál oznámil, že při dílčím přepočítání hlasů nebyly zjištěny žádné závažné nedostatky a masové podvody, jakož i potvrzeno vítězství kandidáta Calderóna; proto tribunál odmítl všech 375 stížností na podvody při prezidentských volbách 2.7.; přestože se proti rozsudku již nelze odvolat, poražený López Obrador jej odmítl a slíbil pokračovat v odporu politickými prostředky (vytvořením opoziční vlády)
- 1.9. úřad předsedy Poslanecké sněmovny nastoupil Jorge ZERMEÑO INFANTE, ve funkci předsedy Senátu setrvává Manilo Fabio BELTRONES RIVERA
- 5.9. Federální volební tribunál vyhlásil vítězem prezidentských voleb 2.7. Felipe de Jesús CALDERÓN HINOJOSA, který získal o 233.831 hlasů (0,5 %) více než jeho protivník López Obrador (inaugurace 1.12.)
- 17.9. masové shromáždění jeho přívrženců na náměstí Zocalo hlavního města prohlásilo Andrése Manuela López Obradora prezidentem paralelní vlády (slib složil 20.11.); López Obrador svolal Národní demokratický konvent, který ho 21.9. prohlásil „legitimním prezidentem“ země
- 20.11. López Obrador složil přísahu jako legitimní prezident a představil svoji vládu se 12 členy (MZV Gustavo IRUEGAS)
- 20.11. složení své vlády oznámil i oficiální vítěz Felipe Calderón, který se vlády ujme 1.12. (MZV Patricia ESPINOSA CANTELLANO SEMBLANZA)

MOLDAVSKO

20.9. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)

MONAKO

9.11.2005 kníže Albert II. podepsal s Francií novou státní smlouvu, která rozšiřuje autonomii knížectví, danou konvencí z r. 1930, s tím, že nejvyššími úředníky knížectví již mohou být nadále jmenováni občané Monaka z rozhodnutí příslušných monackých autorit

MONGOLSKO

- 11.1. Mongolská lidová strana vystoupila z koaliční vlády s Demokratickou stranou a všichni její ministři (10) odstoupili z funkcí (vč. MZV Cendína Munch-Orgila)
- 13.1. parlament schválil 39 hlasy s 37 abstencemi rozpuštění vlády Cachjagína Elbegdordže
- 16.1. na místo premiéra nominován Mijégombyn Enchbold
- 24.1. Velký chural schválil nominaci Mijégombyna ENCHBOLD-a na funkci předsedy vlády a prezident jej pověřil sestavením nové vlády
- 25.1. slib složila nová vláda (MP Mijégombyn ENCHBOLD, MZV Njamágín ENCHBOLD) – 28.1. ji schválil Velký chural

MONTSERRAT

- 31.5. parlamentní volby do Zákonodárné rady s 9 členy
- 2.6. novým hlavním ministrem zvolen Dr. Lowell Lyttleton LEWIS

MUSLIMSKÉ MINDANAO

15.4. zahájeny rozhovory o opětovném sloučení Islámské osvobozené fronty Morů (MILF) a Národní osvobozené fronty Morů (MNLF) do jediného politického uskupení

NÁHORNÍ KARABACH

- 26.12.2005 ustavena nová vláda (MP Anušavan Surenovič DANIELJAN, MZV Georgi PETROSIAN)
- 18.-19.1. v Londýně jednali pod patronátem OBSE ministři zahraničí Arménie a Ázerbájdžánu o budoucnosti země
- 10.-11.2. prezidenti Ázerbájdžánu a Arménie jednali v Rambouillet u Paříže o osudu sporného území Náhorního Karabachu; nebylo dosaženo žádné dohody
- 4.-5.6. na rozhovorech v Bukurešti prezidenti Arménie a Ázerbájdžánu jednali o řešení statutu země, jehož separatistickou správu Ázerbájdžán neuznává (výsledky nebyly oznámeny)
- 10.12. všelidové referendum s účastí 87,2 % schválilo 99,03 % odevzdaných hlasů návrh první ústavy, prohlašující území „nezávislým a svrchovaným státem“, demokratickou republikou; referendum neuznává Ázerbájdžán, který zrušil autonomii území v r. 1990 a její obnovení nabízí jen v rámci širšího mírového ujednání

NĚMECKO

1.11.2005 úřad předsedy Spolkové rady nastoupil Peter Harry CARSTENSEN

- 26.3. zemské volby v Bádensku-Württembersku, Porýní-Falci (MP Kurt BECK, SPD) a Sasku-Anhaltsku
- 5.4. novou generální prokurátorkou byla jmenována Monika HARMS
- 7.4. Spolkový sněm zvolil svou pátou místopředsdkyní Petru PAU-ovou
- 24.4. zemský sněm Saska-Anhaltska zvolil premiérem znovu Wolfganga BÖHMERA, CDU
- 9.5. koaliční dohoda CDU a FDP v Bádensku-Württembersku potvrdila Günthera OETTINGER-a, CDU zemským premiérem (zvolen 14.6.)
- 17.9. zemské volby v Berlíně a Meklenbursku-Předním Pomořansku, kde si moc udržela SPD
- 1.11. úřad předsedy Spolkové rady nastoupil Dr. Harald RINGSTORFF
- 6.11. zemským premiérem Meklenburska-Předního Pomořanska byl znovu zvolen Dr. Harald RINGSTORFF
- 23.11. vládnoucím starostou Berlína znovu zvolen Klaus WOWEREIT

NEPÁL

- 2.1. vůdce maoistických vzbouřenců Pračanda (Pušpa Kamal Dahal) odvolal jednostranné příměří, vyhlášené před 4 měsíci
- 19.2. král vyzval opoziční strany, aby s ním začaly jednat o obnovení demokracie v zemi
- 4.4. vláda odmítla nabídku maoistických vzbouřenců ze 3.4. na ukončení všech vojenských akcí v hlavním městě na neurčito
- 22.4. sdružení sedmi hlavních politických stran odmítlo výzvu krále z 21.4., aby samo jmenovalo nového předsedu vlády; sdružení požaduje svolání voleb do ústavodárného shromáždění, vypracování nové ústavy země a redefinování role monarchie v ní
- 24.4. poté, co král ustoupil tlaku veřejnosti a svolal na 28.4. zasedání Poslanecké sněmovny a Národního shromáždění, které v květnu 2002 rozpustil, odvolala aliance sedmi politických stran další protesty proti králově diktatuře a nominovala na funkci na nového předsedy vlády Giridžu Prasáda Koiralu; maoističtí rebelové budou v blokádě hlavního města pokračovat
- 26.4. poté, co byl král donucen obnovit činnost parlamentu, vyhlásili maoističtí vzbouřenci jednostranné tříměsíční příměří
- 27.4. král jmenoval novým premiérem Giridžu Prasáda KOIRALU a pověřil je sestavením nové vlády
- 28.4. za předsednictví svého dosavadního předsedy Tara Natha Ranabhata se sešel Národní parlament, jehož obě komory – Poslanecká sněmovna (*Prabindhi Sabha*) s 205 členy a Národní shromáždění (*Rastriya Sabha*) s 60 členy – si zvolí nové vedení (úřadujícím předsedou Národního shromáždění Ram Prit PASWAN)
- 28.4. novým předsedou Poslanecké sněmovny zvolen Šitraleku JADAV
- 30.4. parlament schválil jmenování G.P. Koiralu předsedou vlády, který se složením slibu ujal funkce
- 30.4. poslanci současně schválili usnesení o ustavení Ústavodárného shromáždění, které má vypracovat novou ústavu a rozhodnout tak o osudu monarchie v zemi; vzejde-li z rovných, svobodných a spravedlivých voleb, slíbili jeho závěry respektovat i maoističtí rebelové
- 2.5. premiér jmenoval novou vládu s 18 členy (MZV Khagda Prasád ŠARMA OLI)

- 3.5. nová vláda přijala návrh maoistických rebelů z CPN-M na časově neomezené příměří, vyzvala je k zahájení mírových rozhovorů a zrušila výsledky sporných místních voleb z února 2005, bojkotovaných opozicí
- 4.5. maoističtí rebelové vyslovili svou připravenost k zahájení mírových rozhovorů s vládou
- 7.5. nová vláda zrušila všechna jmenování, která od října 2002 učinil král Gjanéndra
- 18.5. Poslanecká sněmovna přijala jednomyslně rezoluci o úpravě ústavy, která vyhláší Nepál světským státem a významně omezuje králův vliv, vč. jeho imunity a vlivu na řízení ozbrojených sil, zavádí zdanění aktiv královské rodiny, ruší královskou poradní radu *Raj Parishad* a stanoví, že následníka trůnu jmenuje parlament
- 26.5. pod vedením ministra vnitra Krišny Prasáda Sitauly a velitele Krišny Bahádura Mahary proběhla blízko Káthmándú šestihodinová přípravná jednání pro mírovou dohodu mezi vládou a maoistickými povstanci z Komunistické strany Nepálu, na nichž byly dohodnuty zásady organizace dalších jednání
- 10.6. Poslanecká sněmovna jednomyslně rozhodla zbavit krále práva vetovat jím přijaté zákony, zahajovat a ukončovat zasedání parlamentu a přednášet vládní program
- 11.6. ministr vnitra Krišna Sitaula a vrchní velitel maoistických rebelů Pračanda zahájili ve městě Pokhara 1. kolo mírových rozhovorů mezi vládou a maoistickou Komunistickou stranou; na jejich základě došlo 12.6. ke zrušení obvinění proti 300 povstalcům a jejich následnému propuštění
- 12.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 16.6. schůzkou premiéra Koiralay s velitelem maoistických rebelů Pračandou v Káthmándú pokračovala jednání obou stran o ukončení povstání ještě před volbami do Ústavodárného shromáždění a před přijetím nové ústavy; na základě výsledků tohoto jednání vláda přislíbila rozpustit stávající parlament a ustavit prozatímní vládu, na jejíž práci se budou podílet i maoisté, kteří na oplátku rozpustí své revoluční výbory na venkově
- 21.6. maoističtí povstanci slíbili demobilizaci svých jednotek až po zvolení Ústavodárného shromáždění
- 28.7. v rámci mírového procesu se sešel velitel maoistických povstalců Pračanda (Pušpa Kamal Dahál) s týmem pozorovatelů OSN; následně oznámil prodloužení jednostranného příměří CPN-M o další 3 měsíce
- 29.7. zvláštní výbor, který byl pověřen úkolem navrhnout text nové ústavy, dokončil svou práci započatou 5.7. a předložil svůj návrh alianci 7 politických stran
- 9.8. uzavřena dohoda mezi vládou zastupovanou premiérem Koiralou a maoistickými rebely v čele s velitelem Pračandou o dohledu sil OSN nad odzbrojováním obou stran
- 17.8. maoističtí rebelové vstoupí podle svého velitele Pračandy do případné prozatímní koaliční vlády za předpokladu dohody na strukturálních změnách státu; CPN-M požaduje ustavení prozatímního ústavodárného parlamentu, vyhlášení federální republiky a stanovení podmínek pro své odzbrojení
- 17.9. po jednání s premiérem Koiralou oznámili maoističtí rebelové konání dalšího kola mírových rozhovorů do 10 dní
- 22.9. Nejvyšší soud nařídil vládě, aby náležitou právní úpravou provedla deklaraci Poslanecké sněmovny z 18.5. o zbavení krále většiny pravomocí
- 28.9. vláda oznámila, že premiér Koirala a vůdce maoistů Pračanda se oficiálně setkají 8.10., aby jednali o dalším postupu reformy, vč. odzbrojení rebelů a osudu monarchie

- 10.10. po přerušení 8.10. pokračovalo 2. kolo jednání mezi vládou a maoistickými vzbouřenci o nastolení míru a budoucnosti monarchie
- 10.10. vláda a rebelové se dohodli, že se v červnu 2007 budou konat volby Zvláštního shromáždění, jehož úkolem bude zpracovat návrh nové ústavy
- 15.10. 4. setkání premiéra Koiraly s vůdcem CPN - M Pračandou ztroskotalo na otázce odzbrojení povstalců a budoucnosti monarchie
- 6.-7.11. po neformálním setkání vůdce maoistů s premiérem Koiralou za účasti zástupce OSN 5.11. proběhly v Káthmándú oficiální rozhovory mezi vládou koalice sedmi stran a Komunistickou stranou Nepálu – maoisty, přičemž 7.11. byla podepsána dohoda o odzbrojení rebelů pod dohledem OSN do 30.11., o rozšíření parlamentu o 73 maoistických poslanců, o vstupu CPN-M do prozatímní vlády po 1.12. a o uspořádání voleb (v červnu 2007) do Ústavodárného shromáždění, které rozhodne o osudu monarchie
- 21.11. byla oficiálně podepsána historická rámcová mírová dohoda mezi vládou a CPN-M, která stanoví, že k 1.12.2006 budou rozpuštěny Poslanecká sněmovna i Národní shromáždění, ale jejich 209 poslanců bude zahrnuto do Prozatímního shromáždění se 330 členy; volby do Ústavodárného shromáždění se 425 členy, které ihned po svém ustavení rozhodne o budoucnosti monarchie, se budou konat v červnu 2007; král bude mezitím zbaven všech výkonných pravomocí a jeho majetek, stejně jako majetek jeho zabitého bratra krále Bírendry, bude znárodněn
- 28.11. zástupci vlády a rebelů z CPN-M podepsali formální dohodu o odzbrojení obou stran konfliktu
- 16.12. vláda a vedení CPN-M podepsaly prozatímní ústavu, která přenesla všechny vládní pravomoci z krále na předsedu vlády

NEVIS

- 10.7. volby do Shromáždění ostrova Nevisu s 8 členy
- 11.7. novým premiérem zvolen Joseph PARRY

NIGER

- 27.6. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)
- 25.10. ministr vnitra Mounkaila Modi oznámil, že vláda rozhodla o okamžitém odsunu 150 tisíc nomádských mahamidských Arabů, kteří se ilegálně a bez dokladů o státním občanství zdržují na území Nigeru, kde páchají trestnou činnost, zpět do Čadu
- 26.10. začal odsun arabského obyvatelstva z provincie Diffa při hranicích s Čadem; představitelé mahamidských Arabů podali stížnost proti rozhodnutí vlády k soudu a obrátili se i na RB OSN
- 27.10. po intervenci sousedních zemí zrušila vláda kontroverzní rozhodnutí o deportaci arabských nomádů ze země

NIGÉRIE

- 22.2. Nigerijský ústavní výbor začal v šesti městech organizovat veřejná slyšení o více než 100 změnách ústavy, mj. i možnou volbu prezidenta a guvernérů na třetí funkční období
- 10.3. parlamentní výbor obou komor Národního shromáždění podpořil návrh ústavních změn, o nichž má plénum parlamentu hlasovat do konce března (je

- třeba souhlasu 2/3 poslanců federálního parlamentu a poslanců 24 z 36 států federace)
- 6.4. vláda vyzvala viceprezidenta Atiku Abubakara, aby odstoupil, protože se veřejně vyslovil proti třetí kandidatuře prezidenta Obasanja na tuto funkci
 - 11.4. návrh ústavních změn oficiálně předložila k jednání obou komor parlamentu skupina senátorů
 - 25.4. Národní shromáždění zahájilo debatu o změnách ústavy
 - 16.5. jeho předseda Ken Nnamani oznámil, že Senát odmítl návrh ústavních reforem, které by mj. umožnily volbu prezidenta a guvernérů na třetí funkční období za sebou (18.5. rozhodnutí parlamentu přijal prezident Obasanjo)
 - 1.6. změny ve vládě (novou MZV se stala Dr. Ngozi OKONJO-IWEALA)
 - 12.6. na třetím kole jednání na úrovni prezidentů obou zemí v New Yorku pod patronátem generálního tajemníka OSN souhlasila Nigérie s předáním na ropu bohatého poloostrova Bakassi Kamerunu; Nigérie stáhne svá vojska do 11.8. tak, aby během následujících dvou let mohla civilní správa připravit převzetí poloostrova Kamerunem
 - 7.7. ve snaze zabránit předání poloostrova Bakassi Kamerunu vyhlásili jeho obyvatelé vedení Hnutím za sebeurčení Bakassi (BMOSD) nezávislou „Demokratickou republiku Bakassi“ s hlavním městem Akwa (rozloha 1000 km², 300 tis. obyvatel) a prozatímní hlavou státu Tonym Enem; současně odmítli přestěhovat se do vnitrozemí Nigérie
 - 3.8. nová ministryně zahraničí Okonjo-Iweala odstoupila z funkce, její nástupkyní se stala 30.8. Joy OGWU
 - 6.8. ve středisku poloostrova Bakassi, měště Abana, vyhlásili obyvatelé nesouhlasící s předáním poloostrova Kamerunu nezávislou „Republiku Bakassi“, jejíž modrobílé vlajky vztyčili po městě; nigerijští vojáci je však vzápětí odstraňovali
 - 8.8. tři dny před dohodnutým termínem pro předání severní části území poloostrova Bakassi Kamerunu 11.8. začala nigerijská armáda stahování 3 tisíc svých příslušníků z poloostrova; po jejich stažení bude na jižní části tohoto území zavedena přechodná pětiletá správa (2 roky nigerijská, 3 roky kamerunská) pře jeho plnou inkorporaci do Kamerunu
 - 14.8. dokončeno stahování nigerijských vojsk a proběhl slavnostní akt jeho předávání Kamerunu podle rozsudku Mezinárodního soudního dvora v Haagu; protokoly o předání podepsali za účasti zástupců OSN, Velké Británie, Francie, Německa a USA ministři spravedlnosti obou zemí – Bayo Ojo za Nigérii a Maurice Kamto za Kamerun
 - 29.8. předseda Nezávislé volební komise oznámil, že volby guvernérů a regionálních shromáždění jednotlivých států se budou konat 14.4.2007, zatímco parlamentní volby do federálního Národního shromáždění a prezidentské volby 21.4.2007
 - 27.9. Senát jednomyslně rozhodl o zahájení vyšetřování viceprezidenta Atiku Abubakara, obviněného z korupce a zneužití státních prostředků (7.9. jej z těchto zločinů obvinil prezident Obasanjo)
 - 16.10. Senát vyzval prezidenta, aby s Národním shromážděním do budoucna konzultoval všechna vyhlášení výjimečného stavu ve státech federace, stejně jako odvolání jejich guvernérů

NIKARAGUA

- 17.1. novým předsedou Národního shromáždění zvolen Eduardo Gerónimo GÓMEZ LÓPEZ

- 4.10. vláda oznámila záměr vybudovat do 20 let kanál spojující Tichý oceán s Atlantikem, který by umožnil průjezd lodí větších, než dosud umožňuje Panamský kanál
- 5.11. v prezidentských volbách zvítězil Daniel ORTEGA SAAVEDRA, který získal –38,07 % odevzdaných hlasů, mezi poraženými zůstali Eduardo Montealegre Rivas s 29,00 %, José Rizo Castellón s 26,21 %, Edmundo Jarquin Calderón s 6,44 % a Edén Atanasio Pastora Gómez s 0,27 % (inaugurace prezidenta 10.1.2007)
- 5.11. parlamentní volby do Národního shromáždění s 92 členy (René NÚÑEZ TÉLLEZ)

NIUE

- 1.2. novým vysokým komisařem se stal Anton OJALA

NIZOZEMÍ

- 30.6. premiér podal demisi své vlády poté, co ji 29.6. opustila jedna z koaličních stran, Demokraté-66; vyjednáváním o řešení krize byl královnou pověřen Ruud Lubbers
- 1.7. politické strany se dohodly na konání předčasných parlamentních voleb v listopadu, jakož i přijaly zprostředkující úlohu Ruuda Lubberse
- 5.7. vyjednávač Lubbers oznámil, že předčasné parlamentní volby se uskuteční 22.11.; královna do té doby pověří J.P. Balkenendeho vytvořením dočasné menšinové vlády
- 7.7. premiér Jan Peter Balkenende vytvořil novou menšinovou prozatímní vládu, která bude zemi spravovat do předčasných voleb (MZV Dr. Bernard Rudolf BOT) – 9.7. schválena parlamentem
- 22.11. předčasné parlamentní volby do Druhé komory Generálních stavů se 150 členy (předsedkyně Gerdi A. VERBEET)

NIZOZEMSKÉ ANTILY

- 27.1. předčasné parlamentní volby do Stavů s 22 členy (předseda Dr. D.A.S. LUCIA)
- 26.3. předsedkyní vlády jmenována Emily S. DE JONGH-ELHAGE, téhož dne byla inaugurována i její vláda
- 2.11. v Haagu podepsala nizozemská vláda dohodu o udělení plné autonomie ostrovům Curaçao a Sint Maarten s tím, že od 1.7.2007 získají nezávislost, ale za jejich zahraniční politiku, obranu a soudnictví bude nadále odpovídat Nizozemí; téhož dne zaniknou Nizozemské Antily, neboť ostrovy Bonaire, Saba a St. Eustatius získají statut nizozemských měst (municipalit)

NORFOLK

- 2.6. hlavním ministrem se stal David Ernest BUFFETT
- 21.8. australský ministr pro federální teritoria Jim Lloyd navrhl, aby statut ostrova Norfolk byl upraven na postavení, které má Severní teritorium nebo Teritorium australského hlavního města
- 7.11. vůdce opozice Geoffrey Robert Gardner podal Vysokému soudu stížnost proti změně politického statutu ostrova, s níž vystoupila australská vláda
- 29.11. volby do Zákonodárního shromáždění s 9 členy
- 20.12. australská vláda oznámila, že ustupuje od plánu na změnu samosprávného statutu ostrova na úroveň federálních teritorií

NOVÝ ZÉLAND

- 6.3. novým náčelníkem Štábu obrany se od 1.5. stane genmjr. Jerry MATEPARAE, který vystřídá svého předchůdce leteckého maršála Bruce Fergussona a bude povýšen na generálporučíka
- 3.4. novým generálním guvernérem byl jmenován Anand SATYANAND, který nastoupí svůj úřad 4.8.
- 4.8. úřadující generální guvernérkou se stala Dame Sian ELLIAS
- 23.8. úřad generálního guvernéra nastoupil Anand SATYANAND

PÁKISTÁN

- 16.1. v New Delhi zahájeno další kolo jednání představitelů ministerstev zahraničí Pákistánu a Indie o řešení dlouholetých sporů, vč. kašmírské otázky
- 6.3. v I. fázi parlamentních voleb do Senátu zvolila provinční shromáždění 37 senátorů
- 24.3. indická vláda zveřejnila návrh textu nové indicko-pákistánské smlouvy o míru, bezpečnosti a přátelství mezi oběma zeměmi (vyvolal pozitivní reakci v Pákistánu)
- 25.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 23.5. v New Delhi zahájeno dvoudenní indicko-pákistánské jednání o mírovém řešení sporu o ledovec Siachen v Kašmíru; skončilo bez konkrétní dohody
- 25.6. zástupce talibánských militantů z kmenových území Severního Waziristánu Abdullah Farhad oznámil měsíční klid zbraní v akcích proti vládnímu vojsku, aby byl podpořen dialog s úřady o smírném řešení problémů oblasti
- 16.7. guvernér Severozápadní hraniční provincie Ali Muhammad Džan Orakzai ohlásil vytvoření Rady starších kmenů Severního Waziristánu (*Loya Jirga*, 45 členů)
- 19.7. poté, co Indie odsunula po bombovém útoku na vlak v Bombaji 11.7. mírové rozhovory s Pákistánem, odmítl na zasedání Národní bezpečnostní rady prezident Mušarráf spojování útoku s mírovým dialogem a vyzval k jeho urychlenému pokračování
- 25.7. kmenoví vůdci Talibánu ze Severního Waziristánu prodloužili jednostranné příměří svých sil do 25.8., aby mohlo pokračovat jednání Rady starších všech sedmi kmenů se zástupci vlády o normalizaci situace v oblasti
- 28.7. na protest proti zdrženlivosti prezidenta Mušarráfa zasáhnout vůči vládě provincie Sindh, se kterou má MGM konflikt, opustil 4 ministři za hnutí Muttahida Qaumi (MQM) jeho federální vládu
- 31.7. státní ministři zahraničí Pákistánu a Indie Riaz Mohammad Khan a Shyam Saran se sešli v Dháce při příležitosti regionální konference SAARC, aby obnovili proces jednání o vyřešení sporných problémů
- 5.9. za zprostředkování Velké rady (džirgy) kmenových vůdců podepsala vláda dohodu s pro-talibánskými kmenovými vůdci v Severním Waziristánu o ukončení bojů; vláda má podle ní stáhnout většinu ze 70.000 vojáků z oblastí při hranicích s Afghánistánem, propustit zajatce a dát amnestii činovníkům Talibánu i ostatním vojenským velitelům, hledaných úřady
- 16.9. na summitu Hnutí nezúčastněných zemí se indický premiér a pákistánský prezident dohodli na obnovení formálních mírových rozhovorů v co nejkratším době
- 14.-15.11. na úrovni státní tajemníků zahraničí Šiv Šankára Menona (Indie) a Riaze Mohammada Chána (Pákistán) byly v New Delhi obnoveny rozhovory o řešení

- vzájemných vztahů; skončily ustavením společného zpravodajského orgánu pro boj s terorismem
- 5.12. prezident Mušarráf navrhl postupné stažení indických a pákistánských vojsk z Kašmíru a samosprávu obou částí země pod společnou kontrolou Indie a Pákistánu, pokud Indie přijme jeho mírové iniciativy
- 15.12. Nejvyšší soud zastavil platnost fundamentalistického zákona o důvěryhodnosti, který měl posílit náboženskou morálku v Severozápadní pohraniční provincii (NWFP) a zakázal místnímu guvernérovi, aby zákon přijatý v listopadu svým podpisem uvedl v platnost
- 22.-23.12. v Rávalpindí se konaly rozhovory mezi zástupci pákistánské a indické vlády o dlouholetém hraničním sporu v bažinách řeky Sir Creek na pomezí pákistánského Sindhu a indického Gudžarátu

PALESTINA

- 25.1. parlamentní volby do Palestinské zákonodárné rady se 132 členy
- 26.1. premiér Ahmad Kurája a jeho vláda podali do rukou prezidenta autonomie demisi
- 6.2. v Káhiře se sešli představitelé hnutí Hamás z Gazy s představiteli exilu, aby se dohodli na vytvoření nové vlády po překvapivém vítězství Hamásu v parlamentních volbách
- 13.2. odcházející parlament posílil pravomoci prezidenta, když schválil jeho dekret o tom, že má právo jmenovat členy Ústavního soudu bez následného potvrzení parlamentem
- 18.2. ustavující schůze Palestinské zákonodárné rady zvolila jejím předsedou prof. dr. Abd al- Azíze al-DUVAJKA
- 21.2. prezident Abbás pověřil sestavením nové vlády představitele hnutí Hamás Ismáíla HANÍJU
- 6.3. nový parlament zrušil všechna legislativní opatření o zvýšení pravomocí prezidenta autonomie, vč. jmenování Ústavního soudu, která na svém posledním zasedání 13.2. přijala předcházející zákonodárná rada
- 19.3. premiér Haníja předložil prezidentu návrh na složení nové vlády (MZV Mahmúd AL-ZAHHAR), která má mít 24 členů a kterou prezident Abbás jmenoval
- 28.3. nová vláda získala podporu parlamentu 71 hlasy proti 36 při 2 abstencích a 29.3. se ujala funkce
- 25.5. prezident Abbás vyzval politické strany zastoupené v Zákonodárné radě, aby do 10 dnů přijaly 18-bodový plán na uspořádání vztahů mezi Palestinou a Izraelem, jinak do 40 dní k této věci vypíše referendum;
- 4.6. premiér Haníja odmítl vypsání referenda o řešení vztahů s Izraelem, protože zákon neumožňuje vypsání takového lidového hlasování na půdě Palestiny
- 10.6. prezident Abbás vydal dekret, kterým vyhlásil na 26.7. všelidové referendum o plánu na uspořádání vztahů mezi Izraelem a Palestinou
- 27.6. zástupci hnutí Hamás a Fattáh uzavřeli tzv. Národní dohodu, která předpokládá koexistenci palestinského státu s Izraelem; prezident zrušil svůj dekret o svolání celonárodního referenda k této otázce
- 11.9. představitelé Hamásu a Fattáhu dosáhli dohody o vytvoření „vlády národní jednoty“ (dohoda nerealizována)
- 6.11. obnoveny rozhovory na nejvyšší úrovni mezi představiteli Hamásu a Fattáhu o vytvoření vlády národní jednoty

- 10.11. premiér Haníja nabídl svou demisi, pokud to ukončí bojkot Západu poskytovat zemi pomoc
- 13.11. Hamás a Fattáh se dohodly, že vládě národní jednoty bude předsedat nestranický představitel blízký Hamásu prof. Dr. Muhammad Šubajr (Shbeir)
- 25.11. Izrael a Palestina uzavřely příměří v pásmu Gazy, z něhož se opět stáhnou všechna izraelská vojska (dohoda o příměří vstoupila v platnost 26.11.)
- 9.12. vedení Palestinské osvobozené organizace al-Fattáh podpořilo myšlenku předčasných voleb, které by měly ukončit dosavadní neúspěšná jednání o zformování vlády národní jednoty
- 16.12. na sjezdu Fatáhu oznámil prezident Abbás záměr vyhlásit předčasné parlamentní a prezidentské volby

PANAMA

- 24.4. prezident Torrijos oznámil největší rozšíření Panamského průplavu od jeho uvedení do provozu v r. 1914
- 15.7. Kongres schválil plán na rozšíření Panamského průplavu z dosavadních 33 na 50 metrů, který musí ještě v tomto roce potvrdit všelidové referendum
- 22.10. v referendu schválili voliči ze 78,66 % při účasti 42 % rozšíření zóny Panamského průplavu

PAPUA NOVÁ GUINEA

- 3.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 6.7. premiér Sir Michael Somare provedl změny ve vládě, po nichž převzal i funkci ministra zahraničí
- 6.11. při řadě změn ve vládě byl novým ministrem zahraničí jmenován Paul TIENSTEN

PARAGUAY

- 24.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 21.8. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí jmenován Rubén RAMÍREZ LEZCANO (22.8. se ujal úřadu)

PERÚ

- 10.1. Národní volební agentura potvrdila účast 24 kandidátů v prezidentských volbách 9.4. s tím, že vyloučila kandidaturu bývalého prezidenta Fujimoriho, kterého registrovali jeho přívrženci 6.1.
- 9.4. parlamentní volby do Kongresu republiky se 120 členy (předsedou do 26.7.2006 Marcial AYAIPOMA ALVARADO)
- 9.4. I. kolo prezidentských voleb vyhrál Ollanta Moisés Humala Tasso s 30,624 % odevzdaných hlasů; na dalších místech se umístili Alan García Pérez – 24,325 %, Lourdes Flores Nano – 23,800 %, Martha Chávez Cossio – 7,434 %, Valentín Paniagua Corazao – 5,754 %, Humberto Lay Sun – 4,380 % a zbývajících 14 kandidátů, kteří získali méně než 1 % odevzdaných hlasů
- 3.5. Volební rada potvrdila po přepočtu hlasů, že do II. kola prezidentských voleb postupuje vedle vítěze I. kola O. Humaly Alan García s 24,3 % odevzdaných hlasů, zatímco stěžovatelka Lourdes Floresová získala v I. kole 23,8 % hlasů
- 4.6. ve II. kole prezidentských voleb byl zvolen hlavou státu Alan Gabriel Ludwig GARCÍA PÉREZ, který získal 52,625 % hlasů, zatímco jeho oponent Ollanta Humala 47,375 % odevzdaných hlasů – inaugurace 28.7.

- 26.7. novou předsedkyní Kongresu zvolena Dr. Mercedes CABANILLAS BUSTAMANTE
- 27.7. nově zvolený prezident jmenoval novou vládu, která nastoupí spolu s ním úřad
- 28.7. (MP Dr. Jorge Alfonso Alejandro DEL CASTILLO GÁLVEZ, MZV José Antonio GARCÍA BELAUNDÉ)
- 26.11. vůdce povstalců ze Světlé stezky soudruh Artemio navrhl nové vládě příměří za amnestií pro bojovníky své organizace a ukončení ozbrojeného konfliktu

PITCAIRN

- 2.5. úřad guvernéra nastoupil George Duncan FERGUSSON
- 24.12. volby do Ostrovní rady s 10 členy

POBŘEŽÍ SLONOVINY

- 3.1. nová vláda (MP Charles KONAN BANNY, MZV Youssouf BAKAYOKO) nastoupila svůj úřad
- 15.1. pozorovatelé OSN upozornili při kontrole implantace mírových dohod, že prodloužení mandátu prezidenta Gbagba do r. 2006, které 21.10.2005 schválila RB OSN, se netýká mandátu poslanců Národního shromáždění, které by mělo být proto rozpuštěno
- 17.1. v reakci na protesty veřejnosti proti snahám OSN rozpustit parlament, kterému skončil 30.10.2005 mandát, oznámil předseda vládnoucí strany Lidová fronta Pobřeží slonoviny (FPI) Pascal Affi N'Guessan její záměr opustit prozatímní koaliční vládu, kde má 7 ministrů, a ukončit účast na rozhovorech o další aplikaci mírové dohody (23.1. FPI tento svůj záměr odvolala)
- 24.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1652 (2006) o prodloužení mandátu mise OSN UNOCI a ji podporujících francouzských ozbrojených sil do 15.12.2006
- 27.1. prezident vydal dekret, kterým – v rozporu se stanoviskem RB OSN – jednostranně prodloužil funkční období Národního shromáždění, jehož mandát skončil v prosinci 2005
- 6.2. RB OSN přijala rezoluci č. 1657 (2006) o přemístění části účastníků mise OSN v Libérii do mise OSN ONUCI v Pobřeží slonoviny tak, aby do 31.3. poskytovala ochranu pracovníkům mezinárodních organizací v zemi
- 9.2. za účasti 102 z 202 členů a bojkotu opozičních poslanců se konalo mimořádné zasedání Národního shromáždění, které mělo být na doporučení OSN již rozpuštěno, protože mu v prosinci 2005 skončil mandát; předseda NS Mamadou Koulibaly vyzval prozatímního premiéra Bannyho, aby přednesl parlamentu program své vlády
- 28.2. v Yamoussoukrou se na schůzce, zorganizované premiérem Bannym, sešli poprvé od zahájení rebelie v r. 2002 nejvyšší představitelé čtyř hlavních politických frakcí země (prezident Laurent Gbagbo, opoziční předáci Henri Konan Bedie a Alassane Ouattara a velitel Nových sil Guillaume Soro), aby našli cestu k pokračování mírového procesu; dohodli obnovení přímých jednání mezi velením vojenské složky Nových sil a vládní armády, nový harmonogram odzbrojování Nových sil a rozpuštění milicí podporujících prezidenta
- 1.6. zástupci vládních ozbrojených sil a rebelů z Nových sil se dohodli na tom, že od 8.6. začne odzbrojování a rozpouštění milicí podporujících prezidenta Gbagba
- 2.6. RB OSN schválila rezoluci č. 1682 (2006) o posílení sil mise OSN UNOCI do 15.12.2006 o 1 500 mužů
- 16.6. několik skupin milicí s cca 2000 mužů se nestihlo odzbrojit v termínu odpovídajícím dohodě

- 30.6. na jednání v Bouake se zástupci rebelů z Nových sil nedohodli s představiteli vlády o podmínkách své integrace do ozbrojených sil republiky
- 25.7. ve městě Guiglo začalo odzbrojování milicí podporujících prezidenta Gbagba
- 7.8. prezident Gbagbo prohlásil, že zamýšlí v souladu s ústavou setrvat spolu se členy Národního shromáždění ve funkci až do dosud nespecifikovaného termínu prezidentských a parlamentních voleb, ačkoliv oficiálně byl jeho mandát prodloužen jen do 31. 10. 2006
- 9.8. rebelové z Nových sil odmítli jednostranné rozhodnutí prezidenta setrvat v úřadě, pokud volby neproběhnou do konce října; za těchto okolností přerušili svou účast na odzbrojovacím procesu
- 14.8. také opoziční odmítly Gbagbův plán setrvat v úřadu i po 31.10.2006, kdy končí jeho prodloužený mandát
- 24.8. vedoucí mírové mise OSN Pierre Schori potvrdil, že v zemi nebude možno uspořádat volby do 31.10., jak stanovila rezoluce OSN
- 6.9. odstoupila vláda, jejíž předseda Charles Konan Banny měl sestavit 7.9. nový kabinet; protože opozice odmítla vstoupit do nové vlády a požaduje vytvoření nového výkonného orgánu země, vyžádal si premiér čas do příštího týdne
- 14.9. RB OSN přijala rezoluci č. 1708 (2006), kterou prodlužuje mandát skupiny expertů, vytvořené v souladu s rezolucí č. 1584 z 1.2.2005, do 15.12.2006
- 16.9. premiér Charles Konan Banny jmenoval novou vládu národní jednoty s 36 členy (MZV Youssouf BAKAYOKO)
- 22.9. vládnoucí politická strana – Lidová fronta (FPI) – vyzvala k odchodu francouzských mírových sil ze země a k rozpuštění skupiny pozorovatelů OSN, které dosud monitorovaly situaci na linii mezi vládou ovládaným jihem a rebely z Nových sil spravovaným severem země
- 6.-9.10. státy ECOWAS se Abuji dohodly na správě země, nedojde-li do konce října k parlamentním volbám, a to ve smyslu rezoluce RB OSN z r. 2005, která nařídila odzbrojení milicí, registraci voličů a mimořádné výkonné pravomoci pro premiéra Bonnyho při zajišťování voleb; pozice prezidenta Gbagba po 30.10.2006 však zůstává nejistá
- 12.10. opoziční lídr Alassane Ouattara navrhl vyřešit stávající mocenský spor o přípravu nadcházejících voleb změnou ústavy, která by zavedla poradní 4-člennou Prezidentskou radu, jejímž členem by se stal vedle bývalého prezidenta Henri Konana Bedieho, velitele Nových sil Guillaumea Sora a Ouattary i stávající prezident Gbagbo, který by své pravomoci přenesl na premiéra Konana Bonnyho
- 18.10. Rada pro mír a bezpečnost AU jednala o politickém řešení situace, která neumožňuje uspořádat volby v termínu stanoveném OSN; přes odpor rebelů z Nových sil i opozice, kteří trvají na jeho demisi, doporučila OSN setrvání prezidenta v úřadu, posílení pravomocí předsedy vlády, vč. velení ozbrojených sil a vládnutí pomocí dekretů a nařízení, a další prodloužení přechodného období o maximálně 12 měsíců
- 1.11. RB OSN přijala rezoluci č. 1721 (2006), která nejpozději do října 2007 prodlužuje mandát prezidenta a prozatímní vlády (skončil 31.10.), posiluje pravomoci jejího předsedy v neprospěch prezidenta na úseku sjednocení válkou rozdělené země a uspořádání parlamentních a prezidentských voleb v r. 2007
- 12.12. armádní mluvčí plk. Babri Gohourou oznámil, že ozbrojené síly odhalily pokus o státní převrat a vraždu prezidenta Gbagba

- 15.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1726 (2006), která prodlužuje mandát mise OSN UNOCI a aliančních francouzských vojsk do 10.1.2007
- 15.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1727 (2006), která prodlužuje embargo na dovoz zbraní a vývoz diamantů do 31.10.2007 a prodlužuje pobyt expertů sledujících jeho dodržování o dalších 6 měsíců
- 19.12. Nové síly odmítly jako nedůvěryhodné návrhy prezidenta Gbagba na mírové řešení konfliktu, spočívající v přímých jednáních mezi oběma stranami konfliktu, ve zrušení nárazníkového pásma mezi nimi, v udělení všeobecné amnestie a návratu všech uprchlíků do svých domovů, jakož i ve vytvoření nové vlády národní jednoty

PODNĚSTERSKO

Zákonodárná moc: Nejvyšší rada (*Verhovnyj Sovět*, Jevgenij ŠEVČUK) se 43 členy

- 24.5. Nejvyšší rada anulovala svou rezoluci č. 296 z ledna 1993 o vytvoření Moldavské konfederace mezi Podněsterskou moldavskou republikou a Republikou Moldova, protože moldavské úřady odmítají jednat k jejímu naplnění
- 12.7. parlament rozhodl o tom, že 17.9. bude uspořádáno referendum o připojení Podněsterské moldavské republiky k Rusku či vyhlášení její plné nezávislosti
- 21.7. OBSCE oznámila, že neuzná výsledky referenda o setrvání ve svazku s Moldavskem, které na září vyhlásila vláda
- 17.9. referendum o budoucnosti země za účasti 78,6 % oprávněných voličů podpořilo z 97,2 % současný statut země, nezávislé na Moldavsku, event. se z 94,9 % vyslovilo proti jejímu připojení k Moldavsku
- 10.12. prezidentské volby vyhrál Igor Nikolajevič SMIRNOV – 82,4 %; za ním se umístili Naděžda Bondarenko s 8,1 %, Andrej Safonov s 3,9 % a Pjotr Tomaily s 2,1 % (inaugurace 22.12.)

POLSKO

- 13.2. svou demisi ohlásil ministr zahraničí Stefan Meller (15.2. ji odmítl premiér)
- 6.4. Sejm odmítl návrh vlády, aby si zkrátil funkční období a umožnil tak vypsání předčasných parlamentních voleb
- 27.4. dosud menšinově vládnoucí strana Právo a spravedlnost podepsala koaliční smlouvu o vytvoření společné vlády se stranami Sebeobrana a Liga polských rodin
- 28.4. na protest proti koalici strany Právo a spravedlnost s populisty z antievropské Sebeobranou odstoupil s platností od 5.5. ministr zahraničí Stefan Meller
- 5.5. dohodu o složení většinové vlády uzavřelo Právo a spravedlnost se Sebeobranou a Ligou polských rodin, které v ní budou zastoupeny po třech, resp. dvou členech; premiér přijal demisi ministra zahraničí Mellera
- 9.5. novou ministryní zahraničí jmenována Anna FOTYGA
- 10.7. demisi své vlády podal premiér Marcinkiewicz, sestavením nové rady ministrů pověřil 14.7. prezident svého bratra Jaroslawa Kaczyňského (19.7. ho ve funkci 240 : 205 hlasům schválil Sejm)
- 20.7. nástup nové vlády (MP Jaroslaw KACZYŃSKI, MZV Anna FOTYGA), která složila slib 14.7.

- 21.9. návrhem premiéra na odvolání místopředsedy vlády a předsedy Sebeobraný Leppera (provedeno 22.9.) začal rozpad vládní koalice; 26.9. odvolána i další ministryně za tuto stranu, ministryně práce a sociálních věcí Anna Kalata
- 16.10. předseda Sebeobraný Lepper byl v rámci obnovení většinové vládní koalice znovu instalován do funkce místopředsedy vlády a ministra zemědělství
- 17.10. návrh opozice na rozpuštění Sejmu byl 243 hlasy proti 182 a při 22 abstencích odmítnut (aby nabyl účinnosti muselo by návrh podpořit 307 ze 460 poslanců); rovněž návrh opozice na vyslovení nedůvěry vládě byl zamítnut 242:180 hlasy při 25 abstencích
- 18.10. podpisem dohody s Lidově národním hnutím (RLN) o jeho vstupu do vládní koalice si vládnoucí strana Práva a spravedlnost zajistila vládní většinu 245 ze 460 poslanců Sejmu

PORTUGALSKO

- 4.1. Ústavní soud schválil kandidaturu šesti osob a odmítl kandidaturu sedmi dalších v prezidentských volbách 22.1.
- 22.1. novým prezidentem zvolen Aníbal Antonio CAVACO SILVA, který získal 50,59 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho oponenti Manuel Alegre Duarte (20,72 %), Mario Soares (14,34 %), Jeronimo de Sousa (8,59 %), Francisco Louça (5,31 %) a Garcia Pereira (0,44 %) neuspěli (inaugurace do úřadu 9.3.)
- 30.6. rezignaci ze zdravotních důvodů oznámil ministr zahraničí Diogo Freitas do Amaral
- 3.7. novým MZV byl jmenován Luís Filipe MARQUES AMADO

PRINCŮV OSTROV

- 20.6. úřadujícím předsedou regionální vlády se stal João Paulo CASSANDRA
- 5.10. předsedou regionální vlády schválen José CASSANDRA

PUNTLAND

- 27.2. parlament schválil novou vládu, kterou jmenoval prezident Mohamud Muse Hersi
- 20.11. z příkazu prezidenta Mohamuda Adde Muse Hersiho bylo v zemi zavedeno islámské právo; opatření má zabránit růstu vlivu Svazu islámských soudů ze sousedního Somálska

RAKOUSKO

- 12.7. předseda Národní rady Andrea Kohl oznámil, že předčasné parlamentní volby se budou konat 1.10. (14.7. termín potvrdil parlament)
- 1.10. parlamentní volby do Národní rady se 183 členy
- 3.10. Schüsselova vláda podala demisi a byla pověřena výkonem funkce do sestavení nové vlády
- 11.10. sestavením nové vlády byl pověřen předseda vítězné SPO Alfred Gusenbauer
- 30.10. ustavující schůze Národní rady zvolila do jejího čela Barbaru PRAMMER-ovou

REUNION

- 22.8. úřadujícím prefektem se stal Franck-Olivier LACHAUD
- 28.8. úřad prefekta nastoupil Pierre-Henry MACCIONI

ROVNÍKOVÁ GUINEA

- 11.8. premiér Miguel Abia Biteo Borico předložil prezidentovi rezignaci své vlády
- 14.8. novým předsedou vlády jmenován Ricardo Mangue OBAMA NFUBE
- 17.8. jmenována nová vláda (MZV Pastor Micha ONDO BILÉ)

RUMUNSKO

- 7.2. předseda Poslanecké sněmovny Nastase, který byl spolu s pěti dalšími osobami obžalován z korupce, odmítl odstoupit z funkce
- 15.3. odstoupil předseda Poslanecké sněmovny Adrian Nastase
- 20.3. novým předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Bogdan OLTEANU
- 12.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 3.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

RUSKO

- 22.1. na prvním plenárním zasedání se sešli všichni členové Společenské komory Ruské federace
- 16.4. referendum schválilo hlasy 89,77 % voličů v Irkutské oblasti (při 69 % účasti) a 97,79 % voličů v Ust'-Ordynském burjatském AO (při účasti 99 %) plán na sloučení obou subjektů RF do jediného celku – Irkutské oblasti – s platností od r. 2008
- 15.5. Rusko začalo stahovat svá vojska z Gruzie
- 24.5. ministr obrany Sergej Ivanov ohlásil plán rozsáhlých změn v organizaci ozbrojených sil
- 30.6. Státní дума schválila zákon o vytvoření Kamčatského kraje spojením Kamčatské oblasti a Korjackého AO, které bylo odsouhlaseno obyvateli obou subjektů v referendech v říjnu 2005; nový kraj vznikne k 1.7.2007
- 30.9. Rusko zastavilo stahování svých vojsk z Gruzie v souvislosti s napětím kolem údajných ruských špiónů
- 7.12. Státní дума se na podporu lidových demonstrací v Abcházsku i výsledku referenda v Jižní Osetii jednomyslně vyslovila pro jejich odtržení od Gruzie
- 25.12. Rusko stáhlo svůj personál z velitelství ozbrojených sil ve Tbilisi

náčelník hlavního štábu válečného námořnictva admirál Vladimir MASORIN

RWANDA

- 3.1. vláda jmenovala guvernéry 5 nových provincií (Kigali, Severní, Jižní, Západní a Východní) a tím ukončila proces nového územně-správního uspořádání země, které od 1.1.2006 nahradilo dosavadních 12 provincií
- 11.3. změny ve vládě (MP i ZV zůstávají)

ŘECKO

- 14.2. změny ve vládě, novou ministryní zahraničí jmenována Dora BAKOYANNIS

SAINT PIERRE A MIQUELON

- 27.12.2005 prozatímním předsedou Generální rady se stal Paul JACCACHURY
- 27.1. novým předsedou Generální rady zvolen Charles DODEMAN
- 31.3. předsedou Generální rady zvolen Stéphane ARTANO
- 28.8. novým prefektem se stal Yves FAUQUER

SALVÁDOR

- 12.3. parlamentní volby do Zákodárného shromáždění s 84 členy
- 28.4. Salvador a Honduras inaugurovaly svou nově vymezenou státní hranici, čímž definitivně vyřešily teritoriální spor sahající do r. 1969
- 1.5. funkci předsedy Zákodárného shromáždění převzal prof. Rubén ORELLANA MENDOZA

SAMOA

- 28.2. rozpuštěno Zákodárné shromáždění
- 31.3. parlamentní volby do Zákodárného shromáždění (*Fono Aoaofaitulafono*) se 49 členy (předseda Tolofuaivalelei Falemoe LEIATAUA)
- 15.4. ukončen přepočítání hlasování v jednom obvodu a oznámeny konečné výsledky voleb
- 22.4. oznámeno složení nové vlády (MP a MZV TUILA'EPA Sailele Malielegaoi)

SAN MARINO

- 1.4. úřad nastoupili kapitáni-regenti Gian Franco TERENCE a Loris FRANCINI
- 4.6. parlamentní volby do Velké a generální rady se 60 členy
- 4.7. kapitáni-regenti pověřili sestavením nové vlády Stranu socialistů a demokratů (PSD), která se umístila na 2. místě v červnových volbách
- 27.7. parlament schválil nový Státní kongres s 10 členy (vládu), ministrem zahraničí se stal Fiorenzo STOLFI
- 1.10. úřad nastoupili kapitáni-regenti Antonio CARATTONI a Roberto GIORGETTI

SAÚDSKÁ ARÁBIE

- 20.10. král Abdulláh vydal zákon o nástupnictví, který poprvé formalizuje podmínky nástupu nového panovníka – zřizuje zvláštní orgán, tzv. Komisi věrnosti, sestavenou z mužských potomků zakladatele království Abdulazíze Ibn Saúda, která má zajistit hladký přechod moci, ustavuje pozici korunního prince, vybíraného v budoucnu králem po schválení touto komisí (netýká se dosavadního korunního prince Sultána) a upravuje vznik tzv. Přechodné vládní rady s 5 členy Komise, která může po dobu maximálně jednoho týdne vykonávat funkce krále, nebudou-li tak schopni činit dosavadní panovník ani korunní princ

SEVERNÍ IRSKO

- 6.4. premiéři Velké Británie a Irsko vydali ultimátum pro ustanovení nové koaliční vlády do 24.11., jinak budou volby do Severoirského shromáždění plánované na květen 2007 odloženy, budou zastaveny výplaty jeho 108 poslancům a v zemi bude obnovena přímá vláda Británie ve spolupráci s Irskem
- 15.5. pod předsednictvím nové šéfky Eileen BELL-ové bylo obnoveno zasedání Severoirského shromáždění, zvoleného 26.11.2003 (jeho činnost byla zastavena 14.10.2004, kdy byla obnovena přímá správa Londýna), které má nejpozději do 24.11. ustavit koaliční vládu
- 29.6. premiéři Velké Británie a Irsko jednali ve Stormontu, aby stanovili harmonogram dílčích kroků k ustavení koaliční vlády
- 4.10. Nezávislá monitorovací komise potvrdila, že Irská republikánská armáda v rámci mírového procesu z r. 2004 radikálně změnila své cíle i struktury k jejich dosažení; irská i britská vlády tuto informaci přivítaly

- 11.10. ve skotském městě St. Andrews zahájeny vrcholné rozhovory zástupců Británie, Irska a Severního Irska o politickém uspořádání v zemi a vytvoření koaliční vlády
- 13.10. na závěr třídního jednání se britská a irská vláda shodly na novém harmonogramu předání moci místním orgánům – do 10.11. mají dohodu potvrdit orgány katolické i protestantské strany, do 24.11. mají být nominováni první ministr a jeho zástupce, pak má dojít ke schválení plánu ve volbách nebo referendu, 14.3.2007 bude jmenována kompletní vláda, která se 26.3.2007 ujme výkonu svých funkcí – ke stejnému datu dojde k obnovení plné samosprávy Severního Irska a zrušení přímé správy Londýna
- 21.-22.11. obě komory britského parlamentu schválily zákon o znovuoostavení Severoirského shromáždění k 26.3.2007
- 24.11. na obnoveném zasedání Severoirského shromáždění odmítl předseda unionistické strany DUP Ian Paisley přijmout nominaci na hlavního ministra; republikánská Sinn Féin nominovala na místo jeho zástupce svého místopředsedu Martina McGUINNESS-e; proces volby budoucí vlády tak byl opět přerušen

SEVERNÍ KYPR

- 3.7. poprvé od referenda z r. 2004, v němž řecké obyvatelstvo odmítlo plán OSN na sjednocení ostrova, se sešli prezidenti obou komunit – Papadopoulos a Talat – aby oživilí reunifikační rozhovory podporované OSN
- 8.7. prezidenti Kypru a Severokyperské turecké republiky se pod patronátem OSN dohodli na krocích vedoucích k oživení mírového procesu, zastaveného r. 2004, kdy kyperští Řekové odmítli mírový plán OSN na sjednocení ostrova
- 11.9. odstoupila vláda koalice Republikánské turecké strany (CTP) a Demokratické strany (DP)
- 13.9. prezident požádal Ferdi Sabita SOYER-a o vytvoření nové vlády
- 25.9. prezident jmenoval novou koaliční vládu CTP s nově založenou Stranou svobody a reform (ORP), jejíž předseda Turgay AVCI se stal místopředsedou vlády a ministrem zahraničních věcí

SEVERNÍ MARIANY

- 9.1. na ustavující schůzi obou komor parlamentu byli jejich předsedy zvoleni Joseph M. MENDIOLA (Senát) a Oscar M. BABAUTA (Sněmovna reprezentantů)
- 9.1. úřad nastoupil guvernér Benigno Repeki FITIAL

SEVERNÍ OSETIE

- 29.8. úřadujícím předsedou vlády se stal Oleg Soltanbekovič CHACAJEV
- 6.9. novým předsedou vlády se stal Nikolaj Alexandrovič CHLYNCOV

SEYCHELY

- 26.5. změny ve vládě (novým MZV Patrick PILLAY)
- 1.6. Národní shromáždění odmítlo návrh na své rozpuštění
- 28.-30.7. v prezidentských volbách zvítězil James MICHEL s 53,73 % odevzdaných hlasů, v poli poražených skončili Wavel Ramkalawan (45,71 %) i Philippe Boullé (0,56 %)
- 9.8. jmenována nová vláda (MZV Patrick PILLAY)

SIERRA LEONE

- 1.1. oficiálně ukončena činnost mírové mise OSN UNAMSIL
- 4.8. prezident Kabbah oznámil konání všeobecných voleb, prvních po stažení mírových sil OSN koncem roku 2005, dne 28.7.2007
- 22.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1734 (2006) o prodloužení mandátu mise OSN UNIOSIL do 31.12.2007

SINGAPUR

- 20.4. vláda rozpustila Parlament a uvolnila tak cestu k předčasným všeobecným volbám, jejichž termín stanovila na 6.5.
- 6.5. volby do Parlamentu s 84 členy (předseda Abdallah TARMUGI)

SLOVENSKO

- 1.2. novým ministrem obrany byl místo J. Lišky, který odstoupil 27.1., jmenován Martin FEDOR
- 6.2. poté, co z ní vystoupilo Křesťanskodemokratické hnutí, se rozpadla koaliční vláda
- 7.2. tři ministři za Křesťanskodemokratické hnutí a předseda Národní rady Hrušovský rezignovali na své funkce v souvislosti s rozhodnutím své strany vystoupit z vládní koalice; premiér vyzval k vypsání předčasných voleb
- 9.2. Národní rada schválila 143 hlasy při 7 abstencích ústavní zákon o zkrácení volebního období o 3 měsíce, a umožnila tak konání parlamentních voleb 17.6.
- 10.2. prezident přijal emisi ministrů za KDH a novými ministry jmenoval Martina PADO (vnitro), László SZIGETI-ho (školství) a Lucii ŽITŇANSKOU (spravedlnost)
- 15.2. úřadující předseda Národní rady Béla Bugár vypsál předčasné parlamentní volby na 17.6.
- 30.3. odvolán ministr kultury František Tóth, jehož demisi přijal 31.3. prezident a 5.4. jmenoval jeho nástupcem Rudolfa CHMEL-a
- 17.6. předčasné parlamentní volby do Národní rady se 150 členy
- 20.6. prezident pověřil sestavením vlády Róberta Fica (její složení oznámeno 28.6.)
- 4.7. na ustavující schůzi Národní rady byl zvolen jejím předsedou Mgr. Pavol PAŠKA
- 4.7. poté, co byla 2.7. podepsána koaliční smlouva stran Směr-SD, HZDS-LS a SNS, přijal prezident demisi dosavadní vlády a jmenoval novou koaliční vládu (MP doc. JUDr. Róbert FICO, MZV Ján KUBIŠ); Národní rada SR jí vyslovila důvěru 4.8. 80 proti 55 hlasům.

SOMALILAND

- V/06 prezident Kahin navrhl z důvodů vnitrostátní bezpečnostní situace prodloužení funkčního období poradního orgánu – Sněmovny stařešinů – do října 2010, ačkoliv mělo skončit v říjnu tohoto roku; přes odpor opozice Ústavní soud tento návrh podpořil a Sněmovna stařešinů jej schválila

SOMÁLSKO

- 5.1. na jednání v Jemenu bylo dosaženo pětistranné dohody mezi prezidentem, premiérem, předsedou parlamentu a zástupci Keni a Jemenu o uskutečnění plenárního zasedání přechodného parlamentu do 30 dní po jeho přestěhování z exilu v Keni na somálské území (nejprve Baidoa, pak Mogadišo) a o

- přestěhování sídla vlády z Jowharu do Mogadiša; prezident se dosud pro přesídlení do hlavního města z důvodů bezpečnostních rizik nerozhodl
- 30.1. prezident a předseda parlamentu se v Nairobi dohodli, že parlament zvolený před 18 měsíci se poprvé na somálské půdě sejde 26.2. ve městě Baidoa
 - 26.2. ve městě Baidoa se sešlo 205 z 275 poslanců parlamentu, poprvé na somálském území
 - 10.5. neúspěch jednostranného příměří, vyhlášeného islámskými milicemi v bojích s kmenovými náčelníky, ovládajícími hlavní město, přispěl k zesílení ozbrojených srážek, které město zachvátily v březnu, tj. po přestěhování státních orgánů na půdu Somálska
 - 14.5. na výzvu kmenových vůdců i zahraničních mocností podepsaly obě strany bojující o vliv nad Mogadišem dohodu o příměří, kterou za Svaz islámských soudů podepsal šejch Sharif Sheikh Ahmed, za sekulární Spojenectví pro obnovení míru a boj proti terorismu Nuur Daqle
 - 4.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
 - 5.6. po týdenních bojích se kontroly nad Mogadišem zmocnili islamisté ze Svazu islámských soudů, kteří vytlačili alianci 11 kmenových velitelů, ovládajících hlavní město 15 let; vláda přislíbila zahájit s islamisty jednání
 - 15.6. v New Yorku vytvořena tzv. kontaktní skupina na pomoc Somálsku, jejímž členy jsou USA, Velká Británie, Norsko, Švédsko, Itálie, Tanzanie a EU
 - 22.6. v súdánském Chartúmu byla pod patronátem Arabské ligy uzavřena dohoda o ukončení vojenských operací mezi zástupci prozatímní vlády, vedenými prezidentem Abdullahi Yusufem, a Svazu islámských soudů (místopředseda šajch Husein Mohamud Jumaale), které ovládly hlavní město Mogadišo, sídlo vlády Baidoa, Jowhar a další města v jižním Somálsku; Svaz uznal legitimitu prozatímní vlády, s níž se dohodl na pokračování mírových rozhovorů 8.7.
 - 23.6. v rozporu s dohodou s prozatímní vládou ustavil Svaz islámských soudů paralelní mocenské orgány na ovládaném území; mají je tvořit Zákonodárna rada Nejvyšší somálské rady islámských soudů s 88 členy (předsedou šajch Hassan Dahir AWEYS) a 8-členný výkonný výbor, v čele s předsedou Nejvyšší somálské rady islámských soudů (nový název Svazu) šajchem Sharifem Shaikh AHMED-em
 - 9.7. premiér Ghedi oznámil, že prozatímní vláda se poté, co milice islámských soudů obnovily boje v Mogadišu, nezúčastní pokračování mírových rozhovorů, které mělo začít 8.7.
 - 17.7. prozatímní prezident změnil pod tlakem výsledků jednání Mezinárodní kontaktní skupiny v Bruselu své negativní stanovisko k jednání se Svazem islámských soudů
 - 19.7. prozatímní vláda vyslovila připravenost vyslat vojska na obranu svých pozic před útoky příznivců Svazu islámských soudů
 - 20.7. na pozvání prezidenta Yusufa vstoupily do země na ochranu sídla prozatímní vlády v Baidoa etiopské vojenské jednotky
 - 25.7. představitelé Svazu islámských soudů odmítli jednat s vládou o řešení vzájemného konfliktu, dokud etiopští vojáci neopustí zemi; před tím vláda vyjádřila souhlas s jednáním v Chartúmu, které mělo začít o víkendu
 - 27.7. na protest proti odporu premiéra jednat s islamisty rezignovalo 19 ministrů a jejich náměstků, kteří odmítají přítomnost etiopských vojsk; opozice vyzvala k hlasování o důvěře prozatímní vládě (1.8. rezignovalo dalších 5 členů vlády, 2.8. další 4)

- 30.7. opozici se v parlamentu nepodařilo vyslovit nedůvěru prozatímní vládě, protože pro tento krok nezískala ústavou požadovaných 138, ale pouze 126 hlasů
- 2.8. poté, co na protest proti přítomnosti etiopských vojsk v zemi odstoupilo už 37 členů vlády, vyslovili i předseda a další členové prozatímního parlamentu svou připravenost odletět k jednáním se Svazem islámských soudů do Súdánu (3.8. záměr poslanců schválil i prezident Abdullahi Yusuf)
- 7.8. prozatímní vláda se, poté co ji opustilo více než 40 členů, rozhodla podat demisi s tím, že premiér Ghedi sestaví novou vládu s 31 členy do týdne
- 14.8. premiér Ghedi vyzval k příměří s jednotkami Svazu islámských soudů a k zahájení jednání o míru v Chartúmu, kam je připraven vyslat vládní delegaci; také Svaz islámských soudů přistoupil na jednání v Chartúmu od 31.8.
- 20.8. do země vstoupily etiopské vojenské jednotky a začaly pochod na město Baidoa, sídlo prozatímní vlády; představitel vlády u EU Yusuf Mohamed Ismail se téhož dne sešel v Ženevě se zahraničním tajemníkem vzbouřecké Eritrejské osvobozené fronty Yohannesem Zeremariou, aby s ním jednal o spolupráci
- 21.8. premiér Ghedi jmenoval novou vládu s 31 členem (MZV Ismael Mohamed HURRE alias BUUBA) – 23.8. se vláda ujala funkce
- 2.9. v Chartúmu zahájeny pod patronátem Arabské ligy první přímé rozhovory mezi prozatímní vládou a Svazem islámských soudů o rozdělení kontroly nad zemí (skončily 4.9. dohodou o vytvoření společné armády a vzdání se zahraniční vojenské pomoci, potvrzením předcházejícího příměří a dohodou na termínu dalšího jednání 30.10.)
- 5.9. na zasedání regionálního Mezivládního úřadu pro rozvoj -IGAD – v Nairobi se prozatímní vláda dohodla s Etiopií a Keňou na vyslání mírových jednotek do země na ochranu prozatímní vlády; summit se však nedohodl na vyslání oficiálních mírových sil IGAD, jak požadoval prezident Yusufi
- 13.9. přes odpor Svazu islámských soudů schválila v Addis Abebě Rada pro mír a bezpečnost AU vyslání 8 tisíc příslušníků mírových sil na podporu prozatímní vlády
- 29.9. premiér Ghedi pohrozil zásahem etiopských a keňských vojsk, jestliže islamisté zaútočí na jeho prozatímní federální vládu a její dočasné sídlo v Baidoa
- 9.10. islamisté obvinili etiopská vojska z útoku na město Bur Haqaba a vyhrožují vyhlášením „svaté války“
- 19.10. Mezinárodní kontaktní skupina pro Somálsko, která se sešla v Nairobi, varovala před hrozbami militarizace země a porušováním dohod mezi prozatímní vládou a Svazem islámských soudů
- 30.10. hlavní představitel Svazu islámských soudů pro zahraniční vztahy Ibrahim Hussein Adow oznámil, že rozhovory vlády se Svazem budou odloženy dokud etiopská vojska neopustí zemi
- 5.11. po jednání s předsedou prozatímního parlamentu Šarífem Hassanem Šajchem Adanem vyslovil představitel Svazu islámských soudů šajch Mohamed Ibrahim připravenost přijmout nabídku vlády na mírová jednání v Chartúmu, která by měla zabránit vypuknutí občanské války
- 11.11. prozatímní vláda odmítla dohodu o návratu k jednání, kterou 10.11. uzavřela v Mogadišu skupina poslanců prozatímního parlamentu se zástupci Svazu islámských soudů, neboť poslanci vedení svým předsedou neměli k takovému jednání mandát

- 29.11. RB OSN přijala rezoluci č. 1721 (2006), kterou vyzvala generálního tajemníka OSN, aby obnovil činnost panelu, kontrolujícího porušování zákazu dovozu zbraní do Somálska
- 3.12. v Djibouti zahájeny za účasti zástupců sousedních zemí přímé rozhovory mezi vládou Etiopie a Svazem islámských soudů Somálska
- 6.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1725 (2006), která zmocňuje misi sedmi států východní Afriky sdružených v Mezivládním úřadu pro rozvoj (IGAD) a AU, aby podpořily prozatímní vládu proti Svazu islámských soudů zřízením ochranné mise na 6 měsíců, a vyzývá k zahájení mírových rozhovorů v Chartúmu
- 7.12. zatímco prozatímní vláda krok OSN přivítala, Svaz islámských soudů jej odmítl jako výzvu k zásahu 8000 příslušníků afrických mírových sil do vnitřních záležitostí země a jako pokus o její destabilizaci
- 8.12. v západním Somálsku u města Baidoa začaly ozbrojené srážky mezi silami prozatímní vlády podporovanými etiopskými vojsky a milicemi Svazu islámských soudů
- 12.12. Svaz islámských soudů dal etiopské vládě sedmidenní ultimátum na stažení svých vojáků z území Somálska, jinak bude Etiopie vystavena masivnímu útoku (19.12. lhůta marně uplynula)
- 15.12. prezident Abdullahi Yusuf vyloučil okračování mírových rozhovorů se Svazem islámských soudů, kontrolujícím většinu jihu země
- 20.12. na naléhání zvláštního vyslance EU Louise Michela souhlasily prozatímní vláda i Svaz islámských soudů s bezpodmínečným obnovením mírových rozhovorů a se zastavením palby
- 24.12. etiopská vláda poprvé oficiálně připustila, že na pozvání prozatímní vlády vyslala do země své jednotky, které zahájily akci na uvolnění postavení vládních jednotek u Baidoa
- 25.12. etiopské vojsko zahájilo bombardování letišť v držení Svazu islámských soudů
- 27.12. vládní a etiopská vojska obsadila město Jowhar
- 28.12. ve snaze zabránit masakru opustily síly Svazu islámských soudů hlavní město Mogadišu a stáhly se do Kismaya; toto město opustily 31.12. před příchodem spojených vojsk vlády a Etiopie
- 29.12. prozatímní vláda se oficiálně přemístila do Mogadiša
- 30.12. prozatímní parlament vyhlásil tříměsíční výjimečný stav v celé zemi

SPOJENÉ ARABSKÉ EMIRÁTY

- 4.1. zemřel viceprezident a předseda vlády, vládce Dubaje šajch Maktúm bin Rašíd al-Maktúm; ve všech funkcích jej nahradil jeho bratr a dosavadní korunní princ Dubaje šajch MUHAMMAD bin Rašíd al-Maktúm (5.1. to potvrdila Nejvyšší rada federace)
- 9.2. rekonstrukce vlády (MP generál šajch MUHAMMAD bin Rašíd al-Maktúm, MZV šajch ABDULLÁH bin Zajíd al-Nahajján)
- 16.12. I. kolo parlamentních voleb do Federální národní rady (*Majlis Watani Itihad*, 44 čl.), která má poradní charakter a jejíž polovinu volí občané a polovinu jmenují vládcí příslušných států (ve Fudžajře /2 poslanci/ a Abu Zabí /4/)
- 18.12. II. kolo parlamentních voleb v Dubaji (4) a Rás al-Chajmě (3)
- 20.12. III. kolo parlamentních voleb v Šarže (3), Adžmánu (2) a Umm al.-Kavajnu (2)

SRBSKO

- 16.2. vláda odmítla přijmout pravidla pro organizování referend a trvá na tom, aby případné vystoupení Černé Hory z unie bylo platné pouze tehdy, vysloví-li se pro ně 55 % všech potenciálních voličů
- 20.-21.2. ve Vídni se konalo za účasti zástupců tzv. konzultativní skupiny (Velká Británie, Francie, Německo, Itálie, Rusko a USA) přímé jednání mezi delegacemi Srbska a Kosova o jeho konečném statut
- 23.5. prezident Srbska potvrdil, že jeho země uznává výsledky černoohorského referenda a samostatnost Černé Hory (15.6. Srbsko oficiálně uznalo nezávislou Republiku Černá Hora)
- 3.6. ministrem zahraničí se stal Vuk DRAŠKOVIĆ
- 5.6. Skupština schválila na mimořádném zasedání 126 hlasy při abstenci 124 opozičních poslanců deklaraci o svrchovanosti země a právním nástupnictví soustátí Srbska a Černé Hory, kterou přednesl její předseda Predrag Marković
- 18.7. EU přislíbila, že nebude vyvíjet nátlak na Srbsko, aby se vzdalo Kosova a smířilo se s jeho nezávislostí
- 24.7. za účasti prezidentů a premiérů Srbska a Kosova se konala ve Vídni další, patrně rozhodující etapa jednání o budoucnosti této srbské provincie, sponzorovaných OSN (jednání skončilo krachem)
- 11.8. předsedkyně Koordinačního střediska pro Kosovo Sanda Rašković – Ivić připustila rozdělení Kosova, pokud nebude nalezeno žádné jiné trvalé řešení
- 12.9. premiér Koštunica předložil parlamentu návrh na přijetí nové ústavy, která posílí autonomii Kosova a bude následně předložena ke schválení referendu
- 30.9. parlament jednomyslně schválil novou ústavu země, která vyhláší suverenitu země nad Kosovem, dosud spravovaným OSN; ústava bude předložena ke schválení lidovým referendem 28.-29.10. a v případě jejího schválení slíbil premiér Koštunica vyhlásit předčasné parlamentní volby
- 1.10. vládu opustila jedna z koaličních stran – G17Plus – která tím protestuje proti nevydání válečného zločince generála Mladiče mezinárodnímu tribunálu
- 29.10. ve všelidovém referendu schválilo 51,6 % všech oprávněných voličů (96,5 % hlasujících, při účasti 53,5 %) návrh nové ústavy, prohlašující Kosovo integrální součástí země (parlament vyhlásil její platnost 8.11.)
- 10.11. prezident vyhlásil předčasné parlamentní volby na 21. ledna 2007

SRBSKO-ČERNÁ HORA

- 7.2. parlament rozhodl, že proběhne celostátní referendum o zachování či skončení existence soustátí Srbska a Černé Hory
- 21.5. v celonárodním referendu se za účasti 85 % oprávněných voličů vyslovilo 55,3 % hlasujících pro vystoupení Černé Hory ze svazku se Srbskem a pro jeho nezávislost
- 23.5. svazový prezident Svetozor Marović oznámil, že 1.6. odstoupí on i jeho vláda z funkce
- 4.6. předseda černoohorského parlamentu Ranko Krivokapić vyhlásil na jeho mimořádném slavnostním zasedání nezávislost země
- 5.6. vyhlášením nezávislosti Srbska zaniklo soustátí Srbska a Černé Hory

SRÍ LANKA

- 20.1. 15 politických stran se dohodlo na obnovení mírového procesu s LTTE

- 25.1. norský zprostředkovatel Erik Solheim oznámil, že vláda i LTTE souhlasí s obnovením rozhovorů o klidu zbraní v Ženevě v únoru; obě strany tuto skutečnost potvrdily
- 4.2. prezident prohlásil, že připravované jednání vlády s LTTE nemůže ohrozit jednotu země a vést k jejímu rozdělení
- 22.-23.2. v Ženevě proběhla za zprostředkování Norska po 3 letech další fáze rozhovorů mezi zástupci vlády a tamilských rebelů z LTTE o snížení násilí a obnovení rozhovorů o aplikaci dohody o míru; obě strany se dohodly na 2. kole jednání 19.-21.4. v Ženevě
- 17.3. norská vláda jmenovala novým zprostředkovatelem v konfliktu na Srí Lance Jona Hanssena-Bauera
- 16.4. kvůli vzrůstajícímu etnickému násilí na území obývaném Tamily a útokům armády na pozice LTTE, odvolal politický vůdce LTTE S.P. Thamilselvan účast na druhém kole plánovaných rozhovorů s vládou, které se mělo konat ve dnech 24.-25.4. v Ženevě
- 9.5. ani japonskému zprostředkovateli Jasuši Akašimu se nepodařilo přesvědčit velení LTTE, aby se vrátilo k mírovým rozhovorům s vládou
- 27.5. norský zprostředkovatel Jon Hanssen-Bauer oznámil, že zástupci vlády i rebelů z LTTE vyslovili zásadní souhlas s obnovením vzájemných rozhovorů o nastolení míru příští měsíc v Norsku
- 8.6. poté, co se zástupci LTT na jednání v Oslu odmítli setkat s představiteli vlády v přímém dialogu, byl oznámen odklad rozhovorů na neurčito
- 19.6. po týdnech vzrůstajícího násilí na území obývaném Tamily vyzvala vláda LTTE k obnovení mírových rozhovorů, aby se zabránilo obnovení občanské války
- 24.6. LTTE prodloužila termín začátkem června deklarovaného odchodu pozorovatelů EU nad dodržováním příměří (SLMM) z jednoho měsíce až do začátku září 2006
- 4.7. prezident Rajapakse opakovaně vyzval velení LTTE k obnovení jednání o míru, přerušeno v únoru v Ženevě, a to bez jakýchkoliv předběžných podmínek
- 28.7. Finsko a Dánsko oznámily stažení svých příslušníků ze severské monitorovací mise EU (SLMM), kontrolující dodržování příměří z r. 2002; skončení mise do 1.9. žádají velitelé LTTE
- 1.8. vzhledem k obnovení bojů v okolí města Trincomalee prohlásili vůdci LTTE dohodu o příměří z r. 2002 za překonanou a neplatnou, přestože oficiálně dosud platí a pozorovatelská mise OSN SLMM nadále vyvíjí svou činnost
- 1.9. po Finsku a Dánsku, které tak učinily již 28.7., stáhlo i Švédsko své vojáky z mise SLMM, v níž zůstávají zástupci Norska a Islandu
- 12.9. norští zprostředkovatelé oznámili, že obě strany občanské války – vláda i tamilští povstalci – vyslovily souhlas s obnovením mírových rozhovorů začátkem října v Oslu (vláda svou připravenost k jednání 13.9. popřela)
- 4.10. tajemník vlády pro mírová jednání Palitha Kohona vyjádřil připravenost vlády zúčastnit se dalšího kola jednání s LTTE, které má proběhnout 28.-30.10. v Ženevě
- 28.-29.10. rozhovory v Ženevě skončily nedohodou v otázce znovuotevření dálnice A9 spojující město Jaffna se zbytkem země, jak požaduje LTTE; datum příští schůzky nebylo stanoveno
- 27.11. velitel LTTE Velupillai Pirabhakaran prohlásil, že jediným řešením osudu Tamilů na Srí Lance je vyhlášení nezávislého státu Tamil Eelam; další mírová jednání s vládou označil jako nefunkční

- 3.12. na nátlak norského emisara Jona Hanssen-Bauera slíbila vláda zrevidovat svůj dosud negativní přístup k posledním krokům rebelů z LTTE

STŘEDOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 31.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
3.9. jmenována nová vláda (MP Elie DOTE, MZV Côme ZOUMARA)
14.11. vláda vyslovila spokojenost s logistickou a zpravodajskou podporou Francie v jejím boji proti rebelům ze Svazu demokratických sil pro jednotu (UFDR), kteří pronikají do země ze Súdánu a obsadili dvě města na východě země – Birao a Ouadda-Djalle

SÚDÁN

- 13.1. vláda odmítla návrh generálního tajemníka OSN na vyslání sil USA a EU do Darfúru na pomoc mírovým jednotkám AU
20.1. na základě dohody podepsané jejich zástupci Chalílem Ibrahimem Mohammedem (za JEM) a Chámisem Abdallou Abakarem a Minni Arcua Minnawim (za SLM/A) vytvořily dvě osvobozené organizace v Darfúru – Hnutí za spravedlnost a rovnost (JEM) a Súdánské osvobozené hnutí/armády (SLM/A) Spojené revoluční síly západního Súdánu
8.2. na jednání v Tripolisu se Súdán a Čad dohodly na ukončení krize, spojené s ozbrojenými srážkami v hraničním území obou států, a na dislokaci mezinárodních mírových jednotek v tomto území
10.3. Rada pro mír a bezpečnost AU prodloužila o dalších 6 měsíců pobyt mírových sil v Darfúru
23.3. RB OSN schválila rezoluci č. 1663 (2006) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIS do 24.9.2006
29.3. RB OSN schválila rezoluci č. 1665 (2006) o prodloužení mandátu panelu expertů, vyslaných do Darfúru podle rezoluce č. 1591 (2005) z 29.3.2005, a to do 29.9.2006
9.4. v nigerijské Abuji skončilo bez konkrétního výsledku jednání zástupců vlády a vzbouřenců ze SLM/A a JEM na nejvyšší úrovni o řešení konfliktu v Darfúru, zprostředkované AU, následující přímá jednání mají dosáhnout dohody ve lhůtě stanovené AU, tj. do 30.4.
30.4. dohodu, připravenou AU, podpořila ve stanovené lhůtě jenom vláda, povstalci ze SLM/A a JEM ji odmítli podepsat i v prodloužené lhůtě do 4.5.
5.5. zástupci vlády a hlavní frakce Súdánské osvobozené armády (SLM/A) vedené Minni Arcua Minawim, jako největší povstalecké skupiny v Darfúru, podepsali v Abuji mírovou smlouvu navrženou AU
15.5. AU varovala před sankcemi OSN dvě menší povstalecké skupiny z Darfúru – JEM a frakci SLM/A vedenou Abdel Wahídem Muhammadem al-Núrem – které se odmítly připojit k jí dojednané smlouvě, pokud tak nečiní ani v prodloužené lhůtě do konce května
16.5. RB OSN přijala rezoluci č. 1679 (2006) o vyslání mírových sil OSN do oblastí Darfúru, kde by příp. převzaly úlohu mírových jednotek AU (AMIS), k jejichž posílení rovněž vyzvala; stejně tak apelovala na všechny strany konfliktu v Darfúru, aby přistoupily k dohodě o nastolení míru
1.6. po vypršení lhůty AU se k dohodě vlády a rebelů ze SLA o smíření v Darfúru z 5.5. definitivně nepřipojili vzbouřenci z Hnutí spravedlnosti a rovnosti (JEM) a frakce Súdánské osvobozené armády/SLM. Obě skupiny požadují více

- míst v prozatímní vládě, vliv při odzbrojování milicí *janjaweed* a kompenzace pro oběti konfliktu.
- 19.6. povstalci z Východní fronty operující ve východní části země a zastupovaní svým předsedou Alseiedem Musou Mohamedem Ahmadem podepsali v Asmaře pod patronátem eritrejských zprostředkovatelů s ústřední vládou, zastupovanou poradcem prezidenta Mustafou Osmanem Ismailem, dohodu o příměří, která má ukončit nepřátelství a zajistit dlouhodobé řešení problémů, souvisejících s marginalizací příslušníků původních kmenů Beja a Rashaida arabskými přistěhovalci
 - 2.7. AU vyslovila souhlas s požadavkem OSN, aby prodloužila mandát svých mírových sil v Darfúru (AMIS) o další 3 měsíce, tj. do 31.12.2006
 - 26.7. vlády Súdánu a Čadu uzavřely v Djameně dohodu o tom, že nebudou na svém území trpět činnost vzbouřeneckých organizací, působících proti druhému účastníku dohody
 - 1.8. při příležitosti 1. výročí smrti jihosúdánského vůdce Johna Garanga obě vládnoucí strany – Národní kongres a SPLM – potvrdily své závazky vyplývající z rámcové mírové dohody o situaci v jižním Súdánu z 9.1.2005
 - 24.8. vládnoucí politická strana odmítla návrh rezoluce RB OSN o vyslání mírových jednotek do Darfúru
 - 31.8. RB OSN přijala rezoluci č. 1706 (2006) o rozmístění sil OSN v počtu 17 500 vojáků a 3000 policistů v Darfúru formou rozšíření mandátu mírové mise UNMIS, jež by nahradila síly AMIS Africké unie; súdánská vláda ji obratem odmítla
 - 3.9. vláda vyzvala mírové jednotky AU, aby opustily území Darfúru do 30.9., kdy skončí jejich mandát (Rada míru a bezpečnosti AU to 4.9. potvrdila)
 - 20.9. AU rozhodla o prodloužení mandátu svých mírových sil v Darfúru do 31.12.2006 (21.9. to jménem vlády přivítal náměstek ministra zahraničí Al-Sammani Al-Wasila Al-Sammani)
 - 22.9. RB OSN přijala rezoluci č. 1709 (2006), prodlužující mandát mise OSN UNMIS do 8.10.2006
 - 14.10. vláda podepsala mírovou smlouvu s tzv. Východní frontou, sdružující povstalce z Kongresu kmene Beja a tzv. Svobodných lvů Rashaidy, bojujících už 10 let za větší centrální podporu těmito kmeny obývaného území při hranicích s Eritreou
 - 22.10. vláda nařídila zmocněnci OSN pro řešení konfliktu v Darfúru Janu Pronkovi, aby do 25.10. opustil zemi (lhůta prodloužena do 30.10.)
 - 28.10. OSN potvrdila, že přes snahu vlády ukončit jeho misi do 30.10. zástupce OSN Jan Pronk v zemi zůstane do konce svého mandátu, tj. do 31.12.2006
 - 27.11. prezident odmítl rezoluci RB OSN č. 1706 a s ní spojenou mírovou misi OSN-AU v Darfúru; nadále trvá pouze na možnosti přijmout africké mírové jednotky pod velením AU
 - 30.11. Rada pro mír a bezpečnost AU obnovila mandát mírových sil mise AU v Darfúru AMIS na dalších 6 měsíců od 1.1.2007 poté, co súdánská vláda odmítla účast sil OSN na mírových operacích
 - 26.12. prezident vyjádřil podporu plánu OSN na vyslání spojených mírových sil OSN a AU do Darfúru

SVALBARD

II/05 guvernérem se stal Sven Ole FAGARNÆS

1.10.2005 úřad guvernéra nastoupil Per SEFLAND

SVATÁ HELENA

26.5.2004 úřad správce dependence Tristan da Cunha nastoupil Mike HENTLEY

SVATÁ LUCIE

- 11.12. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 17 členy
- 15.12. Poslanecká sněmovna zvolila svým předsedou Josepha Badena ALLAIN-a a předsedou vlády Sira Johna George Melvina COMTON-a
- 19.12. slib složila nová vláda (MZV Rufus BOUSQUET)

SVATÝ TOMÁŠ

- 16.1. na nátlak premiérky Marie do Carmo Trovoa Silveirové odstoupil pro podezření z korupce ministr zahraničí Ovídio Manuel Barbosa Pequeno, úřadujícím MZV jmenován ministr obrany pplk. Oscar Aguilar SACRAMENTO E SOUSA
- 26.3. parlamentní volby do Národního shromáždění z 55 členy (předseda Francisco DA SILVA)
- 21.4. jmenována nová vláda (MP Tomé Soares da VERA CRUZ, MZV Carlos Gustavo DOS ANJOS)
- 30.7. v prezidentských volbách znovu zvolen Fradique DE MENEZES se 60,58 % odevzdaných hlasů, zatímco Patrice Emery Trovoada získal 38, 82 % a Nilo Guimarães 0,59 % odevzdaných hlasů

SWAZIJSKO

- 26.1. král vydal dekret, kterým vstoupila 8.2. v platnost nová ústava země
- 24.2. provedena rekonstrukce vlády, v níž se novým ministrem zahraničí stal Moses Mathendele DLAMINI
- 18.8. téměř 350 tradičních náčelníků odmítlo na svém shromáždění novou ústavu, která obnovila činnost politických stran a náčelníky připravila o politickou i společenskou moc
- 28.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají); z funkce předsedy Poslanecké sněmovny odstoupil S'gayoyo Magongo, který byl jmenován ministrem informací, novým předsedou byl později zvolen princ GUDUZA

SÝRIE

- 11.2. dosavadní ministr zahraničí Farúk al-Šara'a zvolen viceprezidentem
- 11.2. prezident provedl změny ve vládě, novým ministrem zahraničí byl jmenován Valíd al-MU'ALLIM /Walid al-Muallem/

ŠALOMOUNOVY OSTROVY

- 16.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- II/06 generální guvernér oznámil konání všeobecných voleb 5.4.
- 5.4. parlamentní volby do Národního parlamentu s 50 členy (předseda Peter KENILOREA)
- 18.4. po ztrátách, která jeho strana utrpěla ve volbách do parlamentu, odstoupil premiér Kemakeza; novým předsedou vlády byl 27 hlasy poslanců proti 23 zvolen jeho dosavadní zástupce Snyder RINI (20.4. byl složením ústavního slibu uveden do úřadu)

- 21.4. premiér jmenoval novou vládu, jejíž složení nebylo zveřejněno
- 25.4. na základě obvinění z korupce, podporovaného protesty veřejnosti a útoky opozice, odstoupil nově jmenovaný premiér Rini, jež měl v parlamentu 26.4. čelit hlasování o důvěře a proti níž se postavilo i pět vládních poslanců
- 4.5. Národní parlament zvolil novým premiérem 28 hlasy proti 22 dosavadního vůdce opozice Manasseha SOGAVARE-ho
- 5.5. jmenována nová vláda (MZV Patteson OTI)
- 14.7. vláda jmenovala 4-člennou zvláštní komisi, která má prošetřit nepokoje v hlavním městě v dubnu, které svrhly premiéra Riniho
- 18.7. premiér Sogavare prodloužil mandát Austrálií vedené Regionální pomocné mise (RAMSI) do 24.7.2007
- 6.10. představitel opozice Fred Fono ohlásil pokus o svržení vlády premiéra Sogavareho, která odmítá Austrálii vydat generálního prokurátora a australského občana Juliana Motiho podezřelého z trestného činu; hlasování o důvěře bylo nakonec odloženo o týden
- 25.10. čelní představitelé Fóra národů jižního Tichomoří odsouhlasili na žádost premiéra Sogavareho obnovení činnosti mise RAMSI

ŠPANĚLSKO

- 22.1. dosaženo dohody mezi vládou a katalánskými autonomisty z CiU o větší autonomii Katalánska
- 19.2. vláda odmítla nabídku baskické separatistické organizace ETA na jednání a dialog o trvalém příměří s tím, že ETA musí nejdříve složit zbraně
- II/06 parlament přijal rozšířený statut autonomie pro Valencii
- 22.3. baskická separatistická organizace ETA (Euskadi ta Askatasuna) ohlásila trvalé příměří od 24.3.2006 a svou podporu demokratickým procesům v Baskicku
- 30.3. Poslanecká sněmovna Korteseů schválila 189 hlasy proti 154 statut větší autonomie Katalánska, umožňující mu větší kontrolu finanční politiky a soudnictví; obyvatelstvo Katalánska má tento plán schválit v červnu 2006, přičemž katalánští separatisté považují připravovaná opatření za nedostatečná (10.5. tak učinil i Senát)
- 11.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 21.5. premiér oznámil, že v červnu budou zahájena oficiální přímá jednání mezi vládou a ETA
- 18.6. 73,9 % hlasujících proti 20,8 % účastníků referenda schválilo projekt větší autonomie pro Katalánsko; účast voličů v referendu dosáhla 49 %
- 29.6. premiér Zapatero oznámil zahájení oficiálních rozhovorů s představiteli ETA (první oficiální rozhovory začaly v San Sebastianu 6.7.)
- 24.9. představitelé ETA oznámili, že její bojovníci neodevzdají své zbraně dříve, než Baskicko získá nezávislost na Španělsku
- 1.11. první volby do regionálního parlamentu Katalánska (138 čl.) s rozšířenými pravomocemi
- 30.12. poté, co ETA podnikla bombový útok na madridské letiště Barajas, oznámil premiér přerušení všech kroků vedoucích k pokračování dialogu s ní

ŠVÉDSKO

- 21.3. odstoupila ministryně zahraničí Laila Freivaldsová, úřadující ministrem se stal její dosavadní náměstek Bosse RINGHOLM
- 27.3. novým ministrem zahraničí jmenován Jan Kenneth ELIASSON (nástup 24.4.), úřadující ministryní zahraničí se do té doby stala Carin JÄMTLIN

- 17.9. parlamentní volby do Říšského sněmu s 349 členy
- 2.10. ustavující schůze Říšského sněmu zvolila jeho předsedou Pera WESTERBERGA
- 3.10. premiér Persson podal demisi své vlády do rukou předsedy Říšského sněmu Westerberga, který ji pověřil výkonem funkce do sestavení vlády nové
- 5.10. Říšský sněm 175:169 hlasy schválil novým předsedou vlády Johna Fredrika REINFELDT-a
- 6.10. nově jmenovaný premiér John Fredrik Reinfeldt jmenoval svou vládu (MZV Carl BILDT)

ŠVÝCARSKO

- 1.1. úřad prezidenta a viceprezidentky nastoupili Moritz LEUENBERGER a Micheline CALMY-REY
- 13.12. prezidentkou na r. 2007 zvolena 147 hlasy ze 192 možných hlasů členů Spolkového shromáždění Micheline CALMY-REY, viceprezidentem 161 hlasem Pascal COUCHEPIN

TÁDŽIKISTÁN

- 6.11. v prezidentských volbách byl za účasti 91 % oprávněných voličů do čela státu zvolen znovu Emomali RACHMONOV, pro kterého hlasovalo 79,3 % přítomných voličů; ostatní kandidáti vykázali následující zisk hlasů: Abduhalim Ghafforov – 2,8 %, Amir Burijevič Qoraqulov – 5,1 %, Olimdžon Bobojev – 6,2 %, Ismoil Ibrohimovič Talbakov – 5,2 % (inaugurace 18.11.)
- 30.11. prezident odvolal vládu premiéra Akilova
- 30.11. prezident současně vydal dekret o nové struktuře orgánů ústřední moci a předsedou vlády jmenoval znovu Akila Ghajbullojeviče AKILOV-a
- 1.12. jmenována nová vláda, ministrem zahraničí se stal Chamrochon ZARIPOV (Nejvyšší rada ji schválila 16.12.)

TANZÁNIE

- 4.1. prezident jmenoval novou vládu (MP Edward Ngoyai LOWASSA, MZV Asha-Rose MIGIRO)

THAJSKO

- 11.2. předseda vlády nabídl její kritikům, že vláda uspořádá referendum o změnách ústavy
- 24.2. premiér rozpustil Národní shromáždění a navrhl králi konání předčasných parlamentních voleb 2.4., tj. tři roky před plánovaným termínem; opozice tento krok odsoudila a vyhlásila bojkot voleb
- 2.4. předčasné parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 500 členy proběhly za bojkotu opozice a skončily neobsazením mandátu ve 39 obvodech, kde vlivem bojkotu klesla předepsaná účast pod 20 %
- 4.4. po všelidových protestech odstoupil z funkce premiér Tchaksin Šinavatra, jehož vláda bude funkci vykonávat do doby, než bude jmenován novým premiér (úřadujícím předsedou vlády se stal dosavadní vicepremiér Čitčaj VANASATCHIDJA)
- 19.4. předčasné parlamentní volby do Senátu s 200 členy

- 23.4. i doplňující volby ve 39 obvodech proběhly za bojkotu opozičních politických stran a ve 14 obvodech nezískali vládní kandidáti požadovanou podporu 20 % voličů
- 24.4. volební komise oznámila, že 29.4. bude uspořádáno III. kolo parlamentních voleb do Poslanecké sněmovny ve 14 obvodech, aby mohla být splněna ústavní podmínka obsazení všech 500 mandátů dolní komory parlamentu do 30 dní od zahájení parlamentních voleb
- 25.4. král prohlásil volby bez protikandidátů za nedemokratické, absurdní a beze smyslu a vyzval Nejvyšší soud, Správní soud a Ústavní soud, aby vyřešily ústavně-politickou krizi spojenou s nenaplněním Poslanecké sněmovny po předčasných parlamentních volbách 2.4.
- 28.4. Nejvyšší soud svolal poradou tří nejvyšších soudů k řešení ústavní krize a vyslovil přesvědčení o nelegálnosti parlamentních voleb; Ústavní soud se vyslovil 30.4. pro uznání výsledků voleb a pro zkoumání stížností proti jejich průběhu, zatímco Nejvyšší soud a Správní soud jsou pro jejich anulování
- 28.4. Správní soud zakázal ustavující schůzi parlamentu, svolanou na 1.5., a zrušil III. kolo parlamentních voleb, ohlášené na 29.4.
- 8.5. Ústavní soud 8 proti 6 hlasům anuloval výsledky dubnových parlamentních voleb do Poslanecké sněmovny s tím, že nové volby se musejí konat do 60 dní
- 9.5. tajemník Nejvyššího soudu vyzval na základě zmocnění všech tří soudů 4 členy Národní volební komise z pěti k odstoupení, protože nedokázali zabránit falšování parlamentních voleb v dubnu
- 15.5. Národní volební komise po poradě s 19 politickými stranami navrhla konání nových všeobecných voleb 22.10. (dne 16.5. odmítly tři nejvlivnější soudy tento návrh jako nezákonný a zopakovaly svou výzvu komisařům NVK, aby podali demisi)
- 15.5. premiér Šinavatra revokoval své rozhodnutí ze 4.4. a s platností od 24.5. se opět ujal svých úředních povinností
- 13.7. Ústavní soud zahájil projednávání kauz, které mohou vést k rozpuštění dvou hlavních politických stran, obviněných z organizování volebních podvodů při dubnových parlamentních volbách
- 18.7. vláda prodloužila o další 3 měsíce výjimečný stav v převážně muslimských provinciích Yala, Pattari a Narathiwat na jihu země
- 20.7. král podepsal dekret, kterým schválil rozhodnutí vlády, aby se příští všeobecné volby konaly 15.10.
- 25.7. bangkokský kriminální soud odsoudil předsedu Vasanu Puemharpa a další dva členy Národní volební komise za porušení volebního zákona při dubnových parlamentních volbách
- 19.9. premiér Šinavatra vyhlásil v zemi výjimečný stav v reakci na postup armády, která prohlásila jeho nástupcem ve funkci generála v.v. Surayudha CHULANONT-a
- 19.9. ozbrojené síly provedly státní převrat, který přivedl do čela státu Radu pro administrativní reformu demokratického systému s 5 členy v čele s vrchním velitelem ozbrojených sil generálem Sonthi BOONYARATGLIN-em, loajální králi; rada vyhlásila stanné právo, zrušila ústavu, rozpustila Senát, Poslaneckou sněmovnu, vládu a Ústavní soud; volby plánované na říjen byly odloženy o měsíc, správu jednotlivých provincií převzali oblastní vojenští velitelé
- 20.9. král potvrdil generála Boonyaratglina ve funkci předsedy Rady pro administrativní reformu do čela výkonné moci; předseda Rady slíbil jmenovat

- novou civilní prozatímní vládu do 14 dní s tím, že jejím hlavním úkolem bude připravit novou ústavu země. Parlamentní volby byly odloženy do října 2007.
- 30.9. král schválil prozatímní ústavu, která upravuje pravomoci Rady pro administrativní reformy demokratického systému a umožní tak jmenování nového předsedy vlády, vybraného radou 29.9.
- 1.10. nově jmenovaný premiér generál v.v. Surayudh CHULANONT složil slib
- 5.10. na rozdíl od předcházející civilní vlády, prohlásil generál Sonthi Boonyaratkalin, že je ochoten jednat s muslimskými vzbouřenci na jihu země
- 9.10. král jmenoval novou vládu (MP Surayudh CHULANONT, MZV Nitya PIBULSONGKRAM)
- 18.10. na návštěvě v Malajsii nabídl premiér Čulanont muslimským povstalcům v jižních provinciích země jednání o mírovém řešení jejich požadavků
- 28.11. vláda schválila návrh Rady pro administrativní reformy na zrušení výjimečného stavu ve 41 ze 76 provincií

TCHAJVAN

- 17.1. premiér Frank Hsieh oznámil záměr rezignovat poté, co jeho strana prohrála místní volby v prosinci 2005; prezident demisi přijal a 19.1. nominoval na funkci předsedy vlády SU Ceng-čchanga /SU Tseng-chang/
- 23.1. premiér Hsieh a jeho vláda podali demisi
- 25.1. jmenování nové vlády (MP SU Ceng-čchang, MZV CHUANG Či-fang / James HUANG Chih-fang/)
- 28.2. čínská vláda varovala před úmyslem prezidenta Čchena z 27.2. rozpustit Radu pro národní sjednocení, vyvíjející aktivity ve směru připojení ostrova k pevninské Číně; přes tato varování prezident podepsal 28.2. příslušný dekret
- 16.4. při příležitosti návštěvy předsedy Kuomintangu Lien Čana v Pekingu, vyzval čínský prezident Chu Tchajvan k zahájení rozhovorů o mírových vztazích mezi oběma zeměmi
- 1.6. pod tlakem vyšetřování korupce ve své rodině, vzdal se prezident Čchen některých pravomocí ve prospěch premiéra Su Ceng-čchanga, na kterého postoupil mj. i ústavní kontrolu nad sestavováním a řízením vlády (ponechal si pouze pravomoci v oblasti zahraniční a obranné politiky)
- 7.6. opoziční Nacionalistická strana (Kuomintang) zahájila právní kroky k sesazení prezidenta Čchena, podezřelého z účasti na machinacích, spojených s osobou jeho zetě, zatčeného v květnu; pokud to schválí 2/3 poslanců, stane se prezidentovo odvolání předmětem všelidového referenda
- 13.6. mimořádné zasedání parlamentu jednalo o zahájení procesu sesazení prezidenta Čchena a 113 hlasy proti 96 rozhodlo otevřít šetření jeho obvinění z účasti na korupci; vyšetřování začalo 21.6., 27.6. má parlament rozhodnout o příp. svolání referenda o odvolání
- 27.6. ačkoliv většinou 119 hlasů podpořil parlament návrh opozice na svolání referenda o sesazení prezidenta, nebylo dosaženo ústavou požadované 2/3 většiny (148 hlasů) a proces odvolání tak byl zastaven; opozice však oznámila záměr vyvolat hlasování o vyslovení nedůvěry vládě
- 2.8. druhá opoziční strana „Lid především“ (PFP) oznámila zahájení kampaně za sesazení prezidenta Čchena
- 4.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 26.9. opoziční strana „Lid především“ podala v parlamentu nový návrh na sesazení prezidenta Čchena, spojeného s korupcí vlastní rodiny

- 13.10. opozici se ani podruhé nepodařilo získat ústavou předepsanou 2/3 většinu 147 členů parlamentu pro návrh na svolání referenda o odvolání prezidenta Čchena; návrh poslance Lu Hse-čanga získal podporu jen 116 hlasů
- 6.11. hlavní opoziční strana Kuomintang oznámila, že 10.11. podá v parlamentu návrh na sesazení prezidenta Čchena pro jeho obvinění z korupce
- 24.11. za bojkotu poslanců vládní koalice se opozici již napotřetí nepodařilo v Zákonodárném juanu zahájit proces sesazení prezidenta Čchena; podnět získal podporu 118 poslanců, ačkoliv ústavou požadované dvoutřetinové kvórum je 146

TOGO

- 21.8. vláda a šest politických stran sdružených ve Svazu sil pro změnu (UFC) podepsaly formální dohodu o jejich zapojení do prozatímní vlády
- 16.9. předsedou nové vlády jmenován představitel opozice Me Yawovi (Yao) Madji AGBOYIBO
- 21.9. jmenována nová vláda (MP Me Yawovi /Yao/ Madji AGBOYIBO, MZV Zarifou AYÉVA) , parlament ji schválil 26.9.

TOKELAU

- 11.-15.2. 349 ze 615 registrovaných účastníků referenda podpořilo obnovení svrchovanosti ostrovů formou vytvoření území s vnitřní samosprávou, volně přidruženého k Novému Zélandu (232 účastníků bylo proti); protože však výsledek nedosáhl požadovanou 2/3 většinu, nutnou pro změnu stávajícího stavu, zůstává souostroví závislým územím Nového Zélandu, zastupovaným administrátorem Neilem Douglasem Walterem
- 17.2. po oznámení výsledků referenda odstoupila dosavadní hlava vlády (*Ulu-o-Tokelau*) a *faipule* ostrova Nukunomu Pio Tuia, kterého nahradil *faipule* ostrova Fakaofó Kolouei O'BRIEN

TONGA

- 20.1. předseda Národního výboru pro politickou reformu Akilisi Pohiva oznámil, že král nedodržel lhůtu, do níž se měl vyjádřit k petici s navrhovanými ústavními změnami, která mu byla postoupena 8.12.2005
- 7.2. odvolán předseda parlamentu *Fale Alea* baron Veikune (vl.jménem Siosifa Fatafehi Fuatakifolaha)
- 10.2. král potvrdil jmenování barona TU'IHA'ANGANA novým předsedou parlamentu
- 11.2. princ-regent a korunní princ Tupouto'a přijal demisi premiéra prince 'Ulukalala Lavaka Aty; úřadujícím premiérem 13.2. se stal Feleti „Fred“ Vaka'uta SEVELE
- 30.3. řádným předsedou vlády zvolen Feleti „Fred“ Vaka'uta SEVELE
- 16.5. oznámeno složení nové vlády (MZV Sonatane Tu'akinamolahi Taumpoepeau TUPOU)
- 23.8. tonžští šlechtici zvolili do parlamentu šlechtice Tu'ipelehake (Hon. Mailefihi) , aby zde nahradil svého bratra prince Tu'ipelehake, který zemřel 5.7. při autonehodě v USA se svou manželkou, princeznou Kaimanou
- 10.9. na Novém Zélandě zemřel král Tupou IV., novým králem byl 11.9. instalován dosavadní korunní princ TUPOUTO'A Tuku'aho Tupou jako George Siaso TUPOU V.

- 30.9. předseda Národního výboru pro politickou reformu Sitiveni Halapua předal předsedovi parlamentu Tu'ihā'anganovi zprávu výboru o návrzích na změnu ústavy
- 5.10. předseda Národního výboru pro politickou reformu Sitiveni Halapua zveřejnil jménem výboru jeho doporučení, aby všech 32 zákonodárců bylo v příštích volbách voleno přímo obyvatelstvem a nikoliv jako dosud z velké části jmenováno králem a šlechtou
- 7.11. Zákonodárné shromáždění projednalo návrh politické reformy, předložený vládou, a s přihlédnutím k návrhu Národního výboru pro politickou reformu navrhlo, aby byl vytvořen nový zákonodárný sbor s 30 členy, z nichž by 21 bylo voleno přímo obyvatelstvem a 9 představitelů šlechty vybráno jejími předáky; volby se měly uskutečnit až v r. 2008; k rozhodnutí se chtěl parlament vrátit v r. 2007
- 16.11. poté, co parlament neschválil návrh demokratizačních reforem a odložil jejich projednávání o rok, vypukly v hlavním městě lidové nepokoje požadující, aby se parlament k politické reformě vrátil ještě letos
- 17.11. do země dorazily australské a novozélandské jednotky, aby na žádost vlády pomohly obnovit pořádek
- 23.11. poté, co začali ze země odjíždět občané čínského původu, schválil na závěrečném letošním zasedání parlament demokratizační reformu, takže od r. 2008 se změní způsob voleb parlamentu i ustanovení vlády; král Siaosi Tupou V. poté vyzval obyvatelstvo ke klidu a přislíbil další demokratizaci vládního systému země; do roku 2008 rovněž odložil svou korunovaci

TRINIDAD A TOBAGO

- 18.8. premiér Manning předal parlamentu k projednání návrh nové ústavy, která ruší post předsedy vlády, zatímco prezidenta má nadále volit Poslanecká sněmovna na dva roky; návrh počítá s horní komorou o 49 členech, částečně jmenovanou orgány místní samosprávy, částečně Poslaneckou sněmovnou a částečně doplněnou systémem poročího zastoupení
- 26.9. odstoupil ministr zahraničí Knowlson Gift, 29.9. jmenován jeho nástupcem Arnold PIGGOT

TURECKO

- 1.8. s platností od 31.8. jmenovala vláda na doporučení Nejvyšší vojenské rady náčelníkem generálního štábu generála Yasara BÜYÜKANIT-a
- 30.9. Strana pracujících Kurdistanu (PKK) vyhlásila jednostranné příměří v operacích proti vládním jednotkám s platností od 1.10.
- 2.10. náčelník generálního štábu generál Yasar Büyükanit odmítl příměří PKK předseda Turecké konfederace obchodu a řemesel (TESK) Derviş GÜNDAY

TURKMENISTÁN

- 25.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 20.12. zemřel prezident Saparmurat Nijazov, úřadující hlavou státu se měl stát předseda Madžlísu Ovezgeldy Atajev, ale z důvodů jeho vyšetřování pro podezření z korupce byl Madžlísem do funkce úřadující hlavy státu 21.12. ustanoven dosavadní místopředseda vlády a ministr zdravotnictví Kurbanguly Mjalikkulijevič BERDYMUCHAMEDOV
- 22.12. úřadující předsedkyní Madžlísu byla zvolena Akja Tajiyewna NURBERDIJEWA

- 26.12. Lidová rada (*Halk Maslachaty*) s 2507 členy – jako nejvyšší moci ve státu – schválila změnu ústavy, umožňující úřadující hlavě státu zúčastnit se prezidentských voleb, které se uskuteční 11.2.2007
- 28.12. parlament provedl příslušnou změnu volebního zákona, která umožňuje úřadujícímu prezidentu Kurbangulymu Berdymuchamedovi kandidovat spolu s dalšími pěti kandidáty v prezidentských volbách 11.2.2007

TURKS A CAICOS

- 9.8. vstoupil v platnost Turks and Caicos Islands Constitution Order 2006, kterým byl zřízen úřad předsedy vlády, kterým se stal dosavadní hlavní ministr Dr. Michael Eugene MISICK

TUVALU

- 3.8. parlamentní volby do Parlamentu Tuvalu s 15 členy
- 14.8. předsedou Parlamentu byl zvolen Kamuta LATASI
- 14.8. parlament zvolil 8 hlasy proti 7 předsedou nové vlády Apisai IELEMIA, který současně vykonává funkci ministra zahraničí

UGANDA

- 23.2. všeobecné parlamentní volby do Národního shromáždění se 320 členy (předseda Edward SSEKANDI KIWANUKA) a prezidentské volby, v nichž zvítězil Yoweri Kaguta MUSEVENI s 59,26 % odevzdaných hlasů, před ostatními kandidáty (Dr. Kizza Besigye – 37,39 %, John Ssebana Kizito – 1,58 %, Abed Bwanika – 0,95 % a Miria Obote – 0,82 % odevzdaných hlasů)
- 28.2. poražený kandidát Besigye oznámil, že se jeho strana Fóru pro demokratickou změnu rozhodla, aby v zákonné lhůtě podal do 10 dní soudu stížnost na regulérnost průběhu prezidentských voleb
- 22.3. poražený kandidát Kizza Besigye předal Nejvyššímu soudu petici se žádostí o prohlášení výsledků prezidentských voleb 23.2. za neplatné pro rozsáhlé podvody
- 6.4. i když připustil dílčí nesprávnosti, odmítl Nejvyšší soud stížnost poraženého kandidáta Kizzy Besigye na regulérnost výsledků prezidentských voleb a jeho požadavky na přepočítání hlasů, popř. opakování voleb; toto rozhodnutí umožní uvedení vítěze voleb do funkce v květnu
- 12.5. složením ústavou předepsané slibu se na třetí mandát za sebou ujal funkce prezidenta Yoweri Kaguta MUSEVENI
- 17.5. prezident nabídl beztrestnost veliteli Josephu Konymu a dalším bojovníkům z Armády božího odporu (LRA), vzdají-li se do konce července 2006
- 24.5. velitel LRA Joseph Kony vyzval k zahájení mírových rozhovorů s vládou
- 1.6. jmenována nová vláda (MP Apollo NSIBAMBI, MZV Samuel KUTESA)
- 4.7. prezident slíbil plnou amnestii vůdci LRA Josephu Konymu, pokud pozitivně odpoví na návrh mírových rozhovorů
- 10.7. prezident prodloužil lhůtu pro uzavření mírové dohody s LRA do poloviny září; jednání o dohodě měla začít pod patronátem vlády Jižního Súdánu v jihosúdánském městě Juba 12.7.
- 12.7. protože nejvyšším velitelům LRA hrozí v zahraničí zatčení a postavení před mezinárodní soud pro válečné zločiny, oznámili, že se neúčastní plánovaných jednání v Jubě

- 14.7. za účasti velitele Martina Ojula a dalších 16 nižších velitelů LRA a vládní delegace vedené ministrem vnitra Ruhakana Rugundou byla v Jubě zahájena mírových jednání
- 18.7. poté, co zástupci vlády odmítli podepsat dohodu o zastavení bojů a opustili jednání, došlo k jejich přerušení
- 29.7. k delegaci LRA na jednání v Jubě se připojil zástupce jejího velitele Vincent Otti
- 1.8. zprostředkovatel jednání o míru v Ugandě, jihosúdánský viceprezident Riek Machar, se setkal v národním parku Garamba na konžsko-súdánské hranici s velitelem LRA Konym, který vyzval k příměří s vládními jednotkami (2.8. nabídku příměří přivítala i vláda)
- 4.8. před pokračováním mírových rozhovorů v Jubě 8.8. vyhlásilo velení Armády božího odporu (LRA) s okamžitou platností jednostranné ukončení nepřátelství a příměří s ugandskou armádou
- 9.8. zástupci LRA opustili mírové rozhovory v Jubě, dokud se vláda nepřipojí k jí vyhlášenému příměří (jednání má být obnoveno 14.8.)
- 16.8. jednání opět odročeno, LRA vyzvala ke zprostředkování Jižní Afriku
- 18.8. v Jubě byly obnoveny rozhovory mezi vládou a zástupci Armády božího odporu
- 25.8. vláda přijala návrh LRA na příměří, pokud ta stáhne své vojáky do dohodnutých lokalit
- 26.8. jednání obou stran konfliktu vedená v Jubě byla zakončena podpisem mírové dohody, podle níž začala Armáda božího odporu 27.8. stahovat své vojáky ze základen v Kongu, Ugandě a Súdánu na dvě dohodnuté lokality v Jižním Súdánu; 29.8. vstoupí v platnost příměří, které má umožnit stažení bojovníků LRA pod ochranu Jižního Súdánu do 3 týdnů, po nichž budou mírová jednání s vládou pokračovat
- 12.9. vláda zrušila lhůtu 12.9., do kdy mělo být dosaženo mírové dohody s LRA, protože úspěšně probíhá přeskupování jejich bojovníků do sběrných táborů na súdánském území - Ri-Kwangba (při hranicích s Kongem) a Owiny Ki-Bul (při hranicích s Ugandou) v Jižním Súdánu
- 19.9. silám LRA se nepodařilo dosáhnout sběrných táborů v Jižním Súdánu ve lhůtě dohodnuté s vládou (20.9. ji vláda prodloužila o několik dní)
- 21.10. prezident Museveni se v Jubě sešel s vyjednavací LRA ve snaze obnovit mírové rozhovory, zastavené z důvodů, že se všichni bojovníci LRA nestáhli do dohodnutých sběrných táborů
- 1.11. ministr vnitra Ruhakana Rugunda a vedoucí delegace LRA Martin Ojul podepsali dodatek k srpnové dohodě mezi vládou a LRA, který má vytvořit nárazníkové pásmo kolem sběrných táborů a usnadnit tak stažení všech příslušníků LRA do 30.11.; dohoda rovněž přizvala AU k mírovému procesu
- 29.11. zástupci LRA přerušili svou účast na mírových jednáních v Jubě do doby, než přestane vládní vojsko ohrožovat bojovníky LRA, stahující se sběrných táborů na jihu Súdánu
- 11.12. po osobním rozhovoru prezidenta Museveniho se zástupcem velitele LRA Ottim se obě strany konfliktu dohodly na stažení svých vojsk z okolí jihosúdánského města Juba, kde probíhaly dočasně přerušené mírové rozhovory
- 18.12. ministr Henry Okello Oryem potvrdil, že 16.12. byla podepsána dohoda mezi vládou a LRA o dalším prodloužení příměří do 28.2.2007, do kdy by měla být uzavřena definitivní mírová smlouva

UKRAJINA

- 1.1. vstoupily v platnost změny ústavy, omezující pravomoci prezidenta ve prospěch parlamentu a předsedy vlády, která vzejde z nových voleb
- 10.1. Nejvyšší rada odhlasovala (250:226) nedůvěru vládě, která podle poslanců nezvládla jednání s Ruskem o dodávkách plynu v r. 2006, a schválila její rozpuštění; vláda zůstává ve funkci do vytvoření vlády nové
- 12.1. prezident vyzval Nejvyšší radu, aby přehodnotila své rozhodnutí o odvolání vlády Jurije Jechanurova, která bude podle jeho rozhodnutí z 11.1. nadále pokračovat v práci
- 9.2. v projevu k Nejvyšší radě navrhl prezident ustavení komise, která by předložila lidovému referendu návrh nové ústavy země
- 26.3. parlamentní volby do Nejvyšší rady se 450 členy
- 18.5. v regionech Doněck, Luhansk, Charkiv a Krym byla oficiálně zavedena ruština jako druhý úřední jazyk
- 25.5. zahájena ustavující schůze Nejvyšší rady
- 21.6. uzavřena dohoda o koaliční vládě mezi stranami Naše Ukrajina, Blok J. Tymošenkové a Socialistická strana Ukrajiny, na jejímž základě byla 26.6. navržena parlamentu ke zvolení jako nová předsedkyně vlády Julia Tymošenková a 27.6. na funkci předsedy parlamentu Petro Porošenko
- 27.6. začala blokáda jednání Nejvyšší rady, kterou zahájili poslanci vítězné Strany regionů
- 29.6. několikadenní blokáda jednání parlamentu opozičními poslanci zabránila zvolení J. Tymošenkové předsedkyní vlády
- 7.7. poté, co 6.7. stáhl svou kandidaturu poražený Petro Porošenko, navržený koalicí, byl předsedou Nejvyšší rady zvolen Oleksandr Oleksandrovyč MOROZ; středově-pravicová koalice se rozpadla
- 9.7. prezident vyzval Nejvyšší radu k vytvoření stabilní vlády do 1 měsíce, jinak ji rozpustí a vyhlásí předčasné volby
- 11.7. poté, co byla 7.7. uzavřena koaliční smlouva Strany regionů se Socialistickou stranou Ukrajiny a Komunistickou stranou Ukrajiny, navrhl předseda Nejvyšší rady prezidentovi Juščenkovi, aby premiérem jmenoval Viktora F. Janukovyče
- 13.7. s odvoláním na protiústavní chování levicových poslanců při blokování činnosti NR odmítl prezident jmenovat svého oponenta Janukovyče předsedou vlády (pokud tak neučiní do 25.7., chce rozpustit parlament a vyhlásit nové volby)
- 25.7. 239 hlasy zrušila Nejvyšší rada své usnesení z 10.1., kterým odvolala vládu Jurije Jechanurova
- 2.8. poté, co i předseda Strany regionů Viktor Janukovyč podepsal memorandum Univerzálu národní jednoty, jehož přijetí bylo podmínkou pro to, aby prezident nerozpustil Nejvyšší radu neschopnou ustavit novou vládu, nominoval jej prezident na úřad předsedy rady ministrů
- 3.8. Juščenkova strana Naše Ukrajina uzavřela novou koaliční smlouvu se Stranou regionů, socialisty a komunisty na bázi Univerzálu národní jednoty, který má zajistit neměnnost dosavadní zahraniční i vnitřní politiky země
- 4.8. Nejvyšší rada schválila 271 hlasy proti 4 novým předsedou vlády Viktora Fedorovyče JANUKOVYČ-e a jeho novou vládu (MZV Borys Ivanovyč TARASJUK)
- 4.10. ministři nominovaní prezidentovou stranou Naše Ukrajina opustí koaliční vládu následkem jeho sporů s premiérem Janukovyčem (realizováno 19.10., MZV Tarasjuk zůstává v úřadě)

- 3.11. v reakci na nabídnutou rezignaci nařídila Nejvyšší rada ministru Tarasjukovi podat zprávu o své činnosti
- 15.11. Nejvyšší rada odložila o dva týdny hlasování o odvolání posledních dvou ministrů za stranu Naše Ukrajina, Tarasjuka (zahraničí) a Hrycenka (obrana), jejichž nominace spadá do kompetence prezidenta, z vlády
- 1.12. Nejvyšší rada odvolala 247 hlasy ministry zahraničí a obrany, jejichž jmenování je v kompetenci prezidenta; ten se odvolal k Ústavnímu soudu
- 5.12. okresní soud zrušil rozhodnutí parlamentu od odvolání MZV Tarasjuka; na základě tohoto rozsudku jej prezident Juščenko znovu jmenoval do funkce

USA

- 30.1. Bílý dům oznámil, že prezident nominoval Edwarda LAZEAR-a na funkci předsedy Rady ekonomických poradců prezidenta USA
- 31.1. odstoupil předseda US Federal Reserve Alan Greenspan, nominaci jeho nástupce Benjamin Bernankeho schválil Senát
- 6.2. inaugurován nový předseda US Reserve System Benjamin BERNANKE
- 10.3. rezignovala ministryně vnitra Gale Nortonová
- 16.3. novým ministrem vnitra jmenován Dirk KEMPTHORNE (26.5. jej potvrdil Senát)
- 28.3. z funkce odstoupil šéf štábu Bílého domu Andrew H. Card Jr., kterého 14.4. vystřídá dosavadní ředitel rozpočtového úřadu Joshua B. BOLTEN
- 18.4. prezident jmenoval dosavadního představitele USA pro obchod Roberta PORTMAN-a ředitelem Úřadu pro řízení a rozpočet, jeho nástupkyní se má stát jeho dosavadní zástupkyně Susan C. SCHWAB (Senát ji potvrdil 8.6.)
- 19.4. z funkcí odstoupili hlavní politický poradce prezidenta Karl Rove (nahradí ho Joel KAPLAN) a mluvčí Bílého domu Scott McClellan
- 26.4. prezident nominoval Anthony SNOW-a novým tiskovým tajemníkem Bílého domu
- 5.5. odstoupil ředitel CIA Porter Goss
- 8.5. prezident jmenoval novým ředitelem CIA generála letectva Michaela V. HAYDEN-a (26.5. schválen Senátem 78:15 hlasům, 30.5. nastoupil úřad)
- 24.5. novým hlavním poradce prezidenta pro domácí politiku byl po resignovavším Claudie Allenovi jmenován Karl ZINSMEISTER
- 30.5. prezident jmenoval do funkce ministra financí Henry M. PAULSON-a poté, co na tuto funkci rezignoval J. Snow (Senát ho potvrdil 28.6., úřad nastoupil 10.7.)
- 19.6. odstoupil státní podtajemník Robert Zoellick
- 5.9. novou ministryní dopravy jmenována Mary PETERS, jejíž předchůdce Mineta odstoupil v červnu
- 7.11. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů se 435 členy a třetiny Senátu
- 8.11. následkem drtivé porážky republikánů ve volbách do Kongresu odstoupil ministr obrany D. Rumsfeld; na jeho místo vzápětí nominován Robert Michael GATES (6.12. schválen Senátem 95:2, 18.12. nastoupil úřad)
- 16.11. předsedkyní Sněmovny reprezentantů zvolena Nancy PELOSI
- 5.12. prezident oznámil, že v lednu 2007 ukončí svou dočasnou misi u OSN velvyslanec USA John Bolton, který nezískal podporu Senátu pro své jmenování a 4.12 na svou funkci rezignoval

náměstek MZV pro kontrolu zbraní a mezinárodní bezpečnost Robert JOSEPH, náměstek MZV pro otázky Blízkého východu David WELCH, náměstkyně MZV pro

otázky Evropy Rosemary DICARLO, náměstek MZV pro Pacifik a Dálný východ Christopher HILL, náměstek MZV pro západní polokouli Thomas SHANNON, náměstek ministra obrany Gordon ENGLAND, náměstek ministra zdravotnictví Alexander AZAR, náměstek ministra vnitřní bezpečnosti Paul ROSENZWEIG, náčelník vojenské rozvědky DIA Michael MAPLES

UZBEKISTÁN

- 26.2. Senát zvolil svým předsedou Ilgizara SOBIROV-a, který nahradil odstoupivšího Murata Šarifchodžajeva
- 12.7. novým ministrem zahraničí jmenován Vladimír Imamovič NOROV, neboť jeho předchůdce přešel do čela ministerstva zahraničních hospodářských vztahů, investic a obchodu

VÁNOČNÍ OSTROV

- 30.1. úřad administrátora nastoupil Neil LUCAS

VANUATU

Výkonná moc: rada ministrů (Ham LINI VANUAROROA)
ministr zahraničí Sato KILMAN

- 1.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

VATIKÁN

- 22.2. papež jmenoval 15 nových kardinálů, čímž rozšířil počet členů kardinálského kolegia na 193 (slib složili 24.3.)
- 22.6. novým státním sekretářem jmenoval papež Benedikt XVI. kardinála Tarcisia BERTONE-ho, S.D.B., dosavadního arcibiskupa janovského (úřad nastoupil 15.9.)
- 15.9. sekretářem kurie pro styky se státy (MZV) jmenován arcibiskup Mons. Dominique MAMBERTI

VELKÁ BRITÁNIE

- 5.5. následkem ztrát Labouristické strany v místních volbách 4.5. provedl premiér rozsáhlé změny ve složení vlády (novou ministryní zahraničí se stala Margaret Mary BECKETT, ministrem vnitra John REID, ministrem obrany Des BROWNE, ministrem školství Alan JOHNSON, ministrem obchodu a průmyslu Alistair DARLING, ministrem dopravy a pro Skotsko Douglas ALEXANDER, ministryní místní samosprávy a obecních záležitostí Ruth KELLY, ministrem životního prostředí, výživy a záležitostí venkova David MILIBAND, hlavním tajemníkem pokladu Stephen TIMMS, vůdcem Labouristické strany v Dolní sněmovně Jack STRAW, kancléřkou Lancasterského vévodství Hilary ARMSTRONG, státním ministrem zahraničí Ian McCARTNEY, ministrem pro Evropu Geoff HOON)
- 4.7. prvním voleným Lordem Speakerem – předseda Sněmovny lordů – byla po tajné volbě prohlášena baronka Helene HAYMAN, která získala 201 hlasů v prvním a 263 hlasů v druhém kole za účasti 581 ze 702 členů Sněmovny lordů oprávněných volit a porazila tak svého protikandidáta, lorda Grenfella z Kilvey; její funkční období je 5 let a v čele Sněmovny nahrazuje Lorda-kancléře, jak stanovila ústavní reforma z r. 2005
- 1.9. funkci náčelníka Generálního štábu nastoupil generál Sir Richard DANNATT

náčelník Štábu obrany vrchní letecký maršál Sir Jock STIRRUP

VENEZUELA

- 5.1. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila 6.1. jeho předsedou znovu Nicoláse MADURA MOROS-e
- 20.4. země opustila tzv. Andský pakt, neboť jeho jednota byla podkopána separátními obchodními výhodami poskytnutými USA Kolumbii a Peru
- 29.4. prezidenti Venezuely, Kuby a Bolívie podepsali v Havaně jako reakci na tzv. zónu volného obchodu, podporovanou USA, tzv. Bolivariánskou alternativu pro Ameriku
- 8.8. změny ve vládě (novým MZV jmenován Nicolás MADURO MOROS)
- VIII/06 Národní shromáždění zvolilo svou novou předsedkyní Cílii Adelu FLORES
- 3.12. v prezidentských volbách byl opět zvolen Hugo CHÁVEZ FRÍAS, který získal 62,87 % odevzdaných hlasů, před Manuelem Rosalesem (36,88 %), Luisem Reyesem (0,04 %), Venezuelou da Silva (0,03 %), Carmelem Romanem Pérezem (0,03 %), Alejandrem Suarezem (0,02 %), Eudesem Verou (0,02 %), Carolinou Contrerasovou (0,01 %), Pedrem Arangurénem (0,01 %), Josém Tineo (0,01 %), Yudith Salazarovou (0,01 %), Angelem Yrigoyenem (0,01 %), Homérem Rodriguezem (0 %) a Isabeliou Leonovou (0 %) – 5.12. oficiálně vyhlášen vítězem voleb (inaugurace 10.1.2007)

VIETNAM

- 16.5. svou rezignaci oznámil předseda vlády Phan Van Khai a Národnímu shromáždění navrhl za sebe svého zástupce Nguyen Tan Dunga
- 19.5. parlamentní volby do Národního shromáždění se 498 členy
- 24.6. na své ustavující schůzi potvrdilo Národní shromáždění rezignaci prezidenta Tran Duc Luonga, premiéra Phan Van Khaie a svého předsedy Nguyen Van Ana
- 26.6. Národní shromáždění zvolilo svým novým předsedou Nguyen Phu TRONG-a
- 27.6. parlament zvolil 94 % svých členů novým prezidentem Nguyen Minh TRIET-a a 92 % novým předsedou vlády Nguyen Tan DUNG-a
- 28.6. jmenována nová vláda (MZV Pham Gia KHIEM)

VÝCHODNÍ TIMOR

- 12.1. Východní Timor a Austrálie podepsaly dohodu o rozdělení zisků ze společné těžby ropy a plynu ve sporném hraničním území v Timorském moři
- 17.3. velitel ozbrojených sil brig.gen. Taur Matan Ruak propustil 593 příslušníků ozbrojených sil, kteří odmítli ukončit stávkou proti nevyplácení služného, zahájenou 7.2.
- 9.5. podle premiéra Alkatiriho jsou současné násilné protesty příslušníků ozbrojených sil, propuštěných ze služby, „pokusem o ústavní převrat“
- 12.5. RB OSN přijala rezoluci č. 1677 (2006) o prodloužení mandátu mise OSN UNOTIL, který měl vypršet 20.5., do 20.6.
- 23.5. vláda požádala Austrálii, Nový Zéland, Portugalsko a Malajsii, aby vyslaly na ostrov mírové jednotky, které by pomohly ozbrojeným silám potlačit stále rostoucí nepokoje mezi propuštěnými vojáky
- 25.5. RB OSN schválila rozmístění zahraničních vojenských jednotek na ostrově; téhož dne se první mezinárodní mírové jednotky vylodily na ostrově

- 30.5. prezident vyhlásil výjimečný stav a převzal bezprostřední řízení ozbrojených sil a sil národní bezpečnosti ve snaze účinněji bojovat se šířícími se nepokoji
- 7.6. za účasti pozorovatelů OSN byly zahájeny oficiální rozhovory mezi novým ministrem obrany José Ramosem Hortou a zástupci rebelů, vedených majorem Alfredem Reinaldem, kteří požadují odstoupení premiéra Alkatirihi
- 20.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1690 (2006) o prodloužení mandátu mise OSN UNOTIL do 20.8.2006
- 22.6. na stranu demonstrantů se postavil i prezident Gusmao, když pohrozil svou rezignací, pokud premiér Alkatiri, jehož setrvávání v úřadě je příčinou stále se prohlubující nespokojenosti veřejnosti, neodstoupí
- 25.6. na protest proti odporu premiéra Alkatiriho odstoupit rezignoval ministr zahraničí a obrany José Ramos Horta
- 26.6. pod rostoucím nátlakem odstoupil premiér Alkatiri; jeho demisi prezident Gusmao obratem přijal (úřadujícím premiérem se stal José RAMOS HORTA)
- 8.7. novým předsedou vlády jmenoval prezident Gusmao Dr. Josého RAMOSE-HORTU (inaugurován 10.7.), novým ministrem zahraničí se stal José Luis GUTERRES
- 11.7. symbolickým složením zbraní velitele vzbouřenců Vincente da Conceção a jeho osobní gardy v přítomnosti nového premiéra skončila vzpoura bývalých příslušníků armády, započatá v únoru
- 13.7. ustavena nová vláda premiéra Ramose Horty (MZV José Luis GUTERRES)
- 28.8. RB OSN schválila rezoluci č. 1704 (2006), kterou zřídila novou mírovou misi OSN UNMIT o síle 1,500 policistů s počátečním mandátem 6 měsíců, která má postupně nahradit zahraniční mírové jednotky pozvané timorskou vládou 23.5. pod hlavičkou mise UNOTIL, jejíž mandát skončil 25.8.; mise UNMIT má mandát na obnovení veřejného pořádku, podporu a ochranu voleb, které se budou konat v r. 2007, má podporovat demokratickou správu země a usnadnit přijetí mezinárodní hospodářské pomoci

WALLIS A FUTUNA

- 14.8. úřad nejvyššího správce nastoupil Richard DIDIER, kterého do funkce jmenovala francouzská vláda 19.7.
- 2006 úřad premiérů domorodých království nastoupili Tiafoi Lukano MATAELE (v království Tu'a /Aho/) a Kaifakaulu Lusiano SOKO (v království Sigave)

ZAMBIE

- 15.1. prezident připustil, že by Ústavodárné shromáždění mohlo přijmout novou ústavu země ještě před letošními prezidentskými a parlamentními volbami
- 2.2. prezident oznámil, že letošní parlamentní volby se budou konat podle stávající ústavy, paralelně však bude probíhat proces schválení nové ústavy
- 28.9. parlamentní volby do Národního shromáždění se 158 členy (předsedou zůstává Amusaa K. MWANAMWAMBWA)

- 28.9. prezidentské volby; zvítězil stávající prezident Levy MWANAWASA – 42,98 % odevzdaných hlasů, na dalších místech se umístili Michael Chilufya Sata – 29,37 %, Hakainde Hichilema – 25,32 %, brig.gen. Godfrey Miyanda – 1,57 %, Winright Ngondo -0,76 %)

- 1.10. předsedkyně volební komise Ireen Mambilima oznámila, že komise obdržela stížnost na průběh a regulérnost voleb od přívrženců obou poražených kandidátů, tj. od Vlastenecké fronty M. Saty a Spojené demokratické aliance H. Hichilemy
- 3.10. složením slibu se funkce prezidenta opět ujal Levy MWANAWASA
- 10.10. prezident jmenoval svoji novou vládu (MZV Mundia SIKATANA)

ZANZIBAR

- 3.10. Vrchní soud odmítl žalobu z 23.4.2006 na legálnost zákona z r. 1964 o spojení Tanganiky a Zanzibaru pro administrativní pochybení

ZÁPADNÍ SAHARA

- 28.4. RB OSN schválila rezoluci č. 1675 (2006) o prodloužení mandátu mise OSN MINURSO do 31.10.2006

ZIMBABWE

- 16.12. vládní strana ZANU-PF podpořila na své výroční konferenci návrh vlády na odložení prezidentských voleb z r. 2008 na 2010 a na ústavní změnu o prodloužení mandátu stávajícího prezidenta o dva roky; ZANU-PF má v parlamentu ústavní většinu

EVROPSKÁ UNIE

- 8.2. parlament Flander schválil 84 hlasy proti 29 při jedné abstenci ústavu EU; tím byla skončena ratifikace ústavy v Belgii
- 9.5. Estonsko jako 15. členská země ratifikovalo ústavu EU, když ji podpořilo 73 ze 101 členů Státního shromáždění (1 hlasoval proti, 10 se zdrželo a 17 nebylo přítomno)
- 12.5. finský Říšský sněm rozhodl 104 hlasy proti 24, že země nevypíše referendum ke schválení evropské ústavy
- 26.9. Evropská komise oznámila rozšíření EU na 27 členů od 1.1.2007 o Bulharsko a Rumunsko
- 17.10. vlády členských států potvrdily vstup Bulharska a Rumunska do unie k 1.1.2007
- 27.10. Evropská komise schválila nominaci bulharské kandidátky Megleny KUNEV-ové na funkci komisařky pro ochranu spotřebitelů; 30.10. pak rumunského kandidáta Leonarda ORBAN-a na funkci komisaře pro mnohojazyčnost (12.12. je schválil i Evropský parlament); oba se ujmou funkcí 1.1.2007
- 5.12. finský Říšský sněm schválil 125 hlasy proti 39 návrh na ratifikaci ústavy EU (Finsko se stalo 16. zemí, která dokončila proces ratifikace)

9.3.2007